

ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ปริญาณิพนธ์  
ของ  
อิโรนากะ โทมิตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2551

ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ปริญาานิพนธ์  
ของ  
อิโรนากะ โทมิตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

บทคัดย่อ  
ของ  
สิโรนากะ โทมิตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2551

อิโรนาคะ โทมิตะ. (2551). ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น. ปรินญาณินท์

ศศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการ

ควบคุม : รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ดวงจันทร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภลีนธ์ แผลงศรี

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อศึกษาคำลักษณนามภาษาไทยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลเอกสารและข้อมูลสนาม ในส่วนข้อมูลสนามผู้วิจัยได้รวบรวมโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำนวน 200 ข้อ ผู้ให้ข้อมูลเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยคันทะศึกษาระหว่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 50 คน ซึ่งได้ศึกษาภาษาไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี โดยไม่จำกัดเพศ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติหาค่าร้อยละและหาค่าเฉลี่ยแล้วเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนั้น ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นส่วนมากสามารถใช้คำลักษณนามทั่วไปบางคำได้ถูกต้อง เช่น คำลักษณนาม “คน” ที่ใช้กับสามัญชน และคำลักษณนาม “ตัว” ที่ใช้กับสัตว์ เป็นต้น ส่วนการใช้คำลักษณนามกลางว่า “อัน” ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นสามารถใช้ได้ถูกต้องพอสมควร และสามารถใช้อำนาจที่ซ้ำกับคำนามได้ถูกต้องมาก นอกจากนี้ยังปรากฏว่าเมื่อผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณนามคำใดถูกต้องก็จะเลือกใช้คำลักษณนามกลาง ส่วนคำลักษณนามภาษาไทยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคำลักษณนามทั่วไปที่มีกฎเกณฑ์การใช้เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น คำลักษณนาม “รูป” ที่ใช้กับนักบวชในศาสนาพุทธ คำลักษณนาม “เชือก” ที่ใช้กับช้าง และคำลักษณนาม “องค์” ที่ใช้กับเจดีย์และพระพุทธรูป รวมทั้งคำลักษณนามที่ใช้เป็นเฉพาะกับคำนามบางคำก็มีปัญหาเหมือนกัน เช่น คำลักษณนาม “กิ่ง” ที่ใช้เฉพาะกับงาช้าง และคำลักษณนาม “เรือน” ที่ใช้เฉพาะกับนาฬิกา เป็นต้น นอกจากนี้ คำลักษณนามที่มีกฎเกณฑ์ละเอียดกว่าภาษาญี่ปุ่นก็เป็นปัญหากับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นด้วย เช่น คำลักษณนาม “เล่ม” “คัน” “แห่ง” ที่ใช้กับคำนามที่มีรูปทรงยาวเรียว สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนั้น อาจทำได้โดยการศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับการเรียนเรื่องคำลักษณนาม จดจำคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน และฝึกใช้ภาษาไทยอยู่เสมอจนสามารถใช้คำลักษณนามได้อย่างถูกต้อง

THE PROBLEM IN USING THAI CLASSIFIERS OF NATIVE JAPANESE  
STUDYING THAI LANGUAGE

AN ABSTRACT  
BY  
HIRONAKA TOMITA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements  
of the Master of Arts degree in Thai  
at Srinakharinwirot University  
May 2008

Hironaka Tomita. (2008). **The Problem in Using Thai Classifiers of Native Japanese Studying Thai Language**. Master thesis, M.A. (Thai). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee: Associate Professor Phaiboon Duangchan, Assistant Professor Napasin Plaengsorn

The research on The Problem in Using Thai Classifiers of Native Japanese Studying Thai Language is the quantitative and analytical research which has objectives to identify the problems in using Thai Classifiers of Native Japanese who is studying Thai language and to propose the solution to treat for those problems. The data used in this research are gathered from the related literatures and the feedbacks of field survey. To be reliable and effective, the researcher designed the questionnaires with 200 inquiries to survey the opinions on the usages of Thai Classifiers of 50 Japanese students who are currently studying Thai language for at least 1 year in Tokyo University Foreign Studies and Kanda University International Studies. All data was analyzed by means of statistical approaches : percentage and mean. The result of this research was presented in the form of analytical explanation.

As the result, in term of common usages, the research revealed that most of Japanese are able to use some of the common classifiers such as “Kon” – a classifier used for ordinary people and “Tua” – a classifiers used for animal in “well” level. They are also able to use the general classifiers – “Aun” in “relatively well” level, and they can use the classifiers that are duplicated from its noun in “well” level. In addition, when Japanese students feel uncertain for any proper classifiers to be used, they would rather use the general classifiers as common.

In term of common problems, the research reveal that the problematic classifiers for Japanese are the classifiers which can use with various types of noun based on situation and Thai tradition and culture, such as “Roope” – the classifier used for Buddhist monk, “Chuak” – the classifier used for elephant, “Ong” – the classifier used for Buddhist pagoda and Buddha Statue. And the Classifiers that used for only one the noun was a problem in the same way, such as “Ging” – the classifier used for ivory, “Ruan” – the classifier used for clock and watch, and so on. Moreover, the classifiers with has more complex rule to use than Japanese’s also became a common problem for Japanese, for example “Lem” ,”Kan”, and “Tang” – the classifier used for things with long, thin, and cylindered shape.

In term of solutions, the research finally proposed that learning and familiarizing with Thai social and culture in parallel with studying and understanding the relation of noun and its classifier and frequently using it in conversation will help Japanese to improve the Thai classifier usage.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ของ

อิโรนากะ โทมิตะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ดวงจันทร์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณภสินธุ์ แผลงสร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ดวงจันทร์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณภสินธุ์ แผลงสร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ)

## ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ไพฑูริย์ ดวงจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณภสินธุ์ แผลงศร และอาจารย์สุนทรี คันธธรรมพันธ์ ที่ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขปริญญาบัตรฉบับนี้จนสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ประธานกรรมการสอบปริญญาบัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา กรรมการสอบปริญญาบัตรที่กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ให้วิชาความรู้ด้วยความมุ่งมั่นและความเอาใจใส่อย่างจริงใจ ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับนั้นเป็นประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งสำหรับผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยโตเกียวศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) และมหาวิทยาลัยคันตงศึกษาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่งนี้ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย

ขอบคุณเพื่อน ๆ ในสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเพื่อน ๆ จากที่อื่น ๆ ที่ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ กราบขอบพระคุณบิดามารดาซึ่งเป็นผู้วางรากฐานในการศึกษาที่ได้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และคอยเป็นกำลังใจให้เสมอมา จนปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

อิโรนาเก โทมิตะ

## สารบัญ

บทที่	หน้า
<b>1 บทนำ.....</b>	<b>1</b>
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
<b>2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....</b>	<b>8</b>
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาไทย.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาไทยในประเทศญี่ปุ่น.....	16
<b>3 วิธีดำเนินการวิจัย.....</b>	<b>23</b>
การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
การรวบรวมข้อมูล.....	23
การสร้างแบบสอบถาม.....	24
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การนำเสนอผลการวิจัย.....	29
<b>4 คำลักษณนามที่เป็นปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของ     ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น.....</b>	<b>30</b>
คำลักษณนามทั่วไป.....	30
คำลักษณนามกลาง.....	100
คำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนาม.....	102

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
สรุปผลการวิจัย.....	113
อภิปรายผล.....	127
ข้อเสนอแนะ.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก.....	135
ภาคผนวก ข.....	146
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	177

## บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระบบการถอดตัวอักษรญี่ปุ่นที่แทนเสียงพยัญชนะและสระเป็นอักษรโรมัน.....	4
2 ระบบการถอดตัวอักษรญี่ปุ่นที่แทนเสียงพยัญชนะและสระเป็นภาษาไทย.....	5
3 ตารางสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) และระดับภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1.....	19
4 ตารางสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) และระดับภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2.....	19
5 เนื้อหาการเรียนการสอนภาษาไทยของอาจารย์ Pornsri Wright.....	20
6 เนื้อหาการเรียนการสอนภาษาไทยของอาจารย์ Kiyoko Takahashi.....	21
7 กลุ่มและจำนวนของคำลักษณนามภาษาไทย.....	24
8 ลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามทั่วไป.....	25
9 ลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามกลาง.....	27
10 ลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามซ้ำกับคำนาม.....	28
11 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม กระบอก.....	30
12 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ก้อน.....	31
13 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ก้าน.....	33
14 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม กิ่ง.....	34
15 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม แก้ว.....	35
16 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ขบวน.....	36
17 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ขวด.....	37
18 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม คน.....	37
19 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม คัน ที่ใช้กับพาหนะ ทางบกซึ่งมีเครื่องยนต์.....	39
20 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม คัน ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว ซึ่งมีด้ามถือ.....	40
21 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม คู่.....	42
22 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เครื่อง.....	43

## บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม นบับ.....	45
24 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ขึ้น.....	46
25 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ชุก.....	48
26 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เชือก.....	49
27 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ชี่.....	50
28 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ดวง.....	51
29 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ดอก.....	52
30 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ดำ.....	54
31 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ตน.....	55
32 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ตัว ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายสัตว์ซึ่ง มีขนาดค่อนข้างเล็กและเส้นผ่าที่มีแขนขาซึ่งคล้ายกับรูปของสัตว์.....	56
33 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ตัว ที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้า.....	58
34 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ตัว ที่ใช้กับสัตว์.....	59
35 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ถ้วย.....	60
36 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ที่/แห่ง.....	61
37 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม แห่ง.....	62
38 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม บาน.....	63
39 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ใบ ที่ใช้กับภาชนะต่าง ๆ.....	64
40 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ใบ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนอย่างใบไม้ ทุกชนิดหรือมีรูปทรงคล้ายคลึงกับใบไม้.....	67
41 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ใบ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน ซึ่งเป็นของใช้สอยในชีวิตประจำวัน.....	68
42 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ผืน.....	69
43 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม แผ่น.....	71
44 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ฝัก.....	72
45 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม พระองค์.....	73
46 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ฟอง.....	74
47 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม มวน.....	75

## บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
48 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ม้วน.....	76
49 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม มือ.....	77
50 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เม็ด.....	78
51 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม รูป.....	79
52 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เรื่อง.....	80
53 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เรือน.....	82
54 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ลำ.....	83
55 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ลูก ที่ใช้กับผลไม้และคำนามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับผลไม้.....	84
56 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ลูก ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่อยู่ในธรรมชาติ.....	85
57 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เล่ม ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความคมสามารถตัดสิ่งของได้.....	86
58 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เล่ม ที่ใช้กับสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องแตกต่างกัน.....	88
59 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม วง.....	90
60 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม สาย.....	90
61 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เส้น.....	92
62 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม หลอด.....	93
63 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม หลัง ที่ใช้กับสถานที่ที่อยู่อาศัย.....	94
64 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม หลัง ที่ใช้กับสถานที่พัก.....	95
65 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม หลัง ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ ซึ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่.....	96
66 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม หัว.....	97
67 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม องค์กร.....	98
68 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม อย่าง.....	99
69 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม อัน.....	100
70 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม กลุ่ม.....	102

## บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
71 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม แดว.....	103
72 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ประเทศ.....	104
73 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เพลง.....	104
74 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ศพ.....	105
75 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม เหริยญ.....	106
76 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม คำ.....	107
77 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ซอง.....	108
78 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม นิ้ว.....	109
79 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ภาษา.....	109
80 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ร้าน.....	110
81 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม วัน.....	111
82 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม ห้อง.....	111
83 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับมนุษย์.....	114
84 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับอมมนุษย์.....	114
85 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสัตว์.....	115
86 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว.....	115
87 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม.....	116
88 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน.....	117
89 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะหมุนพัน.....	117
90 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตาม ภาษาชนะบรรจ.....	118
91 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์.....	118
92 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะ ครบเป็นชุดเดียวกัน.....	119
93 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่ หรือ ลักษณะของสิ่งสองสิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาระคล้ายคลึงก็่อกฎกัน.....	119
94 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจาก กลุ่มใหญ่.....	120

## บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
95 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับยานพาหนะ.....	120
96 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับสถานที่.....	121
97 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้า.....	121
98 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งพิมพ์.....	122
99 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับภาชนะต่าง ๆ.....	122
100 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนา.....	122
101 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่บอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์.....	123
102 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามกลาง.....	123
103 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามซ้ำคำนามทั้งคำ.....	124
104 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามซ้ำคำนามบางส่วน.....	124

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ภูมิหลัง

ภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความต้องการ ฯลฯ ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาท้องถิ่น ภาษามาตรฐาน หรือภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญทั้งสิ้น โดยเฉพาะในสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม อุตสาหกรรม เทคโนโลยี รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศล้วนแต่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อกลางเพื่อการติดต่อสื่อสารในทุกด้าน ทำให้ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นอันมาก

ประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กันมายาวนานกว่า 600 ปี และได้พัฒนาความสัมพันธ์หลายด้านอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน การที่ประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กันนี้ทำให้ประชาชนของทั้ง 2 ประเทศจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันจะนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีทั้งชาวไทยที่ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นญี่ปุ่นและชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไทยเพิ่มมากขึ้น

การสอนภาษาไทยให้แก่ชาวญี่ปุ่นมีทั้งในรูปแบบของโรงเรียนสอนภาษาและการสอนแบบส่วนตัว ข้อมูลจากหอการค้าญี่ปุ่นแห่งประเทศไทย ฯ (สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย.สิงหาคม 2547) แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2546 มีนักศึกษาชาวญี่ปุ่นศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยจำนวน 191 คน และในประเทศไทยมีสถาบันที่ให้การศึกษาภาษาไทยจำนวนมาก ซึ่งชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ศึกษาภาษาไทยในสถาบันที่ให้การศึกษาด้านภาษาไทยเหล่านี้ ในขณะที่เดียวกันก็มีชาวไทยที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นจำนวนมากด้วย ข้อมูลจากหอการค้าญี่ปุ่นแห่งประเทศไทย ฯ (สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย.สิงหาคม 2547) แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2546 มีชาวไทยที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นจำนวน 54,884 คน มีสถาบันที่ให้การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยจำนวน 274 แห่ง ในปี พ.ศ. 2547 มีนักศึกษาไทยอยู่ในประเทศญี่ปุ่นจำนวนถึง 1,665 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2538 จำนวน 518 คน และข้อมูลจากแหล่งเดียวกันนี้ได้แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันมีชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากกว่า 40,000 คน และมีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยปีละ 1,000,000 คนขึ้นไป ซึ่งในขณะเดียวกันก็มีชาวไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนมากด้วย

การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างชาวญี่ปุ่นกับชาวไทยดังกล่าวมานี้ ทำให้ชาวญี่ปุ่นมีโอกาสสัมผัสกับชาวไทยมากขึ้น และในประเทศญี่ปุ่นมีหนังสือหรือรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับประเทศไทยจำนวนมาก

ซึ่งเป็นเครื่องชี้ได้ว่าในบรรดาประเทศเอเชียด้วยกัน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใกล้ชิดกับประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด ในสถานการณ์เช่นนี้ทำให้มีชาวญี่ปุ่นทั่วประเทศสนใจศึกษาภาษาไทยกันมาก และทำให้ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาพิเศษสำหรับชาวญี่ปุ่นอีกต่อไป

ในประเทศญี่ปุ่นมีมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีภาควิชาภาษาไทยจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยโตเกียวศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) ตั้งอยู่ที่กรุงโตเกียว และมหาวิทยาลัยโอซาก้าศึกษาต่างประเทศ (大阪外国語大学-Osaka gaikokugo daigaku) ตั้งอยู่ที่จังหวัดโอซาก้า นอกจากนี้ยังมีมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนภาษาต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยคันดะศึกษาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) ตั้งอยู่ที่จังหวัดจิบะ มหาวิทยาลัยเท็นริ (天理大学-Tenri daigaku) ตั้งอยู่ที่จังหวัดนาระ ซึ่งแต่ละแห่งเปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศหลายภาษา และวิชาภาษาไทยก็เป็นหนึ่งในวิชาภาษาต่างประเทศเหล่านั้น

นักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยเป็นวิชาเอก จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องฝึกทักษะในการใช้ภาษาไทย เพราะทักษะในการใช้ภาษาไทยจะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ รวมทั้งการมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ก็จะสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือเพื่อการติดต่อสื่อสารและเพื่อการประกอบอาชีพได้ รวมทั้งมีชาวญี่ปุ่นจำนวนมากที่ต้องการฝึกหรือเรียนรู้คำศัพท์โดยเฉพาะคำนามและคำลักษณนามในภาษาไทยเพิ่มเติมจากโรงเรียนสอนภาษาไทย เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถให้กับตนเองที่จะสามารถสื่อสารกับชาวไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยเป็นชาวญี่ปุ่น ศึกษาภาษาไทยมาเป็นเวลา 5 ปี จากการสังเกตชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยหลายคน ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาประการหนึ่งในการศึกษาภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น คือ ปัญหาเรื่องคำและการใช้คำ โดยเฉพาะคำลักษณนามที่ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า รุอิเบตส์ซุชิ (類別詞-ruibetsushi) ซึ่งในภาษาไทยมีจำนวนมาก และคำนามแต่ละคำจะใช้คำลักษณนามที่แตกต่างกันออกไป ทั้ง ๆ ที่ภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นต่างก็เป็นภาษาที่มีคำลักษณนาม แต่ผู้ศึกษาทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวไทยก็สับสนว่าคำนามคำใดควรใช้คำลักษณนามคำใดจึงจะถูกต้อง ลักษณะการใช้คำลักษณนามเป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทย ซึ่งวิธีการใช้จะแตกต่างกันทั้งรูปคำและวิธีใช้ เพราะคำลักษณนามจะถ่ายทอดมาด้วยการสร้างคำจากภาพที่เห็น เช่น เขากวาง จะเรียกว่า “กิ่ง” เพราะมีลักษณะเหมือนกับกิ่งไม้ บางคำเกิดจากวัฒนธรรมประเพณี เช่น การบวช จะสร้างคำลักษณนาม “รูป” กับพระสงฆ์ และบางคำสร้างขึ้นโดยไม่ทราบสาเหตุ เช่น ช้างบ้าน จะใช้คำลักษณนามว่า “เชือก” ส่วน ช้างป่า จะใช้คำว่า “ตัว” เป็นต้น เมื่อการใช้คำลักษณนามมีความแตกต่างเช่นนี้ จึงก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ ดังที่หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : ๓) กล่าวว่า การกำหนดลักษณนามจะแตกต่างกันตามสภาพที่เป็นอยู่ แม้จะเป็นลักษณนามของสิ่งเดียวกันแต่ก็มีความแตกต่างกันตามสภาพ เช่น คำว่า ชัน หรือ ผ่าชัน ถ้ายังไม่ได้ตัดเย็บใช้ลักษณนามว่า ผืน แต่ถ้าตัดเย็บแล้วใช้ลักษณนามว่า ตัว หรือ ถู วีระชัย เศรษฐพันธ์ (2535 : 59) กล่าวว่า ลักษณนามที่ปรากฏในภาษาไทยอาจทำให้ชาวต่างประเทศที่ศึกษา

ภาษาไทยเกิดความสับสนและไม่เข้าใจ ทั้งนี้ เนื่องจากคำลักษณนามของภาษาไทยเป็นคำที่แสดงถึง ปริมาณ ขนาด รูปร่าง และชนิดของสิ่งที่กล่าวถึง ซึ่งแตกต่างจากภาษาอื่น ๆ ความเห็นนี้สอดคล้องกับ วิทยา นาทอง (2521 : 203) ที่กล่าวว่า ลักษณนาม (Classifiers) ในภาษาไทยจะปรากฏคู่กับคำนาม นั้น ๆ อาจจะเรียกตามรูปร่าง ขนาด ลักษณะของสิ่งของหรือคนนั้น หรือเรียกตามภพนะ หรือใช้คำตาม ตัวเดิม คำลักษณนามเหล่านี้จะนำไปใช้เทียบกับคำนามในภาษาต่างประเทศไม่ได้ และโยชิยุกิ โมริตะ (森田 義之-Yoshiyuki Morita) (2530 : 206-211) กล่าวว่า คำลักษณนามที่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่น ทำให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นยากมากขึ้น เช่น วะ (羽-wa) เป็นคำลักษณนามของนก แต่ชาวญี่ปุ่นใช้ คำลักษณนามคำนี้กับกระดาษได้ ซึ่งเป็นกรณีพิเศษที่ต่างกันออกไปจากสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่ใช้ ฮิชิ (匹-hiki) เป็นคำลักษณนามของสัตว์ในภาษาญี่ปุ่น เมื่อชาวญี่ปุ่นนับสิ่งของก็แยกแยะสิ่งของนั้นว่าเป็นอะไร อย่างละเอียด การใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นจึงซับซ้อนมาก

จากรายละเอียดข้างต้นจะเห็นว่าคำลักษณนามทั้งของภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นมีหลักเกณฑ์ในการใช้ และบางคำที่ไม่มีหลักเกณฑ์ มีเพียงข้อกำหนดว่าคำนามคำนี้จะใช้คำลักษณนามใด ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้ ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความสับสน ดังนั้น จึงเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหาการใช้ คำลักษณนามในภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และจากการศึกษาครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับชาวญี่ปุ่นและชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาภาษาไทย

## 1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
- 2) เพื่อศึกษาคำลักษณนามภาษาไทยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
- 3) เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

## 1.3 ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาในการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวญี่ปุ่น และมีประโยชน์สำหรับชาวต่างประเทศอื่น ๆ ที่สนใจศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหรือเป็น ภาษาต่างประเทศ

## 1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดภาษาญี่ปุ่นเป็นตัวอักษรโรมัน (ローマ字-roomaji) ตามระบบ การอ่านของ Hepburn ซึ่งภาษาญี่ปุ่นเรียกว่าระบบเฮบอน (ヘボン式-Hebon shiki)

ตาราง 1 ระบบการถอดตัวอักษรญี่ปุ่นที่แทนเสียงพยัญชนะและสระเป็นอักษรโรมัน

อักษรญี่ปุ่น	อักษรโรมัน	อักษรญี่ปุ่น	อักษรโรมัน	อักษรญี่ปุ่น	อักษรโรมัน	อักษรญี่ปุ่น	อักษรโรมัน	อักษรญี่ปุ่น	อักษรโรมัน					
あ	ア	a	い	イ	i	う	ウ	u	え	エ	e	お	オ	o
か	カ	ka	き	キ	ki	く	ク	ku	け	ケ	ke	こ	コ	ko
さ	サ	sa	し	シ	shi	す	ス	su	せ	セ	se	そ	ソ	so
た	タ	ta	ち	チ	chi	つ	ツ	tsu	て	テ	te	と	ト	to
な	ナ	na	に	ニ	ni	ぬ	ヌ	nu	ね	ネ	ne	の	ノ	no
は	ハ	ha	ひ	ヒ	hi	ふ	フ	fu	へ	ヘ	he	ほ	ホ	ho
ま	マ	ma	み	ミ	mi	む	ム	mu	め	メ	me	も	モ	mo
や	ヤ	ya				ゆ	ユ	yu				よ	ヨ	yo
ら	ラ	ra	り	リ	ri	る	ル	ru	れ	レ	re	ろ	ロ	ro
わ	ワ	wa										を	ヲ	o
ん	ン	n												
が	ガ	ga	ぎ	ギ	gi	ぐ	グ	gu	げ	ゲ	ge	ご	ゴ	go
ざ	ザ	za	じ	ジ	ji	ず	ズ	zu	ぜ	ゼ	ze	ぞ	ゾ	zo
だ	ダ	da	ぢ	ヂ	ji	づ	ヅ	du	で	デ	de	ど	ド	do
ば	バ	ba	び	ビ	bi	ぶ	ブ	bu	べ	ベ	be	ぼ	ボ	bo
ぱ	パ	pa	ぴ	ピ	pi	ぷ	プ	pu	ぺ	ペ	pe	ぽ	ポ	po
きゃ	キャ	kya				きゅ	キョ	kyu				きょ	キョ	kyo
しゃ	シャ	sha				しゅ	シュ	shu				しょ	ショ	sho
ちゃ	チャ	cha				ちゅ	チュ	chu				ちょ	チョ	cho
にゃ	ニャ	nya				にゅ	ニュ	nyu				にょ	ニョ	nyo
ひゃ	ヒャ	hya				ひゅ	ヒュ	hyu				ひょ	ヒョ	hyo
みゃ	ミャ	mya				みゅ	ミュ	myu				みょ	ミョ	myo
りゃ	リャ	rya				りゅ	リュ	ryu				りょ	リョ	ryo
ぎゃ	ギャ	gya				ぎゅ	ギュ	gyu				ぎょ	ギョ	gyo
じゃ	ジャ	ja				じゅ	ジュ	ju				じょ	ジョ	jo
びゃ	ビャ	bya				びゅ	ビュ	byu				びょ	ビョ	byo
ぴゃ	ピャ	pya				ぴゅ	ピュ	pyu				ぴょ	ピョ	pyo

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ระบบถอดอักษรภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นผลงานวิจัยของอาจารย์สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น (ผศ.ดร.กัลยาณี สีสสุวรรณ, ผศ.สุชาดา สัตยพงศ์, ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ สุริยะวงศ์ไพศาล) อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ (ผศ.ดร.สุดาพร ถักขนิษานาวิน) และอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย (ผศ.คุณฐิพร ชำนิโรคศาสตร์) แห่งคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระบบถอดอักษรภาษาญี่ปุ่นนี้ กำหนดการถอดอักษรภาษาญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรโรมัน (อักษรโรมะจิ) เป็นอักษรไทยดังนี้

ตาราง 2 ระบบการถอดตัวอักษรญี่ปุ่นที่แทนเสียงพยัญชนะและสระเป็นภาษาไทย

สระ	
อักษรโรมะจิ สระเสียงสั้น, สระเสียงยาว	อักษรไทย
a, ā	อะ, อา
i, ii	อิ, อี
u, ū	อุ, อู
e, ē	เอะ, เอ
o, ō	โอะ, โอ
ya, -yā	เอียะ, เอีย
yu, -yū	อิ้ว, อี้ว
* -yo, -yō	เอียว, เอียว

  

พยัญชนะ	
อักษรโรมะจิ	อักษรไทย
p เมื่อเกิดต้นคำ	พ
เมื่อเกิดที่อื่น ๆ	ป
B	บ
M	ม
F	ฟ
W	ว
t เมื่อเกิดต้นคำ	ท
เมื่อเกิดที่อื่น ๆ	ต
ts	ทซ์
ch	ช
d	ด
n	น

ตาราง 2 (ต่อ)

n (ที่เป็นพยัญชนะก่อกพยางค์ ทำหน้าที่คล้าย ตัวสะกด) เมื่อเกิดหน้า p,b,m เมื่อเกิดหน้า k,g,w เมื่อเกิดที่อื่น ๆ	ม ง น
N' (ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดและตามด้วยสระ)	น
s	ซ
*sh	ฌ
*z	ซ
j	จ
r	ร
y	ย
k เมื่อเกิดต้นคำ เมื่อเกิดที่อื่น ๆ	ก ก
g เมื่อเกิดต้นคำ เมื่อเกิดที่อื่น ๆ	ก ว
h	ฮ

\* (คือส่วนที่ผู้อ่านทั่วไปอาจยังไม่คุ้นเคยนัก)

อนึ่ง คำบางคำที่ใช้แพร่หลายมากแล้ว ยังคงใช้ตามความนิยมเช่นเดิม เช่น

ชาบูโร เกียวโต โตเกียว เมจิ เฮอัน โอซาก้า

### 1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1.5.1 ศึกษาเฉพาะคำลักษณนามภาษาไทยที่ปรากฏอยู่หลังคำบอกจำนวนนับ

1.5.2 คำนามที่ใช้เป็นหลักในการวิจัยครั้งนี้เป็นคำนามที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับ

สังคมไทยจำนวน 200 คำ

1.5.3 ศึกษาจากการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) และ

มหาวิทยาลัยคันดะศึกษาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) จำนวนทั้งสิ้น 50 คน ซึ่งได้ศึกษาภาษาไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี โดยไม่จำกัดเพศ

1.5.4 ข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการศึกษาคำลักษณนามภาษาไทยได้คัดเลือกมาจากหนังสือต่อไปนี้

1) ราชบัณฑิตยสถาน (2546) *ลักษณนาม พิมพ์ครั้งที่ 6* กรุงเทพฯ

2) ราชบัณฑิตยสถาน (2542) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒.*

กรุงเทพฯ

3) ตาเกะจิโร โทมิต้ำ (冨田 竹二郎-Takejiro Tomita) (2540) *พจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่น พิมพ์ ครั้งที่ 3* Tokyo

4) ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ *สนทนาภาษาไทย 1 (タイ語会話 1-Taigokaiwa 1)* Tokyo

5) ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ *สนทนาภาษาไทย 2 (タイ語会話 2-Taigokaiwa 2)* Tokyo

## 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้มีศัพท์ที่ควรนิยาม คือ

คำลักษณนามกลาง หมายถึง คำลักษณนามที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคำนาม เนื่องจากสามารถใช้กับคำนามได้จำนวนมาก และสามารถใช้กับคำนามที่ไม่สามารถใช้กับคำลักษณนามคำอื่นได้

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาไทย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาไทยในประเทศญี่ปุ่น

#### 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาไทย

##### 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาไทย

ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะอื่น ๆ (2517 : 19-20) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ลักษณนามคือคำที่ใช้บอกลักษณะของคำนาม ซึ่งนับว่าเป็นลักษณะพิเศษที่สำคัญมากของภาษาไทย คำลักษณนามเป็นคำที่บอกลักษณะของคำนามที่มาข้างหน้า และเป็นคำแสดงภาพของคำนามนั้นด้วย เช่น ลวด 3 ขด กับลวด 3 เส้น ประโยค 2 ประโยคนี้ใช้ลักษณนามต่างกัน คือ ประโยคแรกใช้คำลักษณนาม “ขด” ส่วนประโยคหลังใช้คำลักษณนาม “เส้น” ภาพของลวดใน 2 ประโยคนีจึงต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องความยาว การใช้คำลักษณนามจะต้องใช้ให้ถูกต้อง คือต้องรู้ว่าจะใช้กับคำนามใดและใช้ที่ใด คำลักษณนามจะต้องใช้ตามหลังคำบอกจำนวนนับหรือบอกประมาณอย่างหนึ่ง และใช้ตามหลังคำนามเมื่อต้องการจะเน้นข้อความนั้นอีกอย่างหนึ่ง คำลักษณนามที่ใช้ตามหลังคำบอกจำนวนนับหรือบอกประมาณ เช่น มี 5 ตัว ดินสอ 2 แท่ง ผู้หญิงหลายคน เรือ 3 ลำ บ้าน 6 หลัง เป็นต้น ถ้าคำบอกจำนวนนับเป็นหนึ่ง คำลักษณนามจะใช้ตามหลังหรืออยู่ข้างหน้าคำบอกจำนวนนับก็ได้ เช่น จะใช้ว่า นกหนึ่งตัว หรือนกตัวหนึ่ง

เพียร ละลอกแก้ว (2522 : 70-71) ได้อธิบายว่า ลักษณนามเป็นคำนามที่บอกลักษณะของนาม เพื่อให้รู้รูปร่าง ลักษณะ และสัดส่วนของสิ่งเหล่านั้น ลักษณนามเป็นเรื่องสำคัญในภาษาไทย การมีลักษณนามใช้ทำให้ภาษาไทยแตกต่างจากภาษาในตระกูลอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาบาลีสันสกฤต ตัวอย่างภาษาไทยประโยคว่า หล่อนมีน้องสาว 5 คน “คน” เป็นคำลักษณนามอยู่หลัง 5 ภาษาอังกฤษว่า She has five sisters. ไม่มีคำที่เป็นลักษณนาม หรือ ภาษาไทยประโยคว่า ฉันมีปืน 1 กระบอก มีคำว่า “กระบอก” เป็นคำลักษณนาม ภาษาอังกฤษจะเป็น I have one gun. ไม่ปรากฏว่ามีคำลักษณนาม ในตำราไวยากรณ์ทั้งหลายมักจะกล่าวถึงคำลักษณนามไว้ไม่ละเอียด ทั้งนี้ เพราะเรามีนามเกิดขึ้นอีกมากมาย ซึ่งไม่มีอยู่ในไวยากรณ์ จึงยากในการศึกษาเล่าเรียนกันในปัจจุบัน นามบางชนิดไม่ทราบว่าจะใช้ลักษณนามว่าอย่างไรก็มีอยู่ไม่น้อย เช่น ลักษณนามของปู่ก็ เราจะเรียกว่าอะไรกันแน่ บางคนเรียกว่า “อ้น” บางคนก็ว่าต้องเป็น “ลูก” และบางคนก็ว่าจะต้องเป็น “ปู่ก็” เป็นต้น

ชวนพิศ อิฐรัตน์ (2522 : 34) เรียกคำลักษณนาม “อ้น” ว่า “คำลักษณนามกลาง” ซึ่งสามารถ

ใช้ได้อย่างกว้างขวางโดยไม่ระบุถึงลักษณะรูปทรงที่แน่นอนของคำนามที่ใช้ ซึ่งเมื่อใดที่ผู้ใช้ภาษาไทยนึกคำลักษณะนามเฉพาะของคำนามคำนั้นไม่ออกหรือไม่รู้ก็มักจะต้องใช้คำลักษณะนามคำนี้ นับตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมา คำลักษณะนาม “อัน” จัดว่าเป็นคำลักษณะนามที่มีการใช้แพร่หลายโดยไม่จำกัดลักษณะของคำนาม คืออาจใช้กับคำนามที่เป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ และคำนามที่มีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ตลอดจนคำนามที่เป็นนามธรรมได้

นพวรรณ พันธุมเมธา (2526 : 16-30) กล่าวถึงคำแยกประเภทหรือคำลักษณะนามไว้ในหนังสือไวยากรณ์ไทยว่า เป็นคำขยายประเภทหนึ่งที่ใช้ขยายได้ทั้งคำนามและคำกริยา คำแยกประเภทที่ใช้ขยายคำนามเป็นคำที่จำแนกคำนามสามัญออกเป็นกลุ่มเป็นพวก เช่น คน สัตว์ สิ่งไม่มีชีวิต อมนุษย์ เป็นต้น สำหรับคำแยกประเภทที่ใช้กับสิ่งไม่มีชีวิตนั้น ได้จำแนกออกเป็น

#### 1) คำแยกประเภทที่ใช้กับสิ่งที่อยู่ลำพัง

##### 1.1) จำแนกตามรูปร่างลักษณะของสิ่งนั้น ๆ เช่น

ใบ เป็นคำแยกประเภทสำหรับสิ่งที่มีลักษณะแบนยาว และลักษณะต่าง ๆ เช่น จาน ถาด  
ใบไม้

ดวง เป็นคำแยกประเภทสำหรับสิ่งที่มีลักษณะกลม เช่น ดวงจันทร์ รอยเปื้อน  
ดวงอาทิตย์ ดวงดาว ไฟ วิญญาณ ตราต่าง ๆ

วง เป็นคำแยกประเภทสำหรับสิ่งที่ยืดเป็นรูปกลม เช่น แหวน กำไล

##### 1.2) จำแนกตามชนิด เช่น

อย่าง ชนิด ประเภท ประการ ข้อ เป็นคำแยกประเภทที่ใช้ทั่วไป

แง่ง เล้า แปลง เป็นคำแยกประเภทที่ใช้เฉพาะกับสิ่ง ๆ เดียว

กึ่ง แขนง เพลง ประโยค เป็นคำแยกประเภทที่ซ้ำกับคำนาม

##### 1.3) จำแนกตามมาตราวัด เช่น

นาที ชั่วโมง วัน เดือน ปี เป็นคำแยกประเภทที่ใช้กับเวลา

#### 2) คำแยกประเภทที่ใช้กับสิ่งที่อยู่รวมกัน

2.1) จำแนกตามลักษณะของสิ่งที่อยู่รวมกัน เช่น พวง เครือ หวี ข้อ ฯลฯ

2.2) จำแนกตามมาตราวัด เช่น ถัง แก้ว บ่อ ฯลฯ

##### 2.3) จำแนกตามชนิด เช่น

ทะเลสาบ เป็นคำแยกประเภทที่ใช้เรียก หมากรู หรือ มะพร้าวที่อยู่รวมกัน

เรียง เป็นคำแยกประเภทที่ใช้เรียกพลูที่เรียงกันอยู่ 20 ใบ

ส่วนคำแยกประเภทที่ใช้ขยายคำกริยาได้จำแนกตามกริยาอาการ ตามเกณฑ์ดังนี้

1) คำแยกประเภทที่ใช้จำแนกตามชนิด ได้แก่คำว่า อย่าง

2) คำแยกประเภทที่ใช้จำแนกตามช่วงเวลา หรือระยะทางที่ทำอาการนั้นๆ เช่น ต้น ก้าว



3. ก ฉันไม่ชอบคบคนคนนี้

3. ข ฉันไม่ชอบคบคนนี้

สังเกตได้ว่า ประโยค ก จะมีความหมายเน้นมากกว่าประโยค ข

คำลักษณนามในภาษาไทยอาจจะใช้ในความหมายว่า “หนึ่ง” ได้ในตัวของมันเอง ใน 2 กรณี  
คือ

ก. กรณีที่คำลักษณนามตามหลังคำนามชนิดเดียว เช่น ขอมีดเล่มมิ (= มีด 1 เล่ม)

เขามีสื่อผืนหมอนใบเท่านั้น (สื่อ 1 ผืน หมอน 1 ใบ)

ข. กรณีที่มีคำหน้าจำนวน อยู่ระหว่างคำนามกับคำลักษณนาม เช่น ขอมีดสักเล่มมิ (= มีดสัก 1

เล่ม) เขากินข้าวตั้งหม้อ (= ข้าว 1 หม้อ)

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2543 : 72-78) กล่าวถึงคำลักษณนามว่า ลักษณนามคือสามัญนาม หรือสมุหนาม แต่ถูกเรียกว่าลักษณนาม เพราะถูกนำมาใช้บอกลักษณะของนามข้างหน้าคล้ายกับคำวิเศษณ์ พระยาอุปกิตศิลปสารแบ่งประเภทของลักษณนามออกเป็น 6 ประเภท คือ

- 1) ลักษณนามบอกชนิด เช่น ใบ สำหรับใช้กับภาชนะทั้งปวง
- 2) ลักษณนามบอกหมวดหมู่ เช่น กอง สำหรับใช้กับกองทัพ ทหาร คนทำงานร่วมกัน ของที่กองรวมกัน เป็นต้น
- 3) ลักษณนามบอกสถานะ เช่น หลัง สำหรับใช้กับของที่มิใช่รูปเป็นหลังคา เช่น เรือน กระโจมมุ้ง
- 4) ลักษณนามบอกจำนวนและมาตรา เช่น คู่ สำหรับใช้กับของที่มีชุดละ 2 สิ่ง เช่น รองเท้า ถุงเท้า แจกัน เชิงเทียน ซ้อนกับส้อม
- 5) ลักษณนามบอกอาการ เช่น จีบ สำหรับใช้กับของที่จีบ เช่น พลุ
- 6) ลักษณนามซ้ำชื่อ เช่น ประเทศ 2 ประเทศ

จากการศึกษาเรื่องคำลักษณนามของพระยาอุปกิตศิลปสาร จะเห็นได้ว่า พระยาอุปกิตศิลปสารพิจารณารูปคำของคำลักษณนามและพิจารณาทางอรรถศาสตร์ อันแสดงถึงความสัมพันธ์ทางด้านความหมายระหว่างสิ่งต่าง ๆ กับคำลักษณนามที่ปรากฏร่วมกัน

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2534 : 111-113) กล่าวว่า ในภาษาไทยมีลักษณนามใช้มาก และคำลักษณนามอยู่หลังคำบอกจำนวน

เช่น	ปลา 2 ตัว	เรือ 4 ลำ
	พระพุทธรูป 8 องค์	พระสงฆ์ 9 รูป
	บ้าน 3 หลัง	ปี 5 เล่า
	ยา 2 ขนาน	สวน 2 หนัด



### 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาไทย

ศรวนีย์ สรรคบุรานุรักษ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณนามในภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันของผู้พูดต่างวัย โดยเก็บข้อมูลจากรายการสัมภาษณ์บุคคลทางโทรทัศน์ และการสนทนาของบุคคล 2 รุ่นอายุ ได้แก่ รุ่นอายุต่ำกว่า 25 ปี และรุ่นอายุมากกว่า 40 ปี จากการวิจัยของศรวนีย์ สรรคบุรานุรักษ์สรุปว่า ผู้พูดภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันใช้คำลักษณนามกลาง และคำลักษณนามซ้ำค่านามแทนคำลักษณนามจำนวนมากตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน นอกจากนั้นยังใช้รูปแบบของนามวลีที่หลากหลาย สำหรับอายุของผู้พูดภาษาไทยมาตรฐานมีผลต่อการเลือกใช้คำลักษณนาม คือ ผู้พูดที่มีอายุน้อยใช้คำลักษณนามตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถานมากกว่าผู้พูดที่มีอายุมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้พูดอายุน้อยส่วนใหญ่ อยู่ในวัยศึกษา มีความใกล้ชิดกับการใช้คำลักษณนามตามหลักเกณฑ์มากกว่า

ประไพ ปลายเนตร (2544 : 65) ได้ศึกษาการใช้ลักษณนามโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปว่า เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกบ่อย ๆ นักเรียนจะเกิดการจดจำและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ในทางกลับกัน ถ้านักเรียนไม่ได้รับการฝึกมาก่อน นักเรียนอาจยึดแนวเทียบผิดหรือใช้ตามที่ตนเองประสมมาคิด ก็จะทำให้ใช้คำลักษณนามนั้นไม่ถูกต้อง จึงนับว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

วิไลพร จินเมือง (2545 : 72-76) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำลักษณนามสำหรับสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ สรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำ ลักษณนามสำหรับสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศสามารถทำให้ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ยังมีปัญหา คือค่านามในภาษาไทยบางคำมีคำลักษณนามได้หลายคำ ทำให้การออกแบบเพื่อถ่ายทอดให้กับชาวต่างประเทศเข้าใจนั้นค่อนข้างยาก เช่น คำลักษณนามของไข่ไก่ อาจใช้ ฟอง ใบ ลูก เป็นต้น

พรทิพย์ วิฐชุลี (2545 : 97-98) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย สรุปได้ว่า เมื่อนำคำลักษณนามทั้ง 2 ภาษามาจำแนกตามประเภทของคำลักษณนามแล้วสามารถจำแนกได้ 6 ประเภท ได้แก่ 1) คำลักษณนามซ้ำค่านามทั้งสองคำ 2) คำลักษณนามซ้ำค่านามบางส่วน 3) คำลักษณนามเฉพาะ 4) คำลักษณนามเรียกตามภาชนะบรรจุ 5) คำลักษณนามกลาง และ 6) คำลักษณนามทั่วไป

เมื่อพิจารณาการใช้คำลักษณนามของทั้ง 2 ภาษา พบว่าทั้งในภาษาญี่ปุ่นและในภาษาไทยมีเกณฑ์การใช้คำลักษณนามโดยจำแนกตามค่านาม สามารถจำแนกคำลักษณนามได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งมีชีวิตและคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งไม่มีชีวิต คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งมีชีวิตนั้นจำแนกเป็นคำลักษณนามที่ใช้กับมนุษย์และคำลักษณนามที่ใช้กับสัตว์ ส่วนคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งไม่มีชีวิตสามารถจำแนกเป็นคำลักษณนามที่บอกรูปทรงกับคำลักษณนามที่ไม่บอกรูปทรง เมื่อนำ

คำลักษณนามบอกรูปทรงของทั้ง 2 ภาษามาเปรียบเทียบกัน แม้ว่าทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยมีคำลักษณนามบอกรูปทรงใช้เหมือนกัน แต่พบว่าคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนน้อยกว่าในภาษาไทย ซึ่งจากงานวิจัยนี้พบว่าในภาษาญี่ปุ่นมีคำลักษณนามบอกรูปทรงทั้งหมด 4 คำ คือ

- 1) โคะ (個 -ko) และ ตะมะ (玉-tama) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม
- 2) ฮน (本-hon) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาว
- 3) ไม (枚-mai) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน

ส่วนในภาษาไทยมีจำนวนทั้งหมด 17 คำ คือ

- 1) ก้อน ดวง ใบ ผล ลูก หัว ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม
- 2) ต้น ก้น สาย เส้น เล่ม ค้ำ แท่ง ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาว
- 3) บาน ใบ แผ่น ผืน ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน

การใช้คำลักษณนามบอกรูปทรงของทั้ง 2 ภาษาที่มีจำนวนแตกต่างกันนี้ เนื่องจากการใช้คำลักษณนามในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยมีเกณฑ์การใช้ในแต่ละคำแตกต่างกัน กล่าวคือ แม้ว่าการจัดกลุ่มคำนามเรียกสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวของทั้ง 2 ภาษาโดยแบ่งสิ่งต่าง ๆ เช่น จัดให้สิ่งที่มีรูปทรงยาวใช้คำลักษณนามคำใด หรือจัดสิ่งที่มีรูปทรงแบนใช้คำลักษณนามคำที่มีความคล้ายคลึงกันของทั้ง 2 ภาษาก็ตาม แต่ในภาษาไทยนอกจากการพิจารณาด้านรูปทรงแล้วยังให้ความสำคัญกับวัสดุ ความคงตัว ขนาด และอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเงื่อนไข ทำให้ในภาษาไทยมีการใช้คำลักษณนามบอกรูปทรงเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับในภาษาญี่ปุ่น ส่วนในภาษาญี่ปุ่นจะดูลักษณะเด่น ๆ ของวัตถุ เช่น ถ้าเป็นสิ่งของที่มีรูปทรงยาว ก็จะใช้คำลักษณนาม ฮน (本-hon) เป็นคำลักษณนามรวมเรียกสำหรับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเพียงคำ ๆ เดียว จึงทำให้การใช้คำลักษณนามบอกรูปทรงของทั้ง 2 ภาษามีจำนวนที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด พรทิพย์ วิฑูรย์ สรุปลว่า ทั้งในภาษาญี่ปุ่นและในภาษาไทยมีการใช้คำลักษณนามบอกรูปทรง แต่เกณฑ์ในการเลือกใช้คำลักษณนามบอกรูปทรงในแต่ละภาษามีความแตกต่างกัน

## 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

### 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

โยชิยุกิ โมริตะ (森田 義之 - Yoshiyuki Morita) (2530 : 206-211) กล่าวว่าคำลักษณนามที่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นทำให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นยากมากขึ้น เช่น วะ (羽-wa) เป็นคำลักษณนามของนก แต่ชาวญี่ปุ่นใช้คำลักษณนามคำนี้ให้กับกระดาษ กระดาษเป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง แต่ก็มีใช้วะ (羽-wa) ได้ ถือเป็นกรณีพิเศษ นอกจากสัตว์ชนิดอื่น ๆ คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นของสัตว์ คือ ฮิกิ (匹-hiki) หรือพิกิ (匹-piki) ทว่าฮิกิ (匹-hiki) หรือพิกิ (匹-piki) ก็ไม่ใช่ที่ใช้ได้กับสัตว์อย่างเดียวก่อน คำว่า ฮิกิ (匹-hiki) หรือพิกิ (匹-piki) สามารถใช้กับผ้าได้เหมือนกัน รวมทั้งคำลักษณนามของพาหนะมีหลายคำ รถโดยทั่วไปใช้คำว่า ไค (台-dai) รถไฟใช้คำว่า เรียว (両-ryou) ขบวนของรถไฟใช้คำว่า ฮน

(本-hon) หรือ พน (本-pon) เครื่องบินใช้คำว่า คิ (機-ki) เรือขนาดเล็กใช้คำว่า โซ (艘-sou) เรือขนาดใหญ่ใช้คำว่า เซะกิ (隻-seki)

โคอิชิ มิยะตะ (宮田 幸一 - Kouchi Miyata) (อ้างอิงจากหนังสือ ภาษาญี่ปุ่น พิมพ์ใหม่ ภาค 2 (日本語 新版 下 - Nihongo shinpan ge) ของฮะรุฮิโกะ คินดะอิชิ (金田一 春彦 - Haruhiko Kindaichi) 2548 : 77) มีความคิดเห็นว่า ในภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนคำลักษณนามมากเกินไป ควรจะลดจำนวน คือ คำานามที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทั้งหมดใช้คำลักษณนามว่า นิน (人-nin) หรือ ริ (人-ri) สัตว์ทุกชนิดใช้คำลักษณนามว่า ฮิกิ (匹-hiki) หรือพิกิ (匹-piki) สิ่งของทุกชนิดใช้คำลักษณนามว่า ทชิ (つ-tsu)

หนังสือ มินนะโนะ นิสงโกะ (2547 : 158) กล่าวว่า คำลักษณนามใช้นับจำนวนสิ่งของ บุคคล หรือการนับจำนวนอื่น ๆ ลักษณนามจะต่างกันไปตามสิ่งของ ใช้โดยเติมเข้าข้างหลังตัวเลข

— 人	ใช้นับจำนวนคน แต่ในกรณีที่มีคนเดียวและสองคน ใช้ひとり (1人) และ ふたり (2人) 4人 (4คน) อ่านว่า よにん
— 台	ใช้นับจำนวนเครื่องจักร รถยนต์ รถจักรยาน หรือยานพาหนะอื่น ๆ
— 枚	ใช้นับจำนวนสิ่งของที่มีลักษณะแบนและบาน เช่น กระดาษ เสื้อเชิ้ต งาน ซีดี ฯลฯ
— 回	ใช้นับจำนวนครั้ง
— 分	นาที
— 時間	ชั่วโมง
— 日	วัน ใช้เหมือนกับการพูดวันที่ ส่วนคำว่า หนึ่งวัน ให้ใช้ いちにち ไม่ใช่ 一つ
— 週間	สัปดาห์
— か月	เดือน
— 年	ปี

ฮะรุฮิโกะ คินดะอิชิ (金田一 春彦 - Haruhiko Kindaichi) (2548 : 76) กล่าวว่า ในภาษาญี่ปุ่นมีการใช้ลักษณนามซึ่งไม่มีในภาษายุโรป ลักษณะเช่นนี้มักจะมีในภาษาประเทศเอเชียตะวันออก เช่น ภาษาเกาหลี ภาษาจีน ภาษาเวียดนาม ภาษาไทยและภาษาพม่า นอกจากนี้ ประเทศที่อยู่แถวตะวันตกมหาสมุทรแปซิฟิกก็ใช้คำลักษณนามเหมือนกัน เช่น ภาษาของเกาะตริกที่อยู่ในตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิกมีคำลักษณนามทั้งหมด 110 คำ นอกจากนี้ฮะรุฮิโกะ คินดะอิชิ (金田一 春彦 - Haruhiko Kindaichi) ได้กล่าวถึงการใช้คำลักษณนามของชาวญี่ปุ่นว่า บางครั้งชาวญี่ปุ่นใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นไม่ถูกต้อง เพราะว่าในภาษาญี่ปุ่นมีคำลักษณนามจำนวนมาก

### 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

ทะกะชิ ซะโต (佐藤 貴史-Takashi Sato) (2544 : 45-62) ได้ศึกษาวิเคราะห์คำลักษณนามของภาษาญี่ปุ่นคำว่า “ได (台-dai)” สรุปได้ว่า ในภาษาญี่ปุ่นมีวิธีที่นับสิ่งของ 2 วิธี ได้แก่ วิธีที่ 1 คือ ใช้คำบอกจำนวนนับอย่างเดียว และ วิธีที่ 2 คือ ใช้คำบอกจำนวนนับกับคำลักษณนาม ในระบบภาษาญี่ปุ่นคำลักษณนามอยู่หลังคำบอกจำนวนนับ

การใช้คำลักษณนามของคำว่า “ได (台-dai)” แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

- 1) คุณลักษณะที่เป็นเครื่องจักร เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น เป็นต้น
- 2) คุณลักษณะของสิ่งที่เรียกต้องมีขนาดใหญ่ ถึงแม้ว่าวัตถุติดตามตัว หรือ เครื่องดนตรีชนิดเล็ก ๆ จะเป็นชนิดหนึ่งของเครื่องจักรหรือมีพื้นฐานของเครื่องจักร แต่ไม่สามารถใช้คำว่า “ได (台-dai)” แทนลักษณนามได้
- 3) นอกจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรหรือมีพื้นฐานของเครื่องจักรแล้ว คำว่า “ได (台-dai)” ยังใช้เรียกสิ่งที่ใช้บรรทุกคนหรือสิ่งของ เช่น รถ รถบรรทุกคน รถจักรยาน ลิฟต์ และ บ้านเคลื่อน เป็นต้น
- 4) สิ่งที่ใช้บรรทุกคนหรือสิ่งของนั้น ไม่คำนึงว่า สิ่งนั้นจะเคลื่อนที่ด้วยแรงคนหรือเครื่องจักร สามารถเคลื่อนที่ได้หรือเคลื่อนที่ไม่ได้ ก็สามารถใช้คำว่า “ได (台-dai)” แทนคำลักษณนามได้ เช่น โซฟา โต๊ะ เป็นต้น
- 5) เครื่องบินและเรือเป็นสิ่งยกเว้นที่ไม่สามารถใช้คำว่า “ได (台-dai)” แทนคำลักษณนามได้ เนื่องจากใช้งานโดยไม่ติดบนพื้นดิน

### 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาไทยในประเทศญี่ปุ่น

การเรียนภาษาไทยในประเทศญี่ปุ่นมีทั้งการเรียนในโรงเรียนสอนภาษาทั่วไปและในมหาวิทยาลัย ซึ่งในมหาวิทยาลัยก็มีทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ดังจะได้อธิบายโดยย่อดังต่อไปนี้

#### 2.3.1 การเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาไทยทั่วไป

ในประเทศญี่ปุ่นมีโรงเรียนสอนภาษาไทยจำนวนมาก ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาเหล่านี้โดยมากเป็นผู้ที่ทำงานแล้ว หรือ ไม่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย เนื่องจากพวกเขาต้องการใช้ภาษาไทยในการทำงานหรือใช้ในการท่องเที่ยว รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสอนภาษาไทยโดยทั่วไปมีลักษณะดังนี้

- 1) มีรูปแบบการสอนเป็นโรงเรียนสอนภาษาและการสอนส่วนตัว
- 2) ครูผู้สอนภาษาไทยมีทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวไทย
- 3) จัดประสบการณ์การเรียนการสอนครบ 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- 4) โรงเรียนสอนภาษาไทยส่วนใหญ่จะเน้นการสอนการออกเสียงภาษาไทย

## 5) สอดแทรกการสอนด้านวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทย

ตัวอย่างการเรียนการสอนของโรงเรียนภาษาไทยแห่งหนึ่งในประเทศญี่ปุ่น

สมาคมวัฒนธรรมนักศึกษาเอเชีย (アジア学生文化協会-Asia gakusei bunka kyokai)

(<http://www.abk.or.jp>)

สมาคมวัฒนธรรมนักศึกษาเอเชีย มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมไทยและมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ในโครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยได้กำหนดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น ไวยากรณ์ สนทนา การอ่าน การเขียน การฟัง นอกจากนี้ยังสอดแทรกการศึกษาด้านวัฒนธรรมไทย การเมือง และเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย โรงเรียนแห่งนี้มีหลักสูตรระดับพื้นฐานถึงระดับสูง และมีครูผู้สอนภาษาไทยทั้งที่เป็นชาวญี่ปุ่นและเป็นชาวไทย แต่ละห้องเรียนจะมีครูสอนประจำห้อง ทำให้โรงเรียนแห่งนี้สามารถสอนนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ผู้เรียนภาษาไทยจึงได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนแห่งนี้มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 20 ปี โดยได้การสนับสนุนจากนักศึกษาและผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแล้วจำนวนมาก

2.3.2 การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku)

มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) เริ่มสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกเมื่อปี พ.ศ. 2487 ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตที่ดีกับประเทศญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยประมาณ 60 คน โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาเข้าใจวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างดี มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และสามารถนำภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยมีระยะเวลาเรียน 4 ปี ใน 1 ปีมี 2 ภาคการเรียน และได้กำหนดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น ไวยากรณ์ สนทนา การอ่าน การเขียน ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมไทย การเมือง และเศรษฐกิจ เป็นต้น

สำหรับการเรียนการสอนนั้น เมื่อนักศึกษาเข้าเรียนปีที่ 1 จะเรียนภาษาไทยสัปดาห์ละ 5 คาบ ซึ่ง 4 ใน 5 คาบนั้น อาจารย์ผู้สอนเป็นชาวไทยที่พูดภาษาญี่ปุ่นได้และมีประสบการณ์การสอนเป็นอย่างดี เมื่อขึ้นปีที่ 2 จะเรียนภาษาไทยเพิ่มเป็น 6 คาบ นักศึกษาที่เรียนภาษาไทย 2 ปีแล้วจะมีความรู้ภาษาไทยในระดับกลาง และตั้งแต่ปีที่ 3 ขึ้นไปนักศึกษาสามารถเลือกวิชาภาษาไทยในกลุ่มวิชาตามที่ตนเองต้องการได้ ซึ่งมีอยู่ 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและสารสนเทศ (言語情報コース-Gengo jyouhou koosu) กลุ่มวิชาวัฒนธรรมและวรรณกรรม (総合文化コース-Sougou bunka koosu) และ กลุ่มวิชาภูมิภาคนานาชาติศึกษา (地域国際コース-Chiiki kokusai koosu) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กลุ่มวิชาภาษาและสารสนเทศ (言語情報コース - Gengo jyouhou koosu)

ศึกษาภาษาไทยในเชิงลึกมากกว่าปี 1 และปี 2 โดยมุ่งหมายให้นักศึกษาเข้าใจการใช้ภาษาไทยมากขึ้น กลุ่มวิชานี้จะศึกษาเนื้อหาตามลำดับต่อไปนี้

- 1.1) โครงสร้างของภาษา เช่น โครงสร้างประโยค สัทศาสตร์ อรรถศาสตร์ เป็นต้น
- 1.2) ภาษาศาสตร์ เช่น การเปรียบเทียบภาษา เป็นต้น
- 1.3) ภาษากับสังคมวัฒนธรรม เช่น ภาษาศาสตร์สังคม การเปลี่ยนแปลงของภาษา เป็นต้น
- 1.4) ภาษากับจิตวิทยา เช่น การพัฒนาภาษาศาสตร์ทางจิตวิทยา เป็นต้น
- 1.5) ภาษากับการศึกษา เช่น ภาษาศาสตร์ประยุกต์ วิธีการสอนภาษาไทย เป็นต้น
- 1.6) ภาษากับสารสนเทศ เช่น การพัฒนาการศึกษาทางมัลติมีเดีย เป็นต้น

2) กลุ่มวิชาวัฒนธรรมและวรรณกรรม (総合文化コース - Sougou bunka koosu)

ศึกษาวัฒนธรรม สังคม และประเพณี โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ จุดมุ่งหมายของกลุ่มวิชาี้เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความนึกคิดหรือความรู้สึกของชาวไทย กลุ่มวิชานี้จะศึกษาเนื้อหาตามลำดับต่อไปนี้

- 2.1) ความนึกคิดและวรรณคดี เช่น ทฤษฎีวัฒนธรรม ทฤษฎีศาสนา เป็นต้น
- 2.2) วรรณคดี เช่น วรรณคดีไทย วรรณคดีเปรียบเทียบ เป็นต้น
- 2.3) ความสัมพันธ์ของมนุษย์ เช่น มนุษยศาสตร์ จิตวิทยา เป็นต้น

3) กลุ่มวิชาภูมิภาคนานาชาติศึกษา (地域国際コース - Chiiki kokusai koosu)

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทย โดยมุ่งหมายให้นักศึกษาเข้าใจปัญหาสังคม การเมืองต่าง ๆ ของประเทศไทย กลุ่มวิชานี้จะศึกษาเนื้อหาตามลำดับต่อไปนี้

- 3.1) การเมือง เช่น ทฤษฎีการเมือง กฎหมาย เป็นต้น
- 3.2) การพัฒนาและความร่วมมือ เช่น ทฤษฎีการพัฒนาประเทศ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น
- 3.3) สังคมศาสตร์ เช่น สิทธิมนุษยชน ทฤษฎีสังคมศาสตร์ เป็นต้น
- 3.4) ประวัติศาสตร์

ตัวอย่างตารางสอนและระดับภาษาไทยของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ตารางสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) และระดับภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 (www.tufs.ac.jp)

	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์
คาบ ที่ 1			การฟัง 1 สนทนา 3B		ไวยากรณ์ 2 ไวยากรณ์ 3 สนทนา 5
คาบ ที่ 2	ไวยากรณ์ 4	สนทนา 1A สนทนา 3B	การฟัง 3 การอ่าน 4	สนทนา 4	
คาบ ที่ 3	ไวยากรณ์ 1A	ไวยากรณ์ 1B สนทนา 3A		สนทนา 1B การอ่าน 2	เรียงความ 1
คาบ ที่ 4		เรียงความ 3		สนทนา 2	

ตาราง 4 ตารางสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学 - Tokyo gaikokugo daigaku) และระดับภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 (www.tufs.ac.jp)

	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์
คาบ ที่ 1			การฟัง 2 สนทนา 4B		ไวยากรณ์ 4 ไวยากรณ์ 3 สนทนา 6
คาบ ที่ 2	ไวยากรณ์ 1	สนทนา 2A การอ่าน	การฟัง 4 การอ่าน 5	สนทนา 3	
คาบ ที่ 3	การอ่าน 1	ไวยากรณ์ 2 สนทนา 4A		สนทนา 2B การอ่าน 3	เรียงความ 2
คาบ ที่ 4		เรียงความ 4		สนทนา 1	

2.3.3 การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยคันคังระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku)

โนะบุฮิโกะ โคะซุเงะ (小菅 伸彦-Nobuhiko Kosuge) หัวหน้าภาควิชาภาษาและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ (www.kandagaigo.ac.jp) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของภาควิชาภาษาและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ก็เพื่อต้องการให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้และมีความตั้งใจที่จะเผชิญกับ

ปัญหาระหว่างประเทศ เช่น สันติภาพ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาประเทศ สิทธิมนุษยชน เป็นต้น โดยมีแนวความคิดว่า ประเทศใดประเทศหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งอย่างเดียวยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นเราทุกคนจึงควรจะนำความรู้มาร่วมมือกันแก้ไขปัญหา เมื่อร่วมมือกันก็จำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารและร่วมมือกันแก้ปัญหา

จุดเด่นของมหาวิทยาลัยคันคะสึกิยาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) คือ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ใช้ระบบวิชาเอกคู่ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในประเทศญี่ปุ่นที่ใช้ระบบแบบนี้ นักศึกษาจะเรียนภาษาอังกฤษและเลือกเรียนภาษาอื่นที่ตัวเองต้องการซึ่งมีทั้งหมด 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาไทย ภาษาเวียดนาม และภาษาโปรตุเกส ก็คือ ถ้าหากว่านักศึกษาเลือกภาษาไทยก็จะเรียนภาษาอังกฤษกับภาษาไทยเป็นวิชาเอก รวมทั้งนักศึกษาจะศึกษาวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ การเมือง และเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ ด้วย

โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยมีระยะเวลาเรียน 4 ปี ได้กำหนดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น ไวยากรณ์ สอนทบทวน การอ่าน การเขียน ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมไทย การเมือง และเศรษฐกิจ เป็นต้น ในหลักสูตรนี้มีหน่วยกิตภาษาไทยทั้งหมด 28 หน่วยกิต อาจารย์ที่สอนภาษาไทยมีทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวไทย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยคันคะสึกิยาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) ได้มีข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยบูรพาอีกด้วย

เนื้อหาการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยคันคะสึกิยาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5 เนื้อหาการเรียนการสอนภาษาไทยของอาจารย์ PornsriWright ([www.kandagaigo.ac.jp](http://www.kandagaigo.ac.jp))

Speaking Class, 1st Year	เนื้อหา	Students participate in pair and group activities to practice simple conversations with an emphasis on proper pronunciation and natural speech.
Listening Class, 1st Year	เนื้อหา	Students build up vocabulary by hearing words while looking at pictures and objects. Later students will be able to understand stories. Classes will emphasize listening comprehension. Stories will be related to their daily life and the university.
Speaking Class, 2nd Year	เนื้อหา	At the beginning, students practice conversation dialogues from the text. Later students talk about themselves and their interests, discuss news stories and give opinions on assigned topics. Students also will present children's stories and topics about Thailand such as famous people, animals, places and traditions.

ตาราง 5 (ต่อ)

Listening Class, 2nd Year	เนื้อหา	Students listen to and learn from stories about education, society, children stories and interesting places and culture in Thailand. They also watch videos of Thai songs, interviews and a Thai movie.
Writing Class, 2nd Year	เนื้อหา	Students write a regular diary as well as letters and short assignments on personal topics or their interests related to Thailand. They are also expected to keep a record of their errors.
Reading Class, 2nd Year	เนื้อหา	Students will read a Thai Primary School grade 2 book. They will practice scanning and reading aloud with correct pronunciation. Reading exercises and games will be used to reinforce their skills.
Thai Folk Tale, 3rd Year	เนื้อหา	Students will gain deeper insight into Thai culture and beliefs by analyzing Thai Folk tales. Students will compare the stories to look for similarities among characters, plots, and incidents. The course will emphasize all four language skills; reading, listening, speaking and writing.
Thai Society, 3rd Year	เนื้อหา	This course will introduce students to various aspects of modern Thai society and culture, such as family, values, Thai work place, woman's rights and social problems. Comparisons with Japanese society will be encouraged.
Discussion and Debate, 3rd Year	เนื้อหา	Students will develop advanced speaking skills through discussions and debates. By expressing ideas and supporting opinions in Thai, students will become more quick and fluent speakers of the language. Topics will include family issues, education, society and world events.

ตาราง 6 เนื้อหาการเรียนการสอนภาษาไทยของอาจารย์คิโยโกะ ทะกะซะชิ (高橋清子-Kiyoko Takahashi) ([www.kandagaigo.ac.jp](http://www.kandagaigo.ac.jp))

ภาษาไทยพื้นฐาน 1B2B3B4B ไวยากรณ์	เนื้อหา	ศึกษาไวยากรณ์พื้นฐานตามหนังสือเรียน และ รวบรวมคำศัพท์หรือประโยคที่ใช้บ่อยแล้วทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาไทยให้ดีขึ้น
ภาษาไทยพื้นฐาน 3A-4A การอ่าน	เนื้อหา	ศึกษาสุภาษิตและสำนวนภาษาไทยแล้วมีการอภิปราย

## ตาราง 6 (ต่อ)

ภาษาไทยประยุกต์ 8-10-13 การอ่าน	เนื้อหา	อ่านเรียงความ (หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยานิพนธ์ นวนิยาย เป็นต้น) แล้วมีการอภิปราย
ภาษาไทยประยุกต์ สังคมของประเทศไทยโดย ใช้ภาษาศาสตร์ทางสังคม และมนุษยศาสตร์ทางภาษา	เนื้อหา	ความรู้สึกรู้ค่าและระเบียบของชาวไทยสะท้อนกับ โครงสร้างภาษา จำนวน วิธีการแสดงและวิธีการเล่าเรื่อง ในวิชานี้จะศึกษาโครงสร้างสังคมของประเทศไทยโดยใช้ ภาษาศาสตร์ทางสังคมและมนุษยศาสตร์ทางภาษา

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

#### 3.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งเอกสารที่ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำลักษณนาม และเอกสารที่ให้ความรู้เฉพาะเรื่อง เพื่อตรวจสอบความซ้ำซ้อนและใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

#### 3.2 การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนาม ดังนี้

##### 3.2.1 ข้อมูลเอกสาร

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทยจำนวน 200 คำ โดยคัดเลือกมาจากตำราหนังสือของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศจำนวน 100 คำ และคัดเลือกมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ กับพจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่นของคาเกอิโร โทมิต้า จำนวน 100 คำ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามที่จะนำไปรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

##### 3.2.2 ข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทยจำนวน 200 คำ<sup>1</sup> ไปรวบรวมข้อมูลการใช้คำลักษณนามภาษาไทยจากนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) และ มหาวิทยาลัยคันดะศึกษาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) จำนวนทั้งสิ้น 50 คน

ระยะเวลาการศึกษาทำวิจัยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึง ปี พ.ศ. 2551 ซึ่งรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2550

---

<sup>1</sup> คูภาคผนวก ก

### 3.3 การสร้างแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทย จำนวน 200 คำ ซึ่งคัดเลือกมาจากตำราหนังสือของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศจำนวน 100 คำ และคัดเลือกมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ และ พจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่นของดาเกอิโร โทมีด้า (冨田 竹二郎-Takejiro Tomita) จำนวน 100 คำ

2) ผู้วิจัยนำคำนามภาษาไทยที่คัดเลือกได้สร้างเป็นแบบสอบถามปรนัยจำนวนทั้งสิ้น 200 ข้อ แต่ละข้อมีคำลักษณนามเป็นคำตอบ 4 คำตอบ ถ้าผู้ตอบประสงค์จะใช้คำลักษณนามคำอื่นนอกจาก 4 คำตอบที่ให้ไว้ ก็สามารถกรอกในวงเล็บ [ ] ข้างท้ายได้ และคำนามแต่ละคำได้ให้คำแปลภาษาญี่ปุ่นไว้ในวงเล็บด้วย

3) ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มคำลักษณนามที่ใช้ในแบบสอบถามออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ คำลักษณนามทั่วไป คำลักษณนามกลาง และคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนาม ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกคำลักษณนามทั่วไปจำนวน 49 คำ คำลักษณนามกลางจำนวน 1 คำ และคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามจำนวน 13 คำ รวมคำลักษณนามทั้งสิ้นจำนวน 63 คำ ดังตาราง 7

ตาราง 7 กลุ่มและจำนวนของคำลักษณนามภาษาไทย

กลุ่มคำลักษณนาม	จำนวนคำลักษณนาม
1. คำลักษณนามทั่วไป	49 คำ
2. คำลักษณนามกลาง	1 คำ
3. คำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนาม	13 คำ
รวม	63 คำ

4) ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามทั้งคำลักษณนามทั่วไป คำลักษณนามกลาง และคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนาม ดังปรากฏในตาราง 8, 9 และ 10 ต่อไปนี้

ตาราง 8 ลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามทั่วไป

ลักษณะของคำนาม	คำนาม	คำลักษณนาม
มนุษย์	ตำรวจ แฟน สมาชิก หลาน ประชากร นักเรียน แจก รัฐมนตรี	คน
	พระสงฆ์ แม่ชี เณร	รูป
	พระมหากษัตริย์	พระองค์
อมนุษย์	ผี ยักษ์	ตน
สัตว์	ช้างบ้าน	เชือก
	หมา วัว ปลา ช้างป่า นกแก้ว	ตัว
สิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว	ไฟฉาย ปืน	กระบอก
	ไม้ขีดไฟ	ก้าน
	งาช้าง	กิ่ง
	ช้อน ร่ม ส้อม ทัพพี	คัน
	ฟัน	ซี่
	กุญแจ รูป ตะปู เข็ม	ดอก
	ปากกา พู่กัน	ด้าม
	ดินสอ ลิปสติก ซอล์ก	แท่ง
	บุหรี	มวน
	มิด กรรไกร ขวาน หวี เข็ม ดาบ เทียน	เล่ม
	ลำธาร แม่น้ำ คลอง	สาย
	เข็มขัด เนคไท สร้อย โซ่ ถนน	เส้น
	ยาสีฟัน	หลอด
สิ่งที่มีรูปทรงกลม	ยางลบ สบู่ หิน ถ่านไฟฉาย	ก้อน
	พระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาว ดาวเทียม แสตมป์	ดวง
	ข้าวโพด	ฝัก
	ไข่	ฟอง
	ยา เพชร กระจม ลิว ไฟ	เม็ด

## ตาราง 8 (ต่อ)

	นาฬิกา	เรือน
	ภูเขา คลื่น พายุ ลับประรด ส้ม บอล	ลูก
	แหวน	วง
	มันฝรั่ง แครอท หอมใหญ่ ฝัก	หัว
สิ่งที่มีรูปทรงแบน	หน้าต่าง ประตู	บาน
	รูป ตัว คุปอง กระเป่า หมวก หมอน กระเป๋าสตางค์ เบาะ	ใบ
	ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ผ้าเย็น ผ้าเช็ดมือ เสื่อ	ผืน
	กระดาษ กระดาษ นามบัตร ตี๋ตี๋ ไปรษณียบัตร	แผ่น
สิ่งที่มีลักษณะหมุนพัน	เทป फिल्म กระดาษทิชชู	ม้วน
สิ่งที่มีรูปทรงตามภาษากระบรจุ	น้ำชา	แก้ว
	เบียร์	ขวด
	กาแฟ	ถ้วย
สิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์	เสื่อ โต๊ะ เก้าอี้ กระโปรง กางเกง ตุ๊กตา	ตัว
	เตียง เปียโน	หลัง
สิ่งที่มีลักษณะครบเป็นชุดเดียวกัน	เครื่องแบบ ชุด	ชุด
	อาหาร	มื้อ
สิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่	รองเท้าว ถูกรองเท้า ตะเกียบ ตุ้มหู ถู่มือ	คู่
สิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่	ขนมปัง เครื่องราง ขนมเค้ก คุกกี้	ชิ้น
	กับข้าว	อย่าง
ยานพาหนะ	รถไฟ	ขบวน
	รถบรรทุก รถยนต์ จักรยานยนต์	คัน

ตาราง 8 (ต่อ)

	เครื่องบิน เรือ	ลำ
สถานที่ (สิ่งปลูกสร้าง)	โรงหนัง โรงเรียน โรงแรม	ที่แห่ง
สถานที่ (ที่อยู่อาศัย)	บ้าน	หลัง
สถานที่ (ที่พัก)	มุ้ง เต็นท์	
เครื่องไฟฟ้า	โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ พัดลม วิทยุ	เครื่อง
	ลิฟต์ กีตาร์	ตัว
สิ่งตีพิมพ์	จดหมาย บัตรประชาชน หนังสือพิมพ์ ใบรับรอง เอกสาร	ฉบับ
	หนังสือ สมุด พจนานุกรม หนังสือเดินทาง นิตยสาร	เล่ม
ภาชนะต่างๆ	แก้ว ถ้วย จาน ชวด กระจ่าง หม้อ กระทะ ถัง ถัง	ใบ
สิ่งที่บอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์	ละคร การ์ตูน ภาพยนตร์	เรื่อง
สิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนา	พระพุทธรูป เจดีย์	องค์

ตาราง 9 ลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามกลาง

ลักษณะของคำนาม	คำนาม	คำลักษณนาม
ไม่ระบุลักษณะรูปทรงที่แน่นอน	ที่เขี้ยวหรี แวนดา ไม้จิ้มฟัน ไม้เท้า แปรงสีฟัน ตะหลิว เข็มกลัด ไฟแช็ก ไม้แขวนเสื้อ ที่ตัดเล็บ ไม้บรรทัด	อัน

ตาราง 10 ลักษณะของคำนามและคำนามที่ใช้กับคำลักษณนามซ้ำกับคำนาม

ลักษณะของคำนาม	คำนาม	คำลักษณนามซ้ำคำนามทั้งคำ	
มีลักษณะ เป็นกลุ่ม เป็นแถว เป็นประเทศ เป็นเพลง เป็นศพ เป็นเหรียญ	กลุ่ม	กลุ่ม	
	แถว	แถว	
	ประเทศ	ประเทศ	
	เพลง	เพลง	
	ศพ	ศพ	
	เหรียญ	เหรียญ	
ลักษณะของคำนาม	คำนาม	คำลักษณนามซ้ำคำนามบางส่วน	
	มีลักษณะเป็นคำ เป็นชอง เป็นนิ้ว เป็นภาษา เป็นร้าน เป็นวัน เป็นห้อง	คำราชาศัพท์ คำศัพท์เฉพาะ	คำ
		ชองจดหมาย	ชอง
	นิ้วมือ	นิ้ว	
	ภาษาต่างประเทศ	ภาษา	
	ร้านอาหาร	ร้าน	
	วันหยุด	วัน	
ห้องน้ำ ห้องพัก	ห้อง		

6) เมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยการนำไปใช้สอบถามนักศึกษามหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) จำนวน 30 คนแล้วนำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์มากขึ้น

7) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับประชากรกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

### 3.4 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้เพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ผ่านการศึกษาระดับปริญญาโทมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) จำนวน 35 คน และนักศึกษาของ

มหาวิทยาลัยคันคะสึกิหาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku) จำนวน 15 คน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 50 คน โดยไม่จำกัดเพศ

### 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามและตรวจแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ของประคองกรรมสูตร (2528 : 80) เป็นแนวทาง ดังนี้

#### 3.5.1 การหาค่าร้อยละ

ผู้วิจัยหาค่าร้อยละของการตอบคำลักษณะนามของผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เลือกคำลักษณะนาม}}{\text{จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด}} \times 100$$

#### 3.5.2 การหาค่าเฉลี่ย

ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูลที่ตอบถูกดังต่อไปนี้

หาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมค่าร้อยละผู้ให้ข้อมูลที่ตอบถูก
$N$	แทน	จำนวนคำถามที่อยู่ในกลุ่มย่อยของคำลักษณะนาม

#### 3.5.3 การกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ย

ผู้วิจัยกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยร้อยละ	76 - 100	หมายถึง ระดับเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	51 - 75	หมายถึง ระดับค่อนข้างเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	26 - 50	หมายถึง ระดับค่อนข้างสับสนกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	0 - 25	หมายถึง ระดับสับสนกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม

### 3.6 การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

## บทที่ 4

# คำลักษณนามที่เป็นปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทย ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ทั้งคำลักษณนามทั่วไป คำลักษณนามกลาง และคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนาม พบว่าคำลักษณนามที่เป็นปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีดังต่อไปนี้

### 4.1 คำลักษณนามทั่วไป

#### 4.1.1 กระทบอก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 45) ระบุว่า “กระทบอก ๑ น.... ลักษณนาม บอกสัดส่วน สำหรับใช้กับของกลมยาวแต่กลวง เช่น ข้าวหลาม ๓ กระทบอก...” คำลักษณนาม “กระทบอก” ในการวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ ไฟฉาย และปืน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “กระทบอก”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
124	ไฟฉาย	กระทบอก		ตัว		ไฟฉาย		อื่น		เครื่อง			
		5	10	9	18	5	10	29	58	2	4		
128	ปืน	กระทบอก		ตัว		เล่ม		คัน		เครื่อง		อื่น	
		5	10	12	24	9	18	22	44	1	2	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 10$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 10 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “กระบอก” คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นว่า ฮน (本-hon) ใช้กับ คำนามที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว อิดิเดะ (飯田-Iida.2542 : 15) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนาม ภาษาญี่ปุ่นและกล่าวว่า “...ในกรณีที่น่าสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวจะใช้คำลักษณนามว่า ฮน (本-hon)...” แต่ คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวมีหลายคำ เช่น เส้น ด้าม เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น รวมทั้ง ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.2 ก้อน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 88) ระบุว่า “ก้อน น....สิ่งที่ยก หรือแตกออกจากสิ่งใหญ่ไม่กำหนดรูปร่างแน่นอนโดยมากมีลักษณะค่อนข้างกลม เช่น ก้อนอิฐ ก้อนหิน ก้อนดิน ; ลักษณนามเรียกของเช่นนั้น เช่น ข้าว ๓ ก้อน หิน ๒ ก้อน...” คำลักษณนาม “ก้อน” ในการวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 4 คำ ได้แก่ ยางลบ สบู่ หิน และถ่านไฟฉาย สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังใน ตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ก้อน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
				ด้าม		ยางลบ		ตัว		อื่น	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
51	ยางลบ	17	34	5	10	3	6	17	34	8	16
89	สบู่	6	12	17	34	4	8	23	46		

ตาราง 12 (ต่อ)

104	หิน	ก้อน		อัน		หิน		ตัว			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		9	18	30	60	5	10	6	12		
145	ถ่านไฟฉาย	ก้อน		อัน		ตัว		ถ่านไฟฉาย			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		9	18	34	68	5	10	2	4		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 20.5$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 20.5 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ก้อน” ในข้อนี้มีผู้ให้ข้อมูลตอบว่า “อัน” จำนวนมาก เพราะในกฎเกณฑ์คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่นของคานามเหล่านี้สามารถใช้กับคำลักษณะนามกลางซึ่ง ภาษาญี่ปุ่นใช้ว่า โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ได้ อิอิตะ (飯田-Iida.2542 : 292) ได้ศึกษา ความหมายและการใช้คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น และได้ยกตัวอย่างไว้ว่าคานามภาษาญี่ปุ่น เช่น เคชิโงะมุ (消しゴム-kesigomu แปลว่า ยางลบ) อิชิ (石-ishi แปลว่า หิน) เซกเก็น (石鹼-sekken แปลว่า สบู่) เด็นชิ (電池-denchi แปลว่า ถ่านไฟฉาย) สามารถใช้คำลักษณะนาม โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ได้

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้ง ต้องจดจำทั้งคานามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.3 ก้าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 111) ระบุว่า “ก้าน น. ส่วนที่ต่อ ดอก หรือใบ หรือผล กับกิ่งไม้, เรียกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ก้านตุ้มหู ก้านไม้ขีด...” การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกคานาม ไม้ขีดไฟ เพียงคำเดียว คำลักษณะนาม “ก้าน” ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ คานาม 1 คำ ได้แก่ ไม้ขีดไฟ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ก้าน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
156	ไม้ขีดไฟ	ก้าน		ตัว		ดอก		อัน	
		6	12	7	14	17	34	20	40
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 12$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 12 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ก้าน” มีผู้ที่ตอบว่า “อัน” และ “ดอก” จำนวนมาก ชีรนนท์ ดอกมะลิ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย ราชภัฏกาญจนบุรี และได้อธิบายว่า “...การใช้คำลักษณนาม อัน มักใช้บ่อยในกรณีที่ใช้ไม่ทราบว่า จะใช้ คำลักษณนามของคำนามนั้นอย่างไรดี อาจเป็นเพราะคำลักษณนาม อัน ใช้ง่ายและสะดวก ถึงแม้ว่าจะไม่ ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ก็ตาม...” ดังนั้น การที่ผู้ตอบเลือกคำลักษณนามว่า อัน ก็คง เพราะสะดวกต่อการใช้เช่นเดียวกับการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชาวไทย ส่วนคำลักษณนามว่า ดอก ก็เป็นคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวมี หลายคำ เช่น เส้น ค้ำม เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว ละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.4 กิ่ง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 125) ระบุว่า “กิ่ง น....ลักษณนาม เรียกว่ากิ่งว่ากิ่ง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ งาม้าง สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 14 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “กึ่ง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
162	งาช้าง	กึ่ง		ดอก		ตัว		เล่ม		อัน	
		19	38	14	28	7	14	9	18	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 38$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 38 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “กึ่ง” ผู้ให้ข้อมูลเลือกคำลักษณนามอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว คือตอบว่า ดอก หรือเล่ม แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนวิธีการใช้คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวมีหลายคำ เช่น เส้น ค้ำม เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ในการใช้คำลักษณนาม กึ่ง ว่าสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวซึ่งแยกออกไปจากสิ่งส่วนใหญ่แต่ยังขึ้นอยู่กับส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.5 แก้ว

กฎเกณฑ์ของคำลักษณนาม “แก้ว” คือ การใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาชนะบรรจุ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ น้ำชา สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “แก้ว”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
53	น้ำชา	แก้ว		น้ำชา		อื่น		ใบ		ถ้วย	
		43	86	1	2	1	2	3	6	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 90$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 90 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “แก้ว” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์นี้จดจำและเข้าใจได้ไม่ยาก และในคำนามภาษาญี่ปุ่นคำนี้ก็ใช้คำลักษณนามตามภาษาชนะบรรจุเช่นเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า ถ้วย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ในกฎเกณฑ์นี้การใช้คำลักษณนามขึ้นอยู่กับภาษาชนะบรรจุ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดว่าคำลักษณนาม “ถ้วย” ก็เป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.6 ขบวน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 163) ระบุความหมายของ ขบวน ว่า “น. กระบวน, พวกที่จัดเป็นแถวเป็นแนวหรือเป็นหมวดเป็นหมู่อย่างขบวนแห่ ขบวนรถ ขบวนเรือ...” การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำนาม รถไฟ เพียงคำเดียว สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 ค่าร้อยละของค่านามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ขบวน”

ข้อ	ค่านาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
27	รถไฟ	ขบวน		รถ		คัน		ตัว	
		5	10	3	6	40	80	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 10$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 10 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ขบวน” รถไฟที่มีโบกี้เดียวจะใช้คำลักษณนามว่า โบกี้ แต่หากต่อกันหลายโบกี้แล้วจะใช้คำลักษณนามว่า ขบวน ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า คัน จำนวนมากซึ่งไม่ถูกต้องเนื่องจากรถไฟเป็นพาหนะทางบกที่มีเครื่องยนต์ก็จริงแต่มีลักษณะต่อกันเป็นแถวเป็นแนว จึงใช้คำลักษณนามว่า ขบวน ไม่ใช่คำว่า คัน

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งค่านามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน และจำเป็นต้องเข้าใจความแตกต่างของกฎเกณฑ์คำลักษณนามหว่าง คัน กับ ขบวน ด้วย

#### 4.1.7 ขวด

กฎเกณฑ์ของคำลักษณนาม ขวด คือ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาชนะบรรจุ การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่านาม 1 คำ คือ เบียร์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 17 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ขวค”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น							
				ใบ		ตัว		เป็ยร์		แก้ว	
68	เป็ยร์	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		40	80	3	6	4	8	1	2	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 84$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 84 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ขวค” เนื่องจากกฎเกณฑ์นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก และในคำนามภาษาญี่ปุ่นคำนี้ก็ใช้คำลักษณนามตามภาษาชนบทรูเช่นเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า แก้ว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ในกฎเกณฑ์นี้การใช้คำลักษณนามขึ้นอยู่กับภาษาชนบทรู เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดว่าคำลักษณนาม “แก้ว” เป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.8 คน

พรทิพย์ วิฑูชิตี (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และได้กำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม คน ว่า “คน ใช้กับสามัญชนทั่วไปทุกสาขาอาชีพ” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 8 คำ ได้แก่ ตำรวจ แพ้น สมาชิก หลาน ประชากร นักเรียน แยก และรัฐมนตรี สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “คน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น							
				รูป		ตำรวจ		องค์		นาย	
1	ตำรวจ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		44	88	4	8	0	0	1	2	1	2

ตาราง 18 (ต่อ)

3	แฟน	คน		รูป		แฟน		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		49	98	0	0	1	2	0	0		
7	สมาชิก	คน		รูป		สมาชิก		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		43	86	4	8	2	4	1	2		
8	หลาน	คน		รูป		หลาน		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		46	92	3	6	1	2	0	0		
37	ประชากร	คน		รูป		ประชากร		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		38	76	0	0	9	18	3	6		
42	นักเรียน	คน		รูป		นักเรียน		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		49	98	0	0	1	2	0	0		
71	แขก	คน		รูป		แขก		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		47	94	1	2	1	2	1	2		
191	รัฐมนตรี	คน		รูป		ตัว		องค์		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		44	88	2	4	3	6	1	2		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 90.25$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 90.25 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “คน” เนื่องจากในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามว่า นิน (人-min) ซึ่งแปลว่าคน อิดิระ (飯田-Iida.2542 : 133) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “คำลักษณนาม นิน(人-min)ใช้กับมนุษย์” กฎเกณฑ์ของคำลักษณนามทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน คำลักษณนามคำนี้ใช้กับเฉพาะมนุษย์เท่านั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนและจดจำง่ายในการใช้คำลักษณนามคำนี้

ในข้อที่ 1 มีผู้ที่ตอบว่า นาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 คำว่า นาย สามารถเป็นคำลักษณนามของตำรวจได้ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดว่าคำลักษณนาม “นาย” เป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.9 คัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 239) ระบุว่า “คัน ๑ น....ลักษณนามเรียกรถหรือของที่มีด้ามถือบางอย่าง เช่น รถ ๓ คัน ซ้อน ๔ คัน เบ็ด ๕ คัน...” และพรทิพย์ วิฑูฐิติ (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และได้กำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม คัน ว่า “คัน (1) ใช้กับสิ่งที่มีส่วนสำหรับไว้ถือหรือจับ ซึ่งที่ส่วนสำหรับที่จับนี้ไม่เรียกว่าด้าม ได้แก่ ร่ม ซ้อน เป็นต้น คัน (2) ใช้กับยานพาหนะทางบก ได้แก่ รถจักรยาน รถยนต์ เป็นต้น” ผู้วิจัยแบ่งกฎเกณฑ์คำลักษณนาม คัน ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การใช้กับยานพาหนะทางบกที่มีเครื่องยนต์และการใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งมีด้ามถือ

กฎเกณฑ์ที่ 1 คือ การใช้คำลักษณนาม “คัน” กับยานพาหนะทางบกที่มีเครื่องยนต์ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ รถบรรทุก รถยนต์ และจักรยานยนต์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “คัน” ที่ใช้กับพาหนะทางบกซึ่งมีเครื่องยนต์

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9	รถบรรทุก	คัน		รถ		ตัว		เครื่อง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		37	74	3	6	2	4	8	16

ตาราง 19 (ต่อ)

24	รถยนต์	คัน		รถ		ตัว		เครื่อง	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		38	76	4	8	3	6	5	10
29	จักรยานยนต์	คัน		รถ		ตัว		เครื่อง	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		39	78	3	6	3	6	5	10
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 76$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 76 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “คัน” ในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับพาหนะทางบกเรียกว่า 台 (tai) ซึ่งแปลว่า คัน อิอิตะ (飯田-Iida.2542 : 158-163) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “คำลักษณนาม 台 (tai) ใช้กับพาหนะทางบก...” กฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนามภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงจดจำและเข้าใจกฎเกณฑ์ได้ง่าย รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลสามารถแปลคำว่า คัน เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ เพราะฉะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกคำลักษณนามที่ถูกต้องได้

กฎเกณฑ์ที่ 2 คือ การใช้คำลักษณนาม “คัน” กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งมีด้ามถือ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 4 คำ ได้แก่ ช้อน ส้อม ร่ม และทัพพี สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “คัน” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งมีด้ามถือ

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
		คัน	คัน	แท่ง	เส้น	ใบ							
14	ช้อน	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		9	18	16	32	12	24	13	26				

ตาราง 20 (ต่อ)

15	ส้อม	คัน		แทง		ใบ		เสี้ยน		อัน		จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ		
		9	18	15	30	12	24	12	24	2	4		
22	ร่ม	คัน		เล่ม		ร่ม		เสี้ยน		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ				
		12	24	12	24	13	26	13	26				
188	ทัพพี	คัน		ดอก		ด้าม		แทง		อัน		เล่ม	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		4	8	13	26	14	28	17	34	1	2	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 18$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 18 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “คัน” จำนวนร้อยละในการเลือกคำลักษณะนามมีค่าใกล้เคียง กัน แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนในวิธีการใช้คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว กฎเกณฑ์ ของคำลักษณะนามคำนี้ คือ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวซึ่งมีด้ามถือ อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยจำแนก คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำ ยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรง ยาวเรียวอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อที่ 188 มีผู้ที่ตอบว่า อัน และ เล่ม จำนวนทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 หนังสือ ลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 53) กำหนดคำลักษณะนามของ ทัพพี ว่า “ทัพพี - คัน, เล่ม, อัน” เพราะฉะนั้น คำว่า “เล่ม” และ “อัน” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

## 4.1.10 กู๋

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 255) ระบุว่า “กู๋ น....ลักษณะนาม หมายถึงของที่มีลักษณะเป็น ๒ เช่น ตะเกียบคู่หนึ่ง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ รองเท้า ถุงเท้า ตะเกียบ คຸ້ມູ ແລະ ຄູ່ມື ສູດິຕິກຳໄຮຂອງຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນດັ່ງໃນຕາຣາງຕໍ່ໄປນີ້

ตาราง 21 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “กู๋”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
58	รองเท้า	กู๋		รองเท้า		ตัว		อื่น	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		38	76	1	2	8	16	3	6
73	ถุงเท้า	กู๋		ตัว		อื่น		ถุง	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		36	72	5	10	5	10	4	8
74	ตะเกียบ	กู๋		ตัว		อื่น		ตะเกียบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		41	82	3	6	5	10	1	2
118	คຸ້ມູ	กู๋		ตัว		คຸ້ມູ		อื่น	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		39	78	3	6	1	2	7	14
186	ຄູ່ມື	กู๋		ตัว		อื่น		ถุง	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		32	64	3	6	5	10	10	20
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 74.4$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 74.4 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “คู่” กฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนาม คู่ คือ การใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่ หรือ ลักษณะของสิ่งสองสิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาวะคล้ายคลึงเกือตูลกัน ผู้ให้ข้อมูลทราบว่าคำนามเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่กัน และเข้าใจความหมายของคำว่า คู่ ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงสามารถเลือกคำลักษณนามที่ถูกต้องได้

#### 4.1.11 เครื่อง

พรทิพย์ วิฑูรลี (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และได้กำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม เครื่อง ว่า “เครื่อง ใช้กับสิ่งที่มีกลอุปรณ์ภายใน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ พัดลม และหม้อหุงข้าว เป็นต้น” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 6 คำ ได้แก่ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ พัดลม และวิทยุ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เครื่อง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนามที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
21	โทรทัศน์	เครื่อง		ตัว		โทรทัศน์		อื่น	
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
		36	72	4	8	1	2	9	18
35	คอมพิวเตอร์	เครื่อง		ตัว		อื่น		คอมพิวเตอร์	
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
		39	78	6	12	4	8	1	2
78	โทรศัพท์	เครื่อง		ตัว		อื่น		โทรศัพท์	
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
		41	82	2	4	4	8	3	6

ตาราง 22 (ต่อ)

81	เครื่องปรับ	เครื่อง		ตัว		หลัง		อัน	
	อากาศ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		40	80	4	8	3	6	3	6
87	พัดลม	เครื่อง		ตัว		พัดลม		อัน	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		39	78	10	20	0	0	1	2
170	วิทยุ	เครื่อง		อัน		วิทยุ		ตัว	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		40	80	3	6	1	2	6	12
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 78.33$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 78.33 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เครื่อง” คำลักษณนาม เครื่อง ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า ไค (台-dai) อิดะ (飯田-Iida.2542 : 158-163) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “...คำลักษณนาม ไค (台-dai) ใช้กับเครื่องกลทั่วไป...” กฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนามทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำลักษณนามคำนี้ รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลสามารถแปลคำว่า เครื่อง เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ เพราะฉะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกคำลักษณนามที่ถูกต้องได้ แต่มีข้อสังเกตคือมีผู้ที่ตอบว่า ตัว และ อัน ค่อนข้างมาก ในปัจจุบันนี้ชาวไทยมักใช้คำลักษณนาม ตัว และ อัน กับสิ่งของทุกอย่าง ชีรนนท์ ดอกมะลิ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และได้อธิบายว่า “...การใช้คำลักษณนาม อัน มักใช้บ่อยในกรณีที่ผู้ใช้ไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณนามของคำนามนั้นอย่างไรดี อาจเป็นเพราะคำลักษณนาม อัน ใช้ง่ายและสะดวก ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ก็ตาม...” อาจบอกได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเลือกว่า ตัว หรือ อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากการใช้คำลักษณนามของชาวไทย

## 4.1.12 ฉบับ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 332) ระบุว่า “ฉบับ [ละ-] น... ลักษณะนาม เรียกหนังสือเล่มหรือหนังสือเป็นแผ่นที่ถือว่าเป็นหน่วยหนึ่ง ๆ เช่น จดหมาย ๓ ฉบับ สลากกินแบ่ง ๕ ฉบับ หนังสือสัญญา ๒ ฉบับ...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ จดหมาย บัตรประชาชน หนังสือพิมพ์ ใบรับรอง และเอกสาร สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “ฉบับ”

ชื่อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
32	จดหมาย	ฉบับ		เล่ม		แผ่น		จดหมาย			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		26	52	10	20	14	28	0	0		
39	บัตรประชาชน	ฉบับ		แผ่น		ใบ		บัตร			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		0	0	6	12	40	80	4	8		
57	หนังสือพิมพ์	ฉบับ		เล่ม		ใบ		หนังสือพิมพ์			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		31	62	11	22	8	16	0	0		
79	ใบรับรอง	ฉบับ		แผ่น		อื่น		ตัว		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		19	38	20	40	2	4	6	12	3	6
167	เอกสาร	ฉบับ		ตัว		เอกสาร		อื่น			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		41	82	2	4	2	4	5	10		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 46.8$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 46.8 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ฉบับ” พรทิพย์ วิฑูรลี (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม ฉบับ ว่า “ฉบับ ใช้กับสิ่งที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกับหนังสือ แต่มีการตีพิมพ์หรือเขียนออกเป็นลำดับ และตามระยะเวลาที่กำหนด ได้แก่ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร เป็นต้น” อันที่จริงแล้วกฎเกณฑ์ของคำลักษณนาม ฉบับ กับ เล่ม ไม่แตกต่างกันนัก สิ่งที่เป็นข้อแตกต่างก็คือ เล่ม ใช้กับสิ่งตีพิมพ์ที่มีเรื่องแตกต่างกัน ส่วน ฉบับ ใช้กับสิ่งตีพิมพ์ที่มีเรื่องเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การใช้คำลักษณนามระหว่าง เล่ม กับ ฉบับ ก่อนข้างไม่ชัดเจน

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.13 ชิน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 364) ระบุว่า “ชิน ๑ น.... ลักษณนามเรียกสิ่งที่เป็นก้อนเป็นแผ่นเล็ก ๆ เช่นนั้น เช่น ผ้าชินหนึ่ง เนื้อ ๒ ชิน...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 4 คำ ได้แก่ ขนมหึง เครื่องราง ขนมหัก และลูกก็ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ชิน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
54	ขนมหึง	ชิน		ขนมหึง		ตัว		อัน			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		27	54	2	4	1	2	20	40		
122	เครื่องราง	ชิน		เครื่อง		ตัว		อัน			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		9	18	12	24	11	22	18	36		
140	ขนมหัก	ชิน		ตัว		ขนมหัก		ลูก		อัน	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		29	58	7	14	4	8	9	18	1	2

ตาราง 24 (ต่อ)

196	คุกกี้	ซิ่น		คุกกี้		ตัว		ขนม		อัน	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		32	64	4	8	7	14	4	8	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 50$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 50 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ซิ่น” ผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนาม ซิ่น คือใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่เป็นก้อนเป็นแผ่นเล็ก ๆ คำนามคำว่า ขนมปัง ขนมเค้ก และคุกกี้ มีผู้ที่ตอบถูกจำนวนค่อนข้างมาก เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลนึกภาพออกง่ายว่า คำนาม 3 คำเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่เป็นก้อนเป็นแผ่นเล็ก ๆ และในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่เป็นก้อนเป็นแผ่นเล็ก ๆ เรียกว่า คิระ (切れ-kire) ซึ่งกฎเกณฑ์ไม่แตกต่างกับภาษาไทย ผู้ให้ข้อมูลสามารถแปลคำว่า ซิ่น เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ เพราะฉะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกคำลักษณนามที่ถูกต้องได้ แต่คำว่า เครื่องราง มีผู้ที่ตอบถูกจำนวนน้อย ผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบความหมายและไม่ทราบว่าเครื่องรางคืออะไร พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 261) ระบุว่า “เครื่องราง น. ของที่นับถือว่าป้องกันอันตราย ยิงไม่ออก ฟันไม่เข้า เช่น ตะกรุด ผ้ายันต์ เหล็กไหล.”

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน รวมทั้งทราบความหมายของคำนามด้วย

ในข้อที่ 196 มีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 26) กำหนดคำลักษณนามของ คุกกี้ ว่า “คุกกี้ - ซิ่น,อัน” เพราะฉะนั้น คำว่า “อัน” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.14 ชุด

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 367) ระบุว่า “ชุด ๓ น.ของที่สวมเข้าเป็นสำหรับ เช่น ชุดน้ำชา ชุดสากล, คนที่เป็นพวกเดียวกันได้ เช่น ชุดระบำ,...ลักษณนามเรียกของหรือคนที่มีลักษณะเช่นนั้น เช่น เสื้อผ้าชุดหนึ่ง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ เครื่องแบบ และชุดสถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ชุด”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
166	เครื่องแบบ	ชุด		ตัว		เครื่อง		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		14	28	24	48	5	10	7	14
175	สูท	ชุด		ตัว		อื่น		สูท	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		25	50	20	40	2	4	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 39$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 39 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ชุด” มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวนมาก เพราะว่าผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่า เครื่องแบบและสูทอยู่ในกฎเกณฑ์คำลักษณนาม ตัว ซึ่งเป็นเสื้อผ้าที่มีแขนขาและมีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ จึงเลือกคำลักษณนาม ตัว ตามปกติเครื่องแบบและสูทมีเสื้กับกางเกงหรือกระโปรงเป็นชุดกัน เพราะฉะนั้น จึงใช้คำว่า ชุด

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนาม ชุด คือ การใช้กับสิ่งที่ของมีครบเป็นชุดเดียวกัน

#### 4.1.15 เชือก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 372) ระบุว่า “เชือก น.... ลักษณนามเรียกข้างบ้าน เช่น ข้างเชือกหนึ่ง ข้าง ๒ เชือก...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ ได้แก่ ข้างบ้าน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 26 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เชือก”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
174	ช้างบ้าน	เชือก		ตัว		อัน		ช้าง	
		5	10	43	86	1	2	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 10$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 10 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เชือก” มีผู้ตอบว่า ตัว จำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ช้างเป็นสัตว์ ชนิดหนึ่งแต่ก็ไม่ใช่คำลักษณนามว่า ตัว เนื่องจากในสมัยก่อนช้างบ้านเป็นสัตว์ที่มีเกียรติ ไม่เหมือนกับ สัตว์อื่น ๆ พระมหากษัตริย์ทรงประทับช้างเสด็จ ไปทำยุทธหัตถี ดังนั้น จึงใช้คำลักษณนามแตกต่างกับ สัตว์อื่น ๆ เพื่อให้เห็นว่าช้างบ้านเป็นสัตว์พิเศษ รวมทั้งถ้าสัตว์อื่นรวมตัวกันเป็นกลุ่มก็ใช้คำลักษณนามว่า ฝูง แต่ถ้าเป็นช้างบ้านรวมตัวกันเป็นกลุ่มก็จะใช้คำลักษณนามว่า โขลง ซึ่งแตกต่างกับสัตว์อื่น ๆ

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจว่าช้างบ้านเป็นสัตว์พิเศษ ทำให้การใช้ คำลักษณนามแตกต่างกันออกไป และจำเป็นต้องทราบประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศไทย ด้วย

#### 4.1.16 ชี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 380) ระบุว่า “ชี น. คำเรียกของ เล็ก ๆ ยาว ๆ ที่เรียงกันเป็นแถวเป็นแนวอย่างฟันหรือลูกกรง, ลักษณนามเรียกของเช่นนั้น เช่น ฟันซี่หนึ่ง ฟัน ๒ ชี...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ฟัน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ชี้”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
106	ฟัน	ชี้		ตัว		ฟัน		อัน	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		14	28	5	10	14	28	17	34
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 28$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 28 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ชี้” มีผู้ให้ข้อมูลที่ตอบว่า อัน จำนวนมากที่สุด อิดิเดะ (飯田-Iida.2542 : 25) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “ในภาษาญี่ปุ่นคำนามคำว่า ฮะ (歯-ha แปลว่า ฟัน) ใช้กับคำลักษณนาม ฮน (本-hon) ซึ่งเป็นคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว และชาวญี่ปุ่นมักเข้าใจผิดว่า ฮะ (歯-ha แปลว่า ฟัน) สามารถใช้คำลักษณนาม โคะ (個-ko แปลว่า อัน) ได้” อาจบอกได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเลือก อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากการเข้าใจผิดในการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.17 ดวง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 395) ระบุว่า “ดวง น. คำเรียกสิ่งที่มีลักษณะเป็นรูปกลม ๆ หรือที่เห็นเป็นวง ๆ ...ลักษณนามเรียก จิต วิญญาณ หรือสิ่งที่มีแสงสว่าง เช่น ดาวไฟฟ้า ตะเกียง ว่า ดวง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ พระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาว เสตมป์ และดาวเทียม สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ดวง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
97	พระอาทิตย์	ดวง		พระอาทิตย์		อื่น		ตัว	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		20	40	16	32	8	16	6	12
98	พระจันทร์	ดวง		พระจันทร์		อื่น		ตัว	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		20	40	12	28	8	16	8	16
141	ดาว	ดวง		ดาว		ตัว		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		12	24	20	40	7	14	11	22
163	แสดมปี	ดวง		ดอก		แผ่น		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		3	6	3	6	8	16	36	72
163	ดาวเทียม	ดวง		เครื่อง		ตัว		ดาว	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		12	24	25	50	3	6	10	20
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 26.8$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 26.8 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ดวง” พรทิพย์ วิฑูรลี (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม ดวง ว่า “...ดวง (2) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่เห็นเป็นวงและมีแสงสว่าง ได้แก่

พระอาทิตย์ พระจันทร์ เป็นต้น” ข้อสังเกตคือ คำนามคำว่า ดาวเทียม มีผู้ให้ข้อมูลที่ตอบว่า เครื่อง จำนวนมาก ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่าดาวเทียมเป็นสิ่งที่มีการอุปการะภายในจึงใช้คำลักษณนาม เครื่อง และมีคำนามอีกคำหนึ่ง คือ แสตมป์ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ตอบว่า ใบ ซึ่งเป็นภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า ไม (枚-mai) อิอิตะ (飯田-Iida.2542 : 82) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “ในระบบภาษาญี่ปุ่น คำนามคำว่า คิตตะ (切手-kitte แปลว่าแสตมป์) ใช้กับ ไม (枚-mai แปลว่าใบ) ซึ่งเป็นคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน” อาจบอกได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเลือกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนเนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น แสตมป์เป็นสิ่งที่มีความแบนก็จริง แต่ใช้คำว่า ดวง อันที่จริงแล้วแสตมป์ไม่ใช่สิ่งที่มีรูปทรงกลมซึ่งมีแสงสว่าง คำนี้ถือเป็นกรณีพิเศษ

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามคำนี้ และจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.18 ดอก

พรทิพย์ วิฑูชิต (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม ดอก ว่า “...ดอก (2) ใช้กับสิ่งที่มีก้านสำหรับถือ คล้ายก้านของดอกไม้ เช่น รูป เป็นต้น” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 4 คำ ได้แก่ กุญแจ รูป ตะปู และเห็นสถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 29 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ดอก”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
30	กุญแจ	ดอก		ตัว		กุญแจ		อัน		ตุ๊ก	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		3	6	6	12	3	6	37	74	1	2
130	รูป	ดอก		รูป		คัน		เล่ม			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		18	36	18	36	7	14	7	14		

ตาราง 29 (ต่อ)

143	ตะปู	ดอก		อัน		เล่ม		แท่ง		ตัว	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		8	16	19	38	6	12	14	28	3	6
159	เห็ด	ดอก		ลูก		หัว		เห็ด			
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		10	20	20	40	9	18	11	22		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 21.5$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 21.5 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สืบสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ดอก” ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ตอบว่า อัน หรือคำลักษณะนามที่ ซ้ำกับคำนามทั้งคำ หรือคำลักษณะนามคำอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น เรียกว่า ฮอน (本-hon) ใช้กับคำนามที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว อิดะ (飯田-Iida.2542 : 15) ได้ศึกษา ความหมายและการใช้คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “...ในกรณีที่นับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวจะใช้ คำลักษณะนามว่า ฮอน (本-hon)...” แต่คำลักษณะนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวมีหลายคำ เช่น เส้น ด้าม เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนาม ดอก คือ สิ่งที่มีรูปทรงยาว เรียวซึ่งมีหัวที่มีลักษณะกลม อย่างไรก็ตามภาษาไทยจำแนกคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว ละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามอย่างลึกซึ้ง และต้อง จดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อที่ 30 มีผู้ที่ตอบว่า ลูก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 หนังสือลักษณะนามฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 13) กำหนดคำลักษณะนามของ กุญแจ ว่า “กุญแจ - ดอก, ลูก” เพราะฉะนั้น คำว่า “ลูก” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย รวมทั้งในข้อที่ 143 มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 44) กำหนดคำลักษณะนามของ ตะปู ว่า “ตะปู - ดอก, ตัว” เพราะฉะนั้นคำว่า “ตัว” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

## 4.1.19 ค้ำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 403) ระบุว่า “ค้ำ น. ส่วนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้ถือใช้จับ เช่น ค้ำมิด ค้ำขวาน, ลักษณะนามเรียกของบางอย่างที่มีลักษณะเช่นนั้นว่า ค้ำ เช่น ปากกาค้ำหนึ่ง ปากกา ๒ ค้ำ...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ ปากกา และพู่กัน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 30 ตารางแสดงคำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ค้ำ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
48	ปากกา	ค้ำ		แท่ง		เล่ม		ปากกา		อัน	
		18	36	15	30	15	30	1	2	1	2
138	พู่กัน	ค้ำ		คัน		ดอก		แท่ง		เล่ม	
		12	24	10	20	6	12	20	40	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		X = 32									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 32 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ค้ำ” จำนวนร้อยละในการเลือกคำลักษณนามอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนวิธีการใช้คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นว่า ฮน (本-hon) ใช้กับคำนามที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว อิดะ (飯田-Iida. 2542 : 15) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นและกล่าวว่า “...ในกรณีที่นับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวจะใช้คำลักษณนามว่า ฮน (本-hon)...” แต่คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวมีหลายคำ เช่น เส้น ค้ำ เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม ค้ำ คือ สิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งใช้ถือใช้จับ อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง และต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อที่ 138 มีผู้ที่ตอบว่า เล่ม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 79) กำหนดคำลักษณนามของ ฟูกัน ว่า “ฟูกัน - ด้าม, เล่ม” เพราะฉะนั้น คำว่า “เล่ม” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.20 คน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 422) ระบุว่า “คน น....ลักษณนามใช้เรียกเทวดา ยักษ์ หรือพวกกายสิทธิ์ เป็นต้น เช่น ยักษ์คนหนึ่ง เทวดา ๒ คน...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ ผี และยักษ์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 31 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “คน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนามที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
111	ผี	คน		คน	รูป	ผี	ตัว				
		9	18	7	14	16	32	17	34	1	2
139	ยักษ์	คน		ตัว	ยักษ์	องค์					
		3	6	40	80	5	10	2	4		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 13$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 13 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “คน” ในข้อที่ 111 มีผู้ที่ตอบว่า รูป และ ผี จำนวนมาก เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่าผีเป็นสิ่งที่มีชีวิต จึงตอบว่า รูป ส่วนที่ตอบว่า ผี เป็นการตอบที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีแนวโน้มในการตอบว่า ถ้าไม่ทราบว่าคำนามนั้นอยู่ในกฎเกณฑ์ใดก็เลือกคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ

ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 71) กำหนดคำลักษณะนามของ ผี ว่า “ผี - ตัว, ตน” เพราะฉะนั้น คำว่า “ตัว” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

ส่วนข้อที่ 139 มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวนมาก สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลตอบเช่นนี้ก็เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสับสนกับกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนาม ตัว ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ รูปทรงของยักษ์คล้ายกับสัตว์ก็จริง แต่ยักษ์เป็นอมมนุษย์ คำลักษณะนามจึงแตกต่างกันออกไป

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องทราบกฎเกณฑ์ของคำลักษณะนามให้ถูกต้อง และต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.21 ตัว

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 452) ระบุว่า “ตัว ๑ น.... ลักษณะนามใช้เรียกสัตว์และสิ่งของบางอย่าง เช่น ม้า ๕ ตัว ตะปู ๓ ตัว เสื่อ ๒ ตัว...” และพริทัศน์ วิษุลี (2545 : 62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณะนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม ตัว ว่า “ตัว (1) ใช้กับสัตว์ทุกชนิด ไม่จำแนกกว่าเป็นสัตว์ใหญ่หรือสัตว์เล็ก... ตัว (2) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ ได้แก่ โຕะ เก้าอี้ ที่มี 4 ขาคัล้ายรูปร่างของสัตว์ และเสื่อที่มีแขนซึ่งก็คล้ายรูปทรงของสัตว์ เป็นต้น” ผู้วิจัยแบ่งกฎเกณฑ์ของคำลักษณะนาม ตัว ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างเล็กและเสื่อผ้าที่มีแขนขาซึ่งก็คล้ายรูปทรงของสัตว์ ใช้กับเครื่องไฟฟ้าบางอย่าง และใช้กับสัตว์ยกเว้นช้างบ้าน

กฎเกณฑ์ที่ 1 คือ การใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างเล็กและเสื่อผ้าที่มีแขนขาซึ่งก็คล้ายรูปทรงของสัตว์ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 6 คำ ได้แก่ เสื่อ โຕะ เก้าอี้ กระโปรง กางเกง และตุ๊กตา สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 32 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “ตัว” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างเล็กและเสื่อผ้าที่มีแขนขาซึ่งคล้ายรูปทรงของสัตว์

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนามที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น					
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
23	เสื่อ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		47	94	1	2	2	4	0	0

ตาราง 32(ต่อ)

59	โต๊ะ	ตัว		โต๊ะ		อัน		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		36	72	5	10	6	12	3	6
60	เก้าอี้	ตัว		เก้าอี้		อัน		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		39	78	3	6	7	14	1	2
64	กระโปรง	ตัว		อัน		กระโปรง		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		40	80	2	4	1	2	7	14
65	กางเกง	ตัว		กางเกง		อัน		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		43	86	1	2	1	2	5	10
172	ตุ๊กตา	ตัว		คน		รูป		ตุ๊กตา	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		41	82	1	2	7	14	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 82$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 82 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ตัว” เพราะกฎเกณฑ์นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณะนาม

กฎเกณฑ์ที่ 2 คือ การใช้คำลักษณะนาม “ตัว” ที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้าบางอย่าง การวิจัยครั้งนี้ใช้คำถาม 2 คำ ได้แก่ ลิฟต์ และกีตาร์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 33 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ตัว” ที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้าบางอย่าง

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
131	ลิฟต์	ตัว		เครื่อง		ลิฟต์		อัน	
		3	6	43	86	3	6	1	2
192	กีตาร์	ตัว		เครื่อง		อัน		กีตาร์	
		8	16	27	54	11	22	4	8
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 11$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 11 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ตัว” ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า เครื่อง จำนวนมาก สาเหตุที่ใช้ คำว่า เครื่อง ไม่ได้ ก็เนื่องจากคำว่า กีตาร์ ไม่ใช่เครื่องไฟฟ้าที่มีกลอุปกรณ์ภายใน ส่วนคำว่า ลิฟต์ เป็น เครื่องไฟฟ้าที่มีกลอุปกรณ์ภายในก็จริง แต่เมื่อติดตั้งไว้แล้วไม่สามารถย้ายไปที่อื่นได้ เพราะฉะนั้น จึงใช้ คำว่า เครื่อง ไม่ได้ รวมทั้งอิิดะ (飯田-Iida.2542 : 168-171) ได้ศึกษาความหมายและการใช้ คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “...คำลักษณนาม ไค (台-dai แปลว่าเครื่อง) ใช้กับดนตรี... เครื่องกลทั่วไป...ได้” อาจบอกได้ว่าการตอบว่า เครื่อง เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์ คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำและเข้าใจกฎเกณฑ์ของคำลักษณนามให้ถ่องแท้ กฎเกณฑ์ที่ 3 คือ การใช้คำลักษณนาม “ตัว” กับสัตว์ยกเว้นช้างบ้าน การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ หมา วัว ปลา ช้างป่า และนกแก้ว สถิติของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 34 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ตัว” ที่ใช้กับสัตว์

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
38	หมา	ตัว		หมา		อื่น		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		48	96	0	0	1	2	1	2
105	วัว	ตัว		อื่น		วัว		เชือก	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		45	90	2	4	1	2	2	4
149	ปลา	ตัว		อื่น		ปลา		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		44	88	1	2	3	6	2	4
173	ช้างป่า	ตัว		เชือก		อื่น		ช้าง	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		41	82	5	10	2	4	2	4
189	นกแก้ว	ตัว		นก		อื่น		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		42	84	5	10	0	0	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 88$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 88 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ตัว” คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสัตว์จำแนกละเอียดมากกว่าภาษาไทย ก็คือ คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสัตว์ตัวใหญ่กับสัตว์ตัวเล็กแตกต่างกัน อิดะ (飯田-Iida.2542 : 133) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า

“กฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสัตว์มีแนวโน้มว่าสัตว์ที่มีขนาดเล็กกว่าคนใช้คำลักษณนามว่า ฮิกิ (匹-hiki) หรือ พิกิ (匹-piki) และสัตว์ที่มีขนาดใหญ่กว่าคนใช้คำลักษณนามว่า โต (頭-tou)” เห็นได้ว่ากฎเกณฑ์ของลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสัตว์ง่ายกว่าภาษาญี่ปุ่น ผู้ให้ข้อมูลจึงจดจำและเข้าใจกฎเกณฑ์ของคำลักษณนามได้ไม่ยาก

#### 4.1.22 ถ้วย

กฎเกณฑ์ของคำลักษณนาม ถ้วย คือ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาชนะบรรจุ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ กาแฟ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 35 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ถ้วย”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
52	กาแฟ	ถ้วย		กาแฟ		อื่น		ใบ		แก้ว	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		43	86	1	2	2	4	3	6	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 88$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 88 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ถ้วย” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก และคำนามในภาษาญี่ปุ่นคำนี้ก็ใช้คำลักษณนามตามภาชนะบรรจุเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า แก้ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ในกฎเกณฑ์นี้การใช้คำลักษณนามขึ้นอยู่กับภาชนะบรรจุ เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดคำลักษณนาม “แก้ว” เป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.23 ที่/แห่ง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 531) ระบุว่า “ที่ น...ลักษณนามบอกสถานที่หรือสิ่งของเป็นชุด ๆ เป็นต้น เช่น ที่นั่ง ๓ ที่ อาหาร ๓ ที่...” และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1310) ระบุว่า “แห่ง น. ที่, มักใช้ซ้อนกับคำอื่น ในคำว่า แห่ง

หนดำบลใด ตำแหน่งแห่งที่, ลักษณะนาม เช่น มีที่ดินอยู่หลายแห่ง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ โรงหนัง โรงเรียน และ โรงแรม สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 36 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “ที่ / แห่ง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น									
		ที่	หลัง	อัน	โรงหนัง	โรง	ที่	หลัง	อัน	โรงเรียน	แห่ง	โรง	
34	โรงหนัง	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		30	60	13	26	1	2	1	2	5	10		
40	โรงเรียน	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		25	50	17	34	2	4	1	2	5	10		
45	โรงแรม	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		13	26	25	50	2	4	4	8	2	4	4	8
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 56$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 56 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ที่ แห่ง” มีผู้ที่ตอบว่า หลัง จำนวนมาก ระหว่างคำลักษณะนาม ที่/แห่ง กับ หลัง มีกฎเกณฑ์การใช้แตกต่าง กล่าวคือ สถานที่ทำมาหากินใช้ลักษณะนามว่า ที่ หรือ แห่ง ได้ จะไม่ใช่ลักษณะนามว่า หลัง

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะความแตกต่างของกฎเกณฑ์ระหว่าง ที่/แห่ง กับ หลัง

ในข้อที่ 34,40,45 มีผู้ที่ตอบว่า โรง จำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28 สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบุลย์ (2534 : 111-113) ได้กล่าวว่า “คำลักษณะนามของคำนามซึ่งเป็นคำพสมมักจะเอาคำหน้าของคำพสมนั้นอันเป็นลักษณะเด่นมาเป็นลักษณะนาม” เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดให้คำลักษณะนาม

“โรง” เป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.24 แท่ง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 545) ระบุว่า “แท่ง น. ลักษณะของสิ่งที่ตันและกลมยาวหรือแบนหนา เช่น แท่งทอง แท่งเหล็ก แท่งหิน, ลักษณะนามเรียกของเช่นนั้น เช่น ซอด้วงแท่งหนึ่ง ดินสอ ๒ แท่ง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ ดินสอ ลิปสติก และซอด้วง สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 37 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “แท่ง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนามที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น									
				เล่ม		ดินสอ		ด้าม		อัน			
47	ดินสอ	แท่ง		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		17	34	14	28	1	2	16	32	2	4		
164	ลิปสติก	แท่ง		เล่ม		ด้าม		คัน		อัน			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		19	38	9	18	15	30	6	12	1	2		
190	ซอด้วง	แท่ง		ด้าม		เล่ม		คัน		อัน			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		22	44	13	26	8	16	6	12	1	2		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 38.66$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 38.66 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “แท่ง” จำนวนร้อยละในการเลือกคำลักษณะนามอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณะนามกับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่นว่า ฮน (本-hon) ใช้กับคำนามที่มี

รูปทรงยาวเรียว อิดะ (飯田-Iida. 2542 : 15) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “...ในกรณีที่น่าสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวจะใช้คำลักษณนามว่า ฮน (本-hon)...” แต่คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวมีหลายคำ เช่น เส้น ค้ำ เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม แท่ง ว่าสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวและตัน อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง และต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.25 บาน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 531) ระบุว่า “บาน ๒ น. ของที่เป็นแผ่น ๆ บางอย่าง เช่น บานประตู บานหน้าต่าง บานกระจกเงา ; ลักษณนามใช้เรียกของเช่นนั้น เช่น กระจกบานหนึ่ง หน้าต่าง ๒ บาน...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ หน้าต่าง และประตู สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 38 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “บาน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
				ตัว		หน้าต่าง		อัน		แผ่น	
61	หน้าต่าง	บาน		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		23	46	8	16	3	6	15	30	1	2
62	ประตู	บาน		ตัว		ประตู		อัน			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		19	38	13	26	7	14	11	22		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 42$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 42 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “บาน” ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวนมาก อิิดะ (飯田-Iida.2542 : 292.296) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และได้ยกตัวอย่างไว้ว่าค่านามภาษาญี่ปุ่น เช่น มะโตะ (窓-mado แปลว่าหน้าต่าง) โตะอะ (ドア-doa แปลว่าประตู) สามารถใช้คำลักษณนาม โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ได้ แต่ในภาษาไทยค่านามเหล่านี้ใช้คำลักษณนาม บาน การตอบผิดของผู้ให้ข้อมูลอาจมีอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งค่านามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.26 ใบ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 643) ระบุว่า “ใบ น....ลักษณนามสำหรับใช้เรียกผลไม้ ภาชนะ เครื่องใช้บางอย่าง หรือแผ่นเอกสาร เช่น มะม่วง ๒ ใบ ถ้วย ๓ ใบ ตู้ ๔ ใบ ใบขี้จี่ ๕ ใบ...” พรทิพย์ วิฑูรลี (2545 : 63) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม ใบ ว่า “ใบ (1) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนคือ ใบไม้ทุกชนิด เป็นคำลักษณนามที่เอาส่วนของใบพืชที่มีรูปทรงแบนมาเป็นคำลักษณนาม ใบ (2) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนคล้ายใบไม้... ใบ (3) ใช้เป็นคำลักษณนามร่วมกับ ลูกและผล เมื่อใช้กับค่านาม ประเภทผลไม้... ใบ (4) ใช้กับสิ่งที่เป็นภาชนะต่าง ๆ...” ผู้วิจัยแบ่งกฎเกณฑ์ของคำลักษณนาม ใบ ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ใช้กับภาชนะต่าง ๆ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนอย่างใบไม้หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับใบไม้ และใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนซึ่งเป็นของใช้สอยในชีวิตประจำวัน

กฎเกณฑ์ที่ 1 คือ การใช้คำลักษณนาม “ใบ” กับภาชนะต่าง ๆ การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่านาม 9 คำ ได้แก่ แก้ว ถ้วย จาน ดูบ ขวด กระจ่าง ถึง กระจ่าง และหม้อ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 39 ค่าร้อยละของค่านามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ใบ” ที่ใช้กับภาชนะต่าง ๆ

ข้อ	ค่านาม	คำลักษณนามที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
		จำนวน	ร้อยละ	ตัว		อัน		แก้ว					
11	แก้ว	ใบ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		10	20	3	6	4	8	33	66				

ตาราง 39 (ต่อ)

12	ถั่ว	ใบ		ถั่ว		ตัว		อื่น			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		8	16	32	64	2	4	8	16		
13	จาน	ใบ		จาน		ตัว		อื่น			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		23	46	25	50	0	0	2	4		
17	ถุง	ใบ		ถุง		ตัว		อื่น		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		23	46	13	26	4	8	7	14	3	6
66	ขวด	ใบ		อื่น		ตัว		คั้น		ขวด	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		15	30	14	28	9	18	7	14	5	10
75	กระป๋อง	ใบ		ตัว		อื่น		กระป๋อง		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		7	14	2	4	32	64	8	16	1	2
95	ถัง	ใบ		อื่น		ถัง		ตัว		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		4	8	15	30	15	30	15	30	1	2
158	กระทะ	ใบ		อื่น		ตัว		กระทะ		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		27	54	10	20	6	12	6	12	1	2

ตาราง 39 (ต่อ)

177	หม้อ	ใบ		หม้อ		ตัว		อัน		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		20	40	6	12	2	4	20	40	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 33.33$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 33.33 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ใบ” มีผู้ที่ตอบผิดว่า อัน หรือ คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนาม ที่ตอบเช่นนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีแนวโน้มในการตอบว่า ถ้าไม่ทราบคำลักษณะนามที่ถูกต้องก็จะเลือก อัน ไว้ก่อน อิอิคะ (飯田-Iida. 2542 : 112) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “สิ่งของที่ใช้บรรจุซึ่งมีความลึกจะสามารถใช้คำลักษณะนาม โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (ツ-tsu) ได้ เช่น คพพุ (コップ-koppu แปลว่าแก้ว) โอะวัน (お碗-owan แปลว่าถ้วย) นะเบะ (鍋-nabe แปลว่าหม้อ) ฯลฯ...” ในกรณีคำนามที่อยู่ในข้อนี้เป็นภาษาญี่ปุ่นก็ใช้คำลักษณะนามกลางซึ่งเป็น โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (ツ-tsu) ได้ อาจบอกได้ว่าเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือก อัน ก็เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อที่ 17, 75, 95, 158, 177 มีผู้ที่ตอบว่า ลูก จำนวนทั้งหมด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16 หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 50, 8, 49, 6, 117) กำหนดคำลักษณะนามของคำนามเหล่านี้ว่า “ถุง กระจัง ถัง กระจัง และ หม้อ - ใบ, ลูก” เพราะฉะนั้น คำว่า “ลูก” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย รวมทั้งในข้อที่ 66 มีผู้ที่ตอบว่า ขวด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 17) กำหนดคำลักษณะนามของ ขวด ว่า “ขวด - ใบ, ขวด” เพราะฉะนั้น คำว่า “ขวด” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

กฎเกณฑ์ที่ 2 คือ การใช้คำลักษณะนาม “ใบ” กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนอย่างใบไม้หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับใบไม้ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ รูป ตัว และคูปอง สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 40 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ใบ” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนอย่างใบไม้หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับใบไม้

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
				อัน		รูป		ตัว		แผ่น			
20	รูป	ใบ		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		30	60	6	12	8	16	4	8	2	4		
81	ตัว	ใบ		แผ่น		ตัว		อัน					
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ		
		30	60	5	10	14	28	1	2				
184	คูปอง	ใบ		คูปอง		ตัว		อัน		แผ่น			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		30	60	1	2	7	14	4	8	8	16		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 66.66$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 66.66 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ใบ” กฎเกณฑ์ของคำลักษณนามคำนี้ไม่ยาก ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสน

ในข้อที่ 20,184 มีผู้ที่ตอบว่า แผ่น จำนวนทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 94,26) กำหนดคำลักษณนามของคำนามทั้ง 2 คำนี้ว่า “รูปคูปอง - ใบ, แผ่น” เพราะฉะนั้น คำว่า “แผ่น” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

กฎเกณฑ์ที่ 3 คือ การใช้คำลักษณนาม “ใบ” กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนซึ่งเป็นของใช้สอยในชีวิตประจำวัน การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ กระเป๋าคอมพิวเตอร์ กระเป๋าเดินทาง และเบาะ สติ๊กเกอร์ การใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 41 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ใบ” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนซึ่งเป็นของใช้  
สอยในชีวิตประจำวัน

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
2	กระเป๋า	ใบ		กระเป๋า		อัน		ตัว		ลูก	
		30	60	3	6	9	18	5	10	3	6
26	หมวก	ใบ		ตัว		หมวก		อัน		ลูก	
		20	40	13	26	3	6	9	18	5	10
85	หมอน	ใบ		หมอน		ตัว		อัน			
		17	34	4	8	4	8	25	50		
150	กระเป๋า สตางค์	ใบ		อัน		ตัว		กระเป๋า			
		35	70	10	20	3	6	2	4		
198	เบาะ	ใบ		อัน		ตัว		เบาะ		ลูก	
		35	70	8	16	5	10	1	2	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 58.4$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 58.4 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล  
ค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ใบ” กฎเกณฑ์ของคำลักษณนามคำนี้ไม่ยาก ทำให้  
ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสน มีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวนค่อนข้างมาก เนื่องจากในการตอบมีแนวโน้มว่า ถ้าผู้ให้ข้อมูล

ทราบว่าคำใดถูกต้องก็จะเลือกคำลักษณะนาม อัน ไว้ก่อน ธีรพันธ์ ดอกมะลิ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณะนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และได้อธิบายว่า “...การใช้คำลักษณะนาม อัน มักใช้บ่อยในกรณีที่ผู้ใช้ไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณะนามของคำนามนั้นอย่างไรดี อาจเป็นเพราะคำลักษณะนาม อัน ใช้ง่ายและสะดวก ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ก็ตาม...” จึงอาจกล่าวได้ว่าเหตุที่ผู้ใช้ข้อมูลเลือกว่า อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากการใช้คำลักษณะนามของชาวไทย

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน รวมทั้งจดจำกฎเกณฑ์คำลักษณะนามด้วย

ในข้อที่ 2,26,198 มีผู้ที่ตอบว่า ลูก จำนวนทั้งหมด 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 8,117,63) กำหนดคำลักษณะนามของคำนามเหล่านี้ว่า “กระเป๋ หมวก เบาะ - ใบ, ลูก” เพราะฉะนั้น คำว่า “ลูก” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.27 ผืน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 737) ระบุว่า “ผืน น. เรียกสิ่งที่มีลักษณะแบนเป็นแผ่นอย่างผ้า ผนังหรือเตื่อ เป็นต้น มีขนาดเต็มตามกำหนดและอาจม้วนหรือพับได้ เช่น ผ้านุ่ง ผ้าห่ม เตื่อ พรหม และผนัง ว่า ผืนผ้า ผืนผนัง เป็นต้น ; ใช้เป็นลักษณะนาม เช่น ผ้า ๓ ผืน เตื่อ ๒ ผืน ...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ ผ้าเย็น ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ผ้าเช็ดมือ และเตื่อ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 42 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “ผืน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
76	ผ้าเย็น	ผืน		ตัว		ผ้าเย็น		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		11	22	5	10	5	10	29	58
83	ผ้าปูที่นอน	ผืน		ตัว		ใบ		แผ่น	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		18	36	3	6	14	28	15	30

ตาราง 42 (ต่อ)

84	ผ้าห่ม	ผืน		ตัว		ใบ		แผ่น	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		18	36	3	6	17	34	12	24
88	ผ้าเช็ดมือ	ผืน		ตัว		ใบ		แผ่น	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		8	16	5	10	27	54	10	20
160	เสื่อ	ผืน		ตัว		แผ่น		ใบ	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		17	34	4	8	16	32	13	26
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 28.8$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 28.8 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ผืน” ผู้ที่ตอบผิดส่วนใหญ่ตอบว่า ใบ หรือ แผ่น ซึ่งเป็นคำลักษณะนามอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน คำลักษณะนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนแยกรายละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น คำลักษณะนามในภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนคือคำว่า ไม (枚-mai) แต่ในภาษาไทยมีหลายคำ เช่น ใบ แผ่น ผืน บาน ฯลฯ กฎเกณฑ์ของคำลักษณะนาม ใบ หรือ แผ่น นั้นใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนเหมือนกัน ทำให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจดจำและเข้าใจยากมากขึ้น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนอย่างลึกซึ้ง และต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.28 แผ่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 744) ระบุว่า “แผ่น น. สิ่งที่มีลักษณะแบน ๆ อย่างกระดาษหรือกระดาน เช่น แผ่นกระดาษ แผ่นกระดาน, ลักษณะนามใช้เรียกสิ่งที่มีลักษณะเช่นนั้น เช่น กระดาษแผ่นหนึ่ง กระดาน ๒ แผ่น...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ กระดาษ กระดาน นามบัตร ดีวีดี และ ไปรษณียบัตร สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 43 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “แผ่น”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
18	กระดาษ	แผ่น		กระดาษ		ใบ		ตัว			
		21	42	1	2	26	52	2	4		
93	กระจก	แผ่น		บาน		ใบ		ตัว			
		14	28	111	22	21	42	4	8		
112	นามบัตร	แผ่น		ตัว		อัน		บัตร		ใบ	
		21	42	8	16	1	2	17	34	3	6
171	ทีวีดี	แผ่น		ใบ		ตัว		อัน			
		20	40	23	46	3	6	4	8		
193	ไปรษณียบัตร	แผ่น		ซอง		ตัว		อัน		ใบ	
		30	60	0	0	12	24	6	12	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 42.4$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 42.4 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “แผ่น” คำนามบางคำมีผู้ตอบว่า ใบ จำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณนามระหว่างคำว่า ใบ กับ แผ่น เพราะกฎเกณฑ์ของคำลักษณนาม ใบ กับ แผ่น ก็ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนเหมือนกัน จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนว่าจะใช้คำใด คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนแยกรายละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น คำลักษณนามใน

ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนคือคำว่า ไม (枚-mai) แต่ในภาษาไทยมีคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนหลายคำ เช่น ใบ แผ่น ผืน บาน ฯลฯ

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากภาษาไทยจำแนกคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น และผู้เรียนภาษาไทยต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.29 ฝัก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 747) ระบุว่า “ฝัก น. ของ, สิ่งหุ้มเมล็ดของพืชบางอย่างเช่นถั่ว โดยมากรูปยาว ๆ กลมบ้าง แบนบ้าง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ข้าวโพด สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 44 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “ฝัก”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนามที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น							
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
127	ข้าวโพด	ฝัก		ลูก		ตัว		อัน		ดอก	
		15	30	20	40	4	8	10	20	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 32$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 32 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “ฝัก” มีผู้ที่ตอบว่า ลูก จำนวนมากที่สุด เพราะคำลักษณะนาม ลูก ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม ผู้ให้ข้อมูลจึงสับสนในการเลือกคำลักษณะนาม คำลักษณะนามคำว่า ฝัก ใช้กับข้าวโพดเท่านั้น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า ดอก จำนวน 1 คน หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 20) กำหนดคำลักษณะนามของ ข้าวโพด ว่า “ข้าวโพด - ดอก, ฝัก” เพราะฉะนั้น คำว่า “ดอก” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

## 4.1.30 พระองค์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 764) ระบุว่า “พระองค์ (ราชา) น....ลักษณะนามใช้แก่พระพุทธเจ้า เทพผู้เป็นใหญ่ พระเจ้าแผ่นดิน พระราชวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และสมเด็จพระสังฆราช เช่น พระมหากษัตริย์ ๒ พระองค์...” คำลักษณะนาม “พระองค์” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ ได้แก่ พระมหากษัตริย์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 45 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “พระองค์”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง	คำลักษณะนามอื่น							
			คน		รูป		พระมหากษัตริย์			
36	พระมหากษัตริย์	พระองค์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
			คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
			28	56	12	24	5	10	5	10
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก								
		$\bar{X} = 56$								

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 56 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “พระองค์” สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลตอบผิดก็เนื่องจากการใช้คำลักษณะนามสำหรับมนุษย์ในภาษาไทยมีเงื่อนไขที่แตกต่างจากภาษาญี่ปุ่น คือ ชาวไทยถือว่าพระมหากษัตริย์กับสามัญชนอยู่ในฐานะคนละชั้น ชาวไทยถือว่าพระมหากษัตริย์เป็นผู้ที่มีบุญมากที่สุดชาติก่อน ชาวไทยจึงเคารพพระมหากษัตริย์มาก ดังนั้น การใช้คำลักษณะนามของพระมหากษัตริย์จึงแตกต่างกับสามัญชน

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมไทย และต้องทราบว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ ซึ่งทำให้การใช้คำลักษณะนามแตกต่างกันออกไปด้วย

## 4.1.31 ฟอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 809) ระบุว่า “ฟอง ๒ น.... คำลักษณะนามใช้เรียกไข่เป็ดหรือไข่ไก่ เป็นต้น เช่น ไข่ฟองหนึ่ง ไข่ ๒ ฟอง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ไข่ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 46 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ฟอง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
				ตัว		ไข่		อัน		ใบ		ลูก	
142	ไข่	ฟอง		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		12	24	3	6	3	6	16	32	10	20	6	12
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 56$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 56 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ฟอง” ผู้ที่ตอบผิดส่วนใหญ่ตอบว่า อัน อิอิตะ (飯田-Iida. 2542 : 108) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “ในภาษาญี่ปุ่นคำลักษณนาม โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) สามารถใช้กับ ทะมะโงะ (卵-tamago แปลว่าไข่) ได้” จึงอาจกล่าวได้ว่าเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือก อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อนี้มีผู้ตอบว่า ใบหรือลูก จำนวนทั้งหมด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 22) กำหนดคำลักษณนามของ ไข่ ว่า “ไข่ - ฟอง, ใบ, ลูก” เพราะฉะนั้นคำว่า “ใบ” และ “ลูก” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

#### 4.1.32 มวน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 732) ระบุว่า “มวน ๒ ก. ม้วนเส้นยาสูบด้วยใบตองหรือใบจาก เป็นต้นให้เป็นบุหรี. ลักษณนามของบุหรี เช่น บุหรี ๒ มวน” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ บุหรี สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 47 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “มวน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
4	บุหรี	มวน		กระบอก		บุหรี		ก้าน		ตัว	
		13	26	0	0	8	16	13	26	16	32
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 58$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 58 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “มวน” ในข้อนี้มีข้อสังเกต คือ มีผู้ที่ตอบว่า ตัว มากที่สุด เพราะชาวไทยบางคนใช้คำลักษณนามของบุหรีว่า ตัว เหมือนกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าเหตุที่ใช้คำลักษณนาม ตัว เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากการพูดของชาวไทย

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อที่ 4 มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2540 : 62) กำหนดคำลักษณนามของ บุหรี ว่า “บุหรี - ตัว, มวน” เพราะฉะนั้น คำว่า “ตัว” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.33 ม้วน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 837) ระบุว่า “ม้วน ก. หมุนพันเข้าไปให้มีลักษณะกลมอย่างรูปทรงกระบอก. น. ลักษณนามเรียกสิ่งของเช่นผ้าหรือกระดาษที่ขดหรือพันห่อตัวอยู่ เช่น ผ้าม้วนหนึ่ง กระดาษ ๓ ม้วน...” คำลักษณนาม “ม้วน” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ เทป ฟิล์ม และ กระดาษทิชชู สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 48 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ม้วน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
63	เทป	ม้วน		อัน		เทป		ตัว	
		10	20	25	50	6	12	9	18
136	ฟิล์ม	ม้วน		ตัว		แผ่น		อัน	
		6	12	6	12	14	28	24	48
200	กระดาษทิชชู	ม้วน		อัน		ตัว		แพ่ง	
		17	34	21	42	7	14	5	10
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 22$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 22 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สืบสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ม้วน” มีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวนมาก อิิดะ (飯田-Iida.2542 : 22-23) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “คำลักษณนามของเทป (テープ-teepu แปลว่าเทป) ฟิล์ม (フィルム-firumu แปลว่าฟิล์ม) และ โทะอิเรตโตะเพพา (トイレットペーパー-toirettopeepaa แปลว่ากระดาษทิชชู) อยู่ในกฎเกณฑ์ของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว...” แต่ในภาษาไทยใช้คำลักษณนาม ม้วน ซึ่งเป็นคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะหมุนพัน กฎเกณฑ์ของภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทยแตกต่างกัน และมีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวนมากที่สุด ธีรนนท์ ดอกมะลิ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และได้อธิบายว่า “...การใช้คำลักษณนาม อัน มักใช้บ่อยในกรณีที่ผู้ใช้ไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณนามของคำนามนั้นอย่างไรดี อาจเป็นเพราะคำลักษณนามอัน ใช้ง่ายและสะดวก ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ก็ตาม...” จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากการใช้คำลักษณนามของชาวไทย

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบว่าคำนามเหล่านี้อยู่ในกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกับภาษาญี่ปุ่น และต้องจดจำและเข้าใจกฎเกณฑ์ของคำลักษณนามภาษาไทย

#### 4.1.34 มือ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 867) ระบุว่า “มือ น. เวลา คราว, (ใช้เกี่ยวกับการกินอาหาร) เช่น อาหารมือเช้า อาหารมือกลางวัน อาหารมือเย็น กินอาหารให้เป็นมือเป็นคราว, ลักษณนาม หมายถึง คราว, ครั้ง, หน, เช่น กินอาหารวันละ ๓ มือ.” คำลักษณนาม “มือ” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ อาหาร สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 49 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “มือ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
187	อาหาร	19	38	1	2	9	18	17	34	2	4	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 42$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 42 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “มือ” คำลักษณนาม มือ ใช้กับอาหารเท่านั้น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน และจำเป็นต้องทราบความหมายของคำลักษณนามด้วย

ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒ (2542 : 867) ระบุว่า “มือ น....ลักษณนาม หมายถึง คราว, ครั้ง, หน,...” เพราะฉะนั้นคำว่า “ครั้ง” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.35 เม็ด

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 872) ระบุว่า “เม็ด ๑ น....ลักษณนามเรียกของที่เป็นก้อนเป็นตุ่มเล็กๆ เช่น กรวดเม็ดหนึ่ง ถั่ว ๒ เม็ด...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5

คำ ได้แก่ ยา เพชร สิว ฝ้า และกระดุม สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 50 ค่าร้อยละของคำานามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “เม็ด”

ชื่อ	คำานาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
107	ยา	เม็ด		ตัว		อัน		วง		เล่ม	
		26	52	1	2	20	40	2	4	1	2
113	เพชร	เม็ด		ตัว		วง		เพชร		อัน	
		28	56	5	10	11	22	5	10	1	2
133	สิว	เม็ด		สิว		หัว		ตัว		อัน	
		24	48	7	14	14	28	4	8	1	2
134	ฝ้า	เม็ด		ฝ้า		หัว		ตัว			
		26	52	7	14	12	24	5	10		
165	กระดุม	เม็ด		อัน		ตัว		กระดุม			
		17	34	28	56	4	8	1	2		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 48.4$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 48.4 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “เม็ด” ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า อัน ค่อนข้างมาก อิอิตะ (飯田-Iida.2542 : 297) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น และได้ยกตัวอย่างไว้

ว่าคำนามภาษาญี่ปุ่น เช่น คุซุริ (薬-kusuri แปลว่ายา) ไดมอนด์ (ダイヤモンド-daiyamondo แปลว่าเพชร) นิกิบิ (にきび-nikibi แปลว่าสิว) โฮะกุโระ (ほくろ-hokuro แปลว่าไฟ) โบะตัน (ボタン-botan แปลว่ากระดุม) สามารถใช้คำลักษณนามโคะ (個-ko) หรือ ทซุ (つ-tsu) ได้อาจกล่าวได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเลือกใช้คำลักษณนามว่า อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.36 รูป

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 964) ระบุว่า “รูป, รูป- [รูป, รูปปะ-] น...ลักษณนามใช้เรียกพระภิกษุสามเณร เช่น พระรูปหนึ่ง สามเณร ๒ รูป...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ พระสงฆ์ แม่ชี และเณร สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 51 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “รูป”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
108	พระสงฆ์	รูป		คน		พระองค์		พระ	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		6	12	20	40	12	24	12	24
109	แม่ชี	รูป		คน		พระองค์		พระ	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		6	12	25	50	13	26	6	12
110	เณร	รูป		คน		พระองค์		พระ	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		4	8	35	70	5	10	6	12
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		— X = 10.66							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 10.66 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “รูป” คำลักษณนามคำนี้มีผู้ให้ข้อมูลที่ตอบว่า คน จำนวน มาก พรทิพย์ วิรุชฎี (2545 : 82) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและ ภาษาไทย และกล่าวว่า “...การใช้คำลักษณนามสำหรับมนุษย์ในภาษาไทยนั้นมีเงื่อนไขที่แตกต่างกับ ภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากการใช้คำลักษณนามภาษาไทยใช้ตามสังคมที่ยังมีการแบ่งชนชั้นแฝงอยู่...” กล่าวคือ ชนชั้นนักบวชได้แก่ พระสงฆ์ แม่ชี และเณรนั้นจะใช้คำลักษณนาม รูป ส่วนคนสามัญชนจะใช้ คำลักษณนามว่า คน แต่ในภาษาญี่ปุ่นเนื่องจากคนในสังคมมีความเสมอภาคกันจึงใช้คำลักษณนาม เหมือนกัน โดยไม่แบ่งว่าเป็นคนในชนชั้นใดหรือสถานภาพใด ผู้เรียนภาษาไทยจึงควรจะทราบว่า สังคมไทยมีการแบ่งชนชั้นกันอยู่ ดังนั้น การใช้คำลักษณนามของสามัญชนธรรมดากับพระสงฆ์ แม่ชี และเณรจึงแตกต่างกัน

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งต้องทราบว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ ซึ่งทำให้การใช้คำลักษณนามแตกต่างกันออกไปด้วย

#### 4.1.37 เรื่อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 975) ระบุว่า “เรื่อง น. ภาวะหรือ เนื้อหาของสิ่งซึ่งเนื่องกับข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ” คำลักษณนาม “เรื่อง” การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่านาม 3 คำ ได้แก่ ละคร การ์ตูน และภาพยนตร์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 52 ค่าร้อยละของค่านามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เรื่อง”

ข้อ	ค่านาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
				อัน		ละคร		ตัว		ชนิด			
56	ละคร	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		37	74	2	4	10	20	0	0	1	2		
154	การ์ตูน	เรื่อง		ภาพ		อัน		การ์ตูน		ตัว		เล่ม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		30	60	10	20	4	8	2	4	2	4	2	4

ตาราง 52 (ต่อ)

155	ภาพยนตร์	เรื่อง		ตัว		อัน		ภาพ					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		38	76	2	4	3	6	7	14				
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 71.33$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 71.33 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เรื่อง” ข้อสังเกต คือ ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวนน้อย ซึ่งแตกต่างกับค่านามคำอื่น ๆ เพราะผู้ให้ข้อมูลทราบว่าค่านามภาษาญี่ปุ่นที่มีเนื้อหากี่ใช้คำลักษณนาม ฮน (本-hon) ไม่ใช่คำลักษณนามกลางซึ่งเรียกว่าโคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลเข้าใจความหมายของคำว่า เรื่อง ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำลักษณนาม

ในข้อที่ 154 มีผู้ที่ตอบว่า เล่ม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ในแบบสอบถามผู้วิจัยตั้งประโยคว่า “ผมอ่านการ์ตูน 2 (ภาพ เรื่อง อัน การ์ตูน [ ])” ประโยคนี้จะสามารถใช้คำลักษณนาม เล่ม ได้ เพราะฉะนั้น คำว่า “เล่ม” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.38 เรือน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 976) ระบุว่า “เรือน น.... ลักษณนามใช้เรียกนาฬิกา เช่น นาฬิกาเรือนหนึ่ง นาฬิกา ๒ เรือน...” การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่านาม 1 คำ คือ นาฬิกา สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 53 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เรื่อน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
31	นาฬิกา	เรื่อน		ตัว		นาฬิกา		อัน	
		5	10	8	16	3	6	34	68
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 10$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 10 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เรื่อน” ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า อัน จำนวนมากที่สุด อิดะ (飯田-Iida.2542 : 106) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และได้ยกตัวอย่างไว้ว่า คำนามภาษาญี่ปุ่นคำว่า โทะเกะอิ (時計-tokei แปลว่านาฬิกา) สามารถใช้กับคำลักษณนาม โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ได้ อาจจะกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกใช้ อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้ง ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.39 คำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1010) ระบุว่า “คำ ๑ น...เรียกสิ่งที่ยาวกลมหรือมีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น คำแขน คำคอก คำอ้อย คำน้ำ, ลักษณนามเรียกสิ่งเช่นนั้นหรือเรือ เช่น ไม้ไผ่คำหนึ่ง อ้อย ๒ คำ เรือ ๓ คำ...” และพรทิพย์ วิชูทธิ (2545 : 63) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม คำว่า “คำ (1) ใช้กับยานพาหนะทางอากาศ ได้แก่ เครื่องบิน เป็นต้น คำ (2) ใช้กับยานพาหนะทางน้ำ ได้แก่ เรือสินค้า และเรือข้ามฟาก เป็นต้น” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ เครื่องบิน และเรือ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 54 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ลำ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
28	เครื่องบิน	ลำ		คัน		เครื่องบิน		ตัว		เครื่อง	
		6	12	29	58	4	8	6	12	5	10
153	เรือ	ลำ		เรือ		เครื่อง		คัน			
		6	12	8	16	17	34	19	38		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 12$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 12 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ลำ” ในข้อนี้มีผู้ที่ตอบว่า คัน จำนวนมาก ผู้ให้ข้อมูลสับสน กฎเกณฑ์ระหว่าง คัน กับ ลำ ความแตกต่างระหว่าง 2 คำนี้ คือ คัน ใช้กับพาหนะทางบก ส่วน ลำ ใช้กับ พาหนะทางอากาศหรือน้ำ ทั้ง ๆ ที่คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นก็แยกกันใช้ระหว่างคำลักษณนามที่ใช้กับ พาหนะทางบกกับพาหนะทางอากาศหรือพาหนะน้ำเช่นเดียวกับภาษาไทย แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ยังสับสน ในการใช้คำลักษณนามคำนี้

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบว่ากฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับ พาหนะก็แยกใช้ระหว่างพาหนะทางบกกับพาหนะทางอากาศหรือน้ำเช่นเดียวกับกฎเกณฑ์ภาษาญี่ปุ่น และต้องจดจำและเข้าใจความแตกต่างของกฎเกณฑ์เหล่านี้ด้วย

#### 4.1.40 ลูก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1020) ระบุว่า “ลูก น... ลักษณนามใช้แก่ลูกไม้หรือสิ่งที่มีรูปกลม ๆ หรือยาว ๆ หรือคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น มะม่วง ๕ ลูก ลูกหิน ๒ ลูก ขนมหีบ ๑๐ ลูก มะเข็ยยาว ๔ ลูก แป้งข้าวหมาก ๓ ลูก...” และพรทิพย์ วิฑูริ (2545 : 63) ได้ ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำ ลักษณนาม ลูก ว่า “ลูก (1) ใช้เป็นคำลักษณนามที่มาจากคำหน้าของ ลูกไม้ ที่เป็นผลผลิตของพืชมี

รูปทรงกลม รับประทานได้ ซึ่งปัจจุบันใช้ว่า ผลไม้ จึงทำให้ถูกใช้เป็นคำลักษณนามที่ใช้กับผลไม้ทุกชนิดได้เหมือนอย่างกับ ผลและใบ ลูก (2) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมคล้ายผลไม้ เช่น ลูกโป่งและลูกบอล เป็นต้น ลูก (3) ใช้กับสิ่งของเครื่องใช้จำพวกภาชนะ ซึ่งเป็นการใช้เช่นเดียวกับ ใบ ได้แก่ กระจ่าง โถน้ำตาล เป็นต้น” ผู้วิจัยแบ่งกฎเกณฑ์ของคำลักษณนามคำนี้ออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่เป็นผลไม้และมีลักษณะคล้ายคลึงกับผลไม้ และใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่อยู่ในธรรมชาติ

กฎเกณฑ์ที่ 1 คือ การใช้คำลักษณนาม “ลูก” กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่เป็นผลไม้และมีลักษณะคล้ายคลึงกับผลไม้ การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่านาม 3 คำ ได้แก่ สับปะรด ส้ม และบอล สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 55 ตารางคำร้อยละของค่านามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ลูก” ที่ใช้กับผลไม้และค่านามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับผลไม้

ข้อ	ค่านาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
67	สับปะรด	ลูก		อัน		ตัว		สับปะรด	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		42	84	8	16	0	0	0	0
69	ส้ม	ลูก		ส้ม		ตัว		อัน	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		36	72	1	2	2	4	9	18
194	บอล	ลูก		อัน		ตัว		บอล	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		31	62	10	20	3	6	6	12
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 72.66$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 72.66 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ลูก” ผู้ที่ตอบผิดส่วนใหญ่ตอบว่า อัน ซึ่งมี

แนวโน้มน่าเมื่อผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าควรใช้คำลักษณนามคำใดก็จะเลือกคำลักษณนาม อัน ไว้ก่อน  
ธีรพันธ์ ดอกมะลิ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย  
ราชภัฏกาญจนบุรี และได้อธิบายว่า “...การใช้คำลักษณนาม อัน มักใช้บ่อยในกรณีที่ผู้ใช้ไม่ทราบว่าจะใช้  
คำลักษณนามของคำนามนั้นอย่างไรดี อาจเป็นเพราะคำลักษณนาม อัน ใช้ง่ายและสะดวก ถึงแม้ว่าจะไม่  
ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ก็ตาม...” จึงอาจกล่าวได้ว่าการที่ผู้ให้ข้อมูลใช้ว่า อัน เนื่องจาก  
ได้รับอิทธิพลมาจากการใช้คำลักษณนามของชาวไทย

กฎเกณฑ์ที่ 2 คือ การใช้คำลักษณนาม “ลูก” กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่อยู่ในธรรมชาติ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ ภูเขา คลื่น และพายุ

ตาราง 56 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ลูก” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมที่อยู่ในธรรมชาติ

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
10	ภูเขา	ลูก		ตัว		ภูเขา		อัน	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		13	26	14	28	18	36	5	10
152	คลื่น	ลูก		ตัว		อัน		คลื่น	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		6	12	5	10	4	8	35	70
197	พายุ	ลูก		อัน		ตัว		พายุ	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		13	26	8	16	4	8	25	50
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 21.33$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 21.33 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล  
สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ลูก” ผู้ที่ตอบผิดส่วนใหญ่เลือกคำลักษณนามที่ซ้ำกับ  
คำนามทั้งคำหรือคำลักษณนามกลาง อิิดะ (飯田-Iida. 2542 : 123.297) ได้ศึกษาความหมายและ

การใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และได้ยกตัวอย่างไว้ว่า คำนามภาษาญี่ปุ่น เช่น ไทฮู (台風-taihuu แปลว่าพายุ) ยะมะ (山 yama แปลว่าภูเขา) นะมิ (波-nami แปลว่าคลื่น) สามารถใช้คำลักษณนามโคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ได้ อาจกล่าวได้ว่าเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือก อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจาก กฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้ง ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.41 เล่ม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1033) ระบุว่า “เล่ม ลักษณนาม สำหรับเรียกสิ่งของบางชนิดที่มีลักษณะยาวเรียวย่างมีด หอก พาย เข็ม เช่น มีดเล่มหนึ่ง เข็ม ๒ เล่ม, ใช้ เรียกเกวียนหรือสมุดหนังสือว่า เล่มด้วย เช่น เกวียน ๒ เล่ม หนังสือ ๓ เล่ม สมุด ๔ เล่ม” และพรทิพย์ วิฑูรติ (2545 : 64) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และ กำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม เล่ม ว่า “เล่ม (1) ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว มีปลายแหลม ได้แก่ เข็มเย็บผ้า เทียน เป็นต้น เล่ม (2) ใช้กับสิ่งที่จัดอยู่ในประเภทของหนังสือ ได้แก่ หนังสือ นิตยสาร เป็นต้น” ผู้วิจัยแบ่งกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนาม เล่ม ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความคมสามารถตัดสิ่งของได้ และใช้กับสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องแตกต่างกัน

กฎเกณฑ์ที่ 1 คือ การใช้คำลักษณนาม “เล่ม” กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความคมสามารถตัดสิ่งของได้ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 7 คำ ได้แก่ มีด กรรไกร ขวาน หวี เข็ม ดาบ และ เทียน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 57 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เล่ม” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งเป็น อุปกรณ์ที่มีความคมสามารถตัดสิ่งของได้

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น									
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16	มีด	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		14	28	5	10	16	32	13	26	1	2	1	2

ตาราง 57 (ต่อ)

33	กรรไกร	เล่ม		ตัว		คั่น		กรรไกร		อัน			
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		17	34	15	30	14	28	3	6	1	2		
90	ขวาน	เล่ม		คั่น		ขวาน		ตัว					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		12	24	14	28	12	24	12	24				
94	หวี	เล่ม		อัน		หวี		คั่น					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		12	24	24	48	7	14	7	14				
123	เทียน	เล่ม		คั่น		ด้าม		แท่ง		อัน			
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		5	10	9	18	13	26	22	44				
144	เข็ม	เล่ม		ดอก		คั่น		เส้น					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		9	18	16	32	11	22	14	28				
195	ดาบ	เล่ม		คั่น		ตัว		ดาบ		อัน			
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		19	38	7	14	7	14	16	32	1	2		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		— X = 25.14											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 25.14 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “เล่ม” คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาว เรียวคือ ฮน (本- hon) ส่วนคำลักษณะนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวมีหลายคำ เช่น เส้น

คำถาม เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ทำให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นสับสนในการตอบคำลักษณะนาม

แนวทางแก้ไขคือ คำว่า เล่ม มีกฎเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือ คำนามที่ใช้กับ เล่ม ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความคมสามารถตัดสิ่งของได้ ผู้เรียนภาษาไทยต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ของคำลักษณะนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งต้องฝึกใช้เป็นประจำจนสามารถใช้ได้ถูกต้อง

กฎเกณฑ์ที่ 2 คือ การใช้คำลักษณะนาม “เล่ม” กับสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องแตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ หนังสือ สมุด พจนานุกรม หนังสือเดินทาง และนิตยสาร สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 58 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “เล่ม” ที่ใช้กับสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องแตกต่างกัน

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนามที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น									
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
49	หนังสือ	เล่ม		ตัว		หนังสือ		ฉบับ					
		42	82	3	6	1	2	5	10				
50	สมุด	เล่ม		ตัว		สมุด		ฉบับ					
		34	68	2	4	2	4	12	24				
96	พจนานุกรม	เล่ม		ตัว		อื่น		พจนานุกรม					
		47	94	0	0	2	4	1	2				
102	หนังสือเดินทาง	เล่ม		ตัว		หนังสือ		อื่น		ใบ		ฉบับ	
		33	66	8	16	3	6	3	6	1	2	2	4

ตาราง 58 (ต่อ)

137	นิตยสาร	เล่ม		ตัว		อัน		นิตยสาร		ฉบับ			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		45	90	1	2	2	4	1	2	1	2		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 81.2$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 81.2 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เล่ม” คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสิ่งตีพิมพ์เรียกว่า ซะทซุ (冊-satsu) อิอิคะ (飯田-Iida.2542 : 229-232) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “คำว่าซะทซุ (冊-satsu) ใช้กับสิ่งตีพิมพ์โดยปกติ...” กฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนามภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลจดจำและเข้าใจได้ง่าย รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลสามารถแปลคำว่า เล่ม เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ เพราะฉะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงสามารถตอบได้

ในข้อที่ 102,137 มีผู้ที่ตอบว่า ฉบับ จำนวนทั้งหมด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 116,58) กำหนดคำลักษณนามของคำนามทั้ง 2 คำนี้ว่า “หนังสือเดินทาง นิตยสาร - ฉบับ, เล่ม” เพราะฉะนั้น คำว่า “ฉบับ” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.42 วง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1050) ระบุว่า “วง น. รูปที่มีเส้นที่โค้งเข้ามาบรรจบกัน ล้อมรอบเป็นขอบเขตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น วงกลม วงรี... ลักษณนามใช้เรียกของที่เป็นวง เช่น แหวนวงหนึ่ง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ แหวน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 59 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “วง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
120	แหวน	วง		เม็ด		ตัว		แหวน	
		27	54	11	22	8	16	4	8
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 54$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 54 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “วง” มีผู้ที่ตอบผิดว่า เม็ด จำนวนมาก กฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนาม วง กับ เม็ด คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมซึ่งมีขนาดเล็ก แต่มีข้อแตกต่างกันเล็กน้อย คือ คำว่า วง ใช้กับสิ่งที่มีขนาดเล็กและมีเส้นที่โค้งเข้ามาบรรจบกัน

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนภาษาไทยต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะความแตกต่างระหว่างคำลักษณนาม วง กับ เม็ด รวมทั้งต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.43 สาย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1179) ระบุว่า “สาย ๒ น.... ลักษณนามเรียกสิ่งที่เป็นแนวหรือเส้นยาวว่า สาย เช่น สายสะพาย ๒ สาย ทาง ๒ สาย...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 3 คำ ได้แก่ ลำธาร แม่น้ำ และคลอง สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 60 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “สาย”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
99	ลำธาร	สาย		ตัว		ลำธาร		อื่น	
		41	82	1	2	6	12	2	4

ตาราง 60 (ต่อ)

100	แม่น้ำ	สาย		แม่น้ำ		อัน		ตัว	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		41	82	6	12	2	4	1	2
181	คลอง	สาย		เส้น		ตัว		อัน	
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
		25	50	24	48	0	0	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		— X = 71.33							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 71.33 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างเข้าใจเรื่องเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “สาย” คำว่า สาย ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวแต่ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสน แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามคำนี้จดจำง่ายกว่าคำลักษณะนามอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว ผู้ให้ข้อมูลสามารถแยกแยะจากคำลักษณะนามคำอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวได้

#### 4.1.44 เส้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1212) ระบุว่า “เส้น น. สิ่งที่มีลักษณะเป็นสาย แถว แนว ที่ไม่จำกัดความยาว เช่น เส้นผม เส้นขน เส้นโลหิต...” ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์การใช้คำลักษณะนาม เส้น ว่า ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวซึ่งไม่จำกัดความยาว การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 5 คำ ได้แก่ เข็มขัด ถนน เนกไท สร้อย และโซ่ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 61 ค่าร้อยละของค่านามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เส้น”

ข้อ	ค่านาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
19	เข็มขัด	เส้น		เล่ม		คั่น		เข็มขัด			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		32	64	11	22	5	10	2	4		
44	ถนน	เส้น		ถนน		ตัว		อัน			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		38	76	12	24	0	0	0	0		
72	เนคไท	เส้น		เล่ม		คั่น		เนคไท			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		31	62	11	22	7	14	1	2		
117	สร้อย	เส้น		คั่น		สร้อย		ตัว		สาย	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		30	60	2	4	8	16	7	14	3	6
129	โซ่	เส้น		โซ่		คั่น		เล่ม		สาย	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		30	60	13	26	4	8	2	4	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 66$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 66 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เส้น” แสดงให้เห็นว่ากฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามคำนี้จดจำง่ายกว่าคำลักษณนามอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว ผู้ให้ข้อมูลสามารถแยกแยะจากการใช้คำลักษณนามคำอื่น ๆ ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวได้

ในข้อที่ 117 และ 129 มีผู้ที่ตอบว่า สาย จำนวนทั้งหมด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8 นั่นคือ

ลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 109,38) กำหนดคำลักษณนามทั้ง 2 คำนี้ว่า “สร้อย โข่ - สาย, เส้น” เพราะฉะนั้น คำว่า “สาย” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.1.45 หลอด

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1270) ระบุว่า “หลอด ๑ [หลอด] น. ของกลมยาวขนาดเล็กที่มีรูตลอด...ลักษณะนามเรียกสิ่งที่มีลักษณะเช่นนั้น เช่น ยาฉีด ๑ หลอด...” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ยาสีฟัน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 62 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “หลอด”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
92	ยาสีฟัน	หลอด		อัน		เล่ม		คัน	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		17	34	28	56	2	4	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 34$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 34 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลก่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “หลอด” คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นคำว่า ฮน (本-hon) ใช้กับคำนามที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว อิดะ (飯田-Iida.2542 : 15) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “...ในกรณีที่น่าสังเกตที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวจะใช้คำลักษณนามว่า ฮน (本-hon)...” แต่คำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวมีหลายคำ เช่น เส้น ค้ำ เล่ม คัน แท่ง ฯลฯ ผู้วิจัยกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม หลอด ว่าสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวซึ่งมีลักษณะกลมและขนาดเล็กที่มีรูตลอด อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนและจดจำยาก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างลึกซึ้งเนื่องจากภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

## 4.1.46 หลัง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1272) ระบุว่า “หลัง ๑ น.... ลักษณะนามเรียกเรือนหรือสิ่งที่มีลักษณะอย่างเรือนว่า หลัง เช่น เรือนหลังหนึ่ง ศาลา ๒ หลัง...” และ พรทิพย์ วิรุชฺฐิ (2545 : 64) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณะนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม หลัง ว่า “หลัง (1) ใช้กับสิ่งปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัย คือ บ้าน หลัง (2) ใช้กับสิ่งที่มีขนาดใหญ่ ได้แก่ เปียโนและตู้เสื้อผ้า เป็นต้น” ผู้วิจัยแบ่งกฎเกณฑ์ของคำลักษณะนาม หลัง ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ใช้กับสถานที่อยู่อาศัย ใช้กับสถานที่พัก และ ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่

กฎเกณฑ์ที่ 1 คือ การใช้คำลักษณะนาม “หลัง” กับสถานที่อยู่อาศัย การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ บ้าน สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 63 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “หลัง” ที่ใช้กับสถานที่อยู่อาศัย

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
43	บ้าน	หลัง		อาคาร		ตึก		อื่น		แห่ง	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		34	68	3	6	7	14	5	10	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 68$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 68 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “หลัง” คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสถานที่อยู่อาศัยคือคำว่า เก็น (軒-ken) อิอิตะ (飯田-Iida.2542 : 284) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “เก็น (軒-ken) ใช้กับสถานที่อยู่อาศัย...” กฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลจดจำและเข้าใจได้ง่าย

กฎเกณฑ์ที่ 2 คือ การใช้คำลักษณะนาม “หลัง” กับสถานที่พัก การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ มุ้ง และเต็นท์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 64 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “หลัง” ที่ใช้กับสถานที่พัก

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
86	มุ้ง	หลัง		มุ้ง		แผ่น		ผืน			
		7	14	13	26	14	28	16	32		
135	เต็นท์	หลัง		เต็นท์		ตัว		ผืน		อัน	
		16	32	9	18	16	32	8	16	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 23$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 23 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “หลัง” คำว่า มุ้ง มีผู้ที่ตอบว่า แผ่น หรือ ผืน จำนวนมาก เพราะที่ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่ามุ้งเป็นสิ่งที่มีรูปทรงแบน ส่วนคำนาม เต็นท์ มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวนร้อยละ 32 เนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้ชาวไทยมักใช้คำลักษณนาม ตัว กับสิ่งของทุกอย่าง อาจจะกล่าวได้ว่า ผู้ที่ตอบว่า ตัว ได้รับอิทธิพลมาจากการพูดสนทนาของชาวไทย

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน รวมทั้งต้องฝึกใช้เป็นประจำจนถึงสามารถจดจำและใช้ได้ถูกต้อง

กฎเกณฑ์ของที่ 3 คือ การใช้คำลักษณนาม “หลัง” กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่ การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ เตียง และเปียโน สถิติของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไป

ตาราง 65 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “หลัง” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
82	เตี้ย	หลัง		ตัว		อั้น		เครื่อง		เตี้ย	
		10	20	27	54	5	10	5	10	3	6
169	เปียโน	หลัง		ตัว		เปียโน		อั้น		เครื่อง	
		9	18	30	60	2	4	8	16	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 22$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 22 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “หลัง” มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวนมาก เนื่องจากผู้ให้ข้อมูล สับสนกับกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนาม ตัว ซึ่งเป็นคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ ระหว่าง คำว่า หลัง และ ตัว นี้มีกฎเกณฑ์เหมือนกัน แต่มีข้อแตกต่างประการหนึ่ง คือ ขนาด คำว่า หลัง ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ซึ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่ ส่วนคำว่า ตัว ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ ซึ่งมีขนาดค่อนข้างเล็ก

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะความแตกต่างของกฎเกณฑ์ระหว่าง “หลัง” กับ “ตัว” รวมทั้งต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

ในข้อที่ 82 มีผู้ที่ตอบว่า เตี้ย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 หนังสือลักษณนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 48) กำหนดคำลักษณนามของ เตี้ย ว่า “เตี้ย - หลัง, เตี้ย” เพราะฉะนั้น คำว่า “เตี้ย” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

## 4.1.47 หัว

พรทิพย์ วิรุฐลี (2545 : 64) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม หัว ว่า “หัว ใ้กับสิ่งที่เป็นส่วนสะสมอาหารของพืช มีลักษณะค่อนข้างกลม อยู่ในดิน ได้แก่ มันเทศและหัวหอมใหญ่ เป็นต้น” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 4 คำ ได้แก่ มันฝรั่ง ฝั แครอท และหอมใหญ่ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 66 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “หัว”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
				อัน		ตัว		ใบ			
103	มันฝรั่ง	หัว		อัน	ตัว	ใบ					
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		5	10	21	42	15	30	9	18		
148	ฝั	หัว		เม็ด		ฝั		ลูก			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		14	28	25	50	6	12	5	10		
161	แครอท	หัว		อัน		ตัว		ลูก			
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		2	4	15	30	8	16	25	50		
179	หอมใหญ่	หัว		ตัว		หอมใหญ่		อัน		ลูก	
		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		18	36	8	16	1	2	22	44	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 19.5$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 19.5 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “หัว” คำนาม ฝั มีผู้ที่ตอบว่า เม็ด จำนวนมาก เนื่องจากคำว่า สิว ฝั และฝั เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบนร่างกายเหมือนกัน รวมทั้งคำลักษณนามของสิวและฝั ก็คือ เม็ด ผู้ให้

ข้อมูลเข้าใจผิดว่าทั้ง 3 คำนี้อยู่ในกฎเกณฑ์เดียวกัน เพราะฉะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกคำว่า เม็ด ส่วนใน คำนาม มันฝรั่ง แครอท และ หอมใหญ่ นั้น มีผู้ที่ตอบว่า อัน จำนวนมาก อิดิระ (飯田-Iida.2542 : 168) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น และได้ยกตัวอย่างไว้ว่า คำนามภาษาญี่ปุ่น เช่น อิมะ (芋-imo แปลว่า มันฝรั่ง) นินจิน (ニンジン-ninjin แปลว่า แครอท) ทะมะเนะจิ (玉ねぎ-tamanegi แปลว่า หอมใหญ่) สามารถใช้คำลักษณะนาม โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ได้ แต่ คำนาม เหล่านี้ในภาษาไทยใช้คำลักษณะนามว่า หัว กฎเกณฑ์ภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน ผู้ให้ข้อมูลจึง สับสน อาจกล่าวได้ว่า เหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกว่า อัน เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณะนาม ภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณะนามอย่างลึกซึ้ง รวมทั้ง ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้ง คำนาม และ คำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.1.48 องค์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1321) ระบุว่า “องค์-, องค์ [องค์ะ-] น...ลักษณะนามใช้เรียกสิ่งทีเคารพบูชาบางอย่างทางศาสนา เช่น พระพุทธรูป ๑ องค์ พระเจดีย์ ๒ องค์...” การวิจัยครั้งนี้ใช้ คำนาม 2 คำ ได้แก่ พระพุทธรูป และเจดีย์ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังใน ตารางต่อไปนี้

ตาราง 67 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “องค์”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น					
				รูป		ตัว		อัน	
115	พระพุทธรูป	องค์		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		14	28	23	46	12	24	1	2
116	เจดีย์	องค์		รูป		ตัว		หลัง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		14	28	11	22	7	14	18	36
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 28$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 28 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “องค์” พรทิพย์ วิฐชุติ (2545 : 64) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดกฎเกณฑ์คำลักษณนาม องค์ ว่า “องค์ (1) ใช้กับ พระภิกษุและแม่ชี ซึ่งเป็นนักบวชในศาสนาพุทธ...องค์ (2) ใช้กับ พระพุทธรูป ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง อาทิ กราบไหว้บูชาหรือของขลัง เป็นต้น ซึ่งจะทำขึ้นให้มีรูปร่างคล้ายมนุษย์” ผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ กล่าวคือ คำนามที่เกี่ยวกับศาสนาต้องแยกกับคำธรรมดา ดังนั้น คำลักษณนามจึงต้องแยกกันออกไป เช่น คำว่า เจดีย์ มีผู้ที่ตอบว่า หลัง จำนวนมากที่สุด เจดีย์เป็นสิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวกับศาสนาพุทธ เพราะฉะนั้น การใช้คำลักษณนามจึงแตกต่างกับสิ่งที่ปลูกสร้างทั่วไป

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องทราบว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ ซึ่งทำให้การใช้คำลักษณนามแตกต่างกันออกไปด้วย

#### 4.1.49 อย่าง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (2542 : 1334) ระบุว่า “อย่าง [หฺยัง] น.... ลักษณนามบอกจำนวน หมายถึง ชนิด, สิ่ง, เช่น ทำกับข้าวไว้ ๒ อย่าง ทำหลายอย่าง...” การวิจัยครั้งนี้ใช้ คำนาม 1 คำ คือ กับข้าว สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 68 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “อย่าง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	ตัว		อัน		ลูก	
157	กับข้าว	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		36	72	4	8	8	16	2	4
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 72$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 72 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “อย่าง” เพราะคำลักษณนามคำนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ยุงยาก ถ้าผู้ให้ข้อมูลทราบความหมายของคำว่า อย่าง ก็สามารถตอบข้อนี้ได้ ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำลักษณนาม



ตาราง 69 (ต่อ)

132	ไม้เท้า	อัน		เล่ม		ตัว		คัน		เส้น			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		14	28	15	30	9	18	11	22	1	2		
168	ตะหลิว	อัน		คัน		แท่ง		ด้าม		เล่ม			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		21	42	7	14	14	28	7	14	1	2		
178	เข็มกลัด	อัน		ใบ		เข็มกลัด		ก๊อน					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		40	80	5	10	4	8	1	2				
180	ไม้เขวนเสื้อ	อัน		ใบ		ไม้		ตัว					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		23	46	16	32	7	14	4	8				
182	ไฟแช็ก	อัน		ตัว		ไฟแช็ก		ลูก					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		45	90	3	6	1	2	1	2				
185	ที่ตัดเล็บ	อัน		ที่		ตัว		ที่ตัดเล็บ					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		37	74	6	12	3	6	4	8				
199	ไม้บรรทัด	อัน		ตัว		ไม้		ดอกล		ใบ		เล่ม	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		19	38	6	12	15	30	8	16	1	2	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 53.63$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 53.63 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามว่า “อัน” คำลักษณะนามกลางของภาษาญี่ปุ่นคือคำว่า โคะ (個-ko) หรือ ทัซุ (つ-tsu) ใช้ได้กับคำนามหลาย ๆ คำ เหมือนกับภาษาไทย คำว่า อัน ในภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นมีวิธีใช้คำลักษณะนามกลางเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลสับสนตรงที่ว่า สิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว คำก็ใช้คำลักษณะนามว่า อัน เช่น ไม้จิ้มฟัน แปรงสีฟัน เป็นต้น คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่นที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวเรียกว่า ฮน (本 hon) จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกใช้ คัน บ้าง เล่ม บ้าง ซึ่งเป็นคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาว

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน และฝึกใช้เป็นประจำจนสามารถใช้ได้ถูกต้อง

ในข้อที่ 168,199 มีผู้ที่ตอบว่า เล่ม จำนวนทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 หนังสือลักษณะนามฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2540 : 44,88) กำหนดคำลักษณะนามของทั้งสองคำเหล่านี้ว่า “ตะหลิว ไม้บรรทัด - อัน, เล่ม” เพราะฉะนั้น คำว่า “เล่ม” จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย

#### 4.3 คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนาม

##### 4.3.1 คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ

###### 1) กลุ่ม

คำลักษณะนาม “กลุ่ม” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ กลุ่ม สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 70 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณะนาม “กลุ่ม”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณะนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณะนามอื่น					
				ตัว		อัน		ลูก	
126	กลุ่ม	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		38	76	6	12	3	6	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 76$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 76 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “กลุ่ม” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์ของคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นเหมือนกับภาษาไทย คือ คำนามคำว่า กลุ่ม ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นใช้กับคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงสามารถตอบข้อนี้ได้

## 2) แถว

คำลักษณนาม “แถว” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ แถว สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 71 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “แถว”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ	จำนวน คน	ร้อย ละ
147	แถว	13	26	33	66	1	2	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 26$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 26 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “แถว” มีผู้ที่ตอบว่า เส้น จำนวนมาก เนื่องจากคำว่า แถว ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า เรทซ์ซุ (列-retsu) ผู้ให้ข้อมูลคิดว่า เรทซ์ซุ (列-retsu) เป็นสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว จึงเลือกคำว่า เส้น ซึ่งคำนาม แถว แม้ว่าเป็นสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวก็จริง แต่ในภาษาไทยใช้กับคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบว่าคำนามคำนี้อยู่ในคนละกฎเกณฑ์กับภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

## 3) ประเทศ

คำลักษณนาม “ประเทศ” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ประเทศ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 72 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ประเทศ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น									
				แปลง		อัน		ผืน		ที่/แห่ง			
55	ประเทศ	ประเทศ		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
				37	74	4	8	1	2	5	10	3	6
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก											
		$\bar{X} = 74$											

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 74 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ประเทศ” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นเหมือนกับภาษาไทย คือ คำนามว่า ประเทศ ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น ใช้กับคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงตอบอย่างไม่สับสน

## 4) เพลง

คำลักษณนาม “เพลง” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ เพลง สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 73 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เพลง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ต้องการ		คำลักษณนามอื่น							
				ตัว		เล่ม		อัน			
125	เพลง	เพลง		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
				40	80	1	2	5	10	4	8
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 80$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 80 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เพลง” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นเหมือนกับภาษาไทย คือ คำนามว่า เพลง ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นใช้กับคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงตอบอย่างไม่สับสน

#### 5) ศพ

คำลักษณนาม “ศพ” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ศพ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 74 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ศพ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
				ตัว		คน		ตน	
114	ศพ	ศพ		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		10	20	37	74	2	4	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 20$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 20 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ศพ” มีผู้ที่ตอบว่า ตัว จำนวนมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลคิดว่า ศพ เป็นสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ จึงเลือกคำว่า ตัว

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 6) เหยี่ยว

คำลักษณนาม “เหยี่ยว” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ เหยี่ยว สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 75 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “เหรียญ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
				ตัว		ลูก		แผ่น		อัน	
146	เหรียญ	เหรียญ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ	คน	ละ
		20	40	6	12	9	18	14	28	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 40$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 40 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “เหรียญ” มีผู้ที่ตอบว่า แผ่น จำนวนมาก คำว่า เหรียญ ภาษาญี่ปุ่นว่า โคะกะ (硬貨-kouka) และ คำว่า แผ่น ภาษาญี่ปุ่นว่า ไม (枚-mai) อิอิตะ (飯田-Iida.2542 : 93) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “เมื่อนับ โคะกะ (硬貨-kouka) ก็จะใช้คำลักษณนาม ไม (枚-mai)...” เพราะฉะนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกคำว่า แผ่น อาจกล่าวได้ว่าเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกใช้คำว่า แผ่น เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น และ เหรียญ เป็นสิ่งที่มีรูปทรงแบน แต่ไม่ใช้กับคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน เช่น แผ่น ไบ ฯลฯ

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบว่าคำนามคำนี้อยู่ในคนละกฎเกณฑ์คำลักษณนามกับภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 4.3.2 คำลักษณนามซ้ำคำนามบางส่วน

##### 1) คำ

คำลักษณนาม “คำ” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ คำราชาศัพท์ และคำศัพท์เฉพาะ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 76 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “คำ”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
121	คำราชาศัพท์	คำ		องค์		ตัว		ศัพท์	
		19	38	6	12	0	0	25	50
176	คำศัพท์เฉพาะ	คำ		ตัว		อัน		ศัพท์	
		35	70	2	4	4	8	9	18
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 54$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 54 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “คำ” คำนามว่า “คำราชาศัพท์” มีผู้ที่ตอบว่า “องค์” จำนวนมาก คำราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ซึ่งแตกต่างจากคำธรรมดา ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกคำว่า องค์ รวมทั้งมีผู้ที่ตอบว่า ศัพท์ จำนวนมาก ในภาษาไทยเมื่อใช้คำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วนก็จะใช้คำหน้าของคำนาม

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน และแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะทราบว่าควรเลือกคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วน แต่ก็ต้องทราบว่าเมื่อใช้คำลักษณนามซ้ำคำนามบางส่วนก็จะซ้ำกับคำหน้าของคำนาม ตามที่ สุริวงค์ พงศ์ไพบุลย์ (2534 : 111-113) ได้กล่าวไว้ว่า “คำลักษณนามของคำนามซึ่งเป็นคำผสมมักจะเอาคำหน้าของคำผสมนั้น อันเป็นลักษณะเด่นมาเป็นลักษณนาม”

## 2) ซอง

คำลักษณนาม “ซอง” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ซองจดหมาย สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 77 คำร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ซอง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
119	ซองจดหมาย	ซอง		แผ่น		ใบ		อัน	
		10	20	12	24	27	54	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 20$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 20 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูล สับสนเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ซอง” มีผู้ให้ข้อมูลที่ตอบว่า แผ่น และใบ จำนวนมาก คำว่า ซองจดหมาย เป็นสิ่งที่มีรูปทรงแบนก็จริงแต่ใช้คำลักษณนามคำว่า ซอง คำว่า แผ่น และ ใบ ภาษาญี่ปุ่น เรียกว่า ไม (枚-mai) อิดะ (飯田-Iida.2542 : 80) ได้ศึกษาความหมายและการใช้คำลักษณนาม ภาษาญี่ปุ่น และกล่าวว่า “เมื่อนับซองจดหมายก็จะใช้คำลักษณนาม ไม (枚-mai)...” ผู้ให้ข้อมูลจึงเลือก คำว่า แผ่น หรือ ใบ จึงอาจกล่าวได้ว่าเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือก แผ่น หรือ ใบ เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจาก กฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจำเป็นต้องทราบว่าคำนามคำนี้อยู่ในคนละกฎเกณฑ์กับ ภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

### 3) นิ้วมือ

คำลักษณนาม “นิ้ว” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ นิ้วมือ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังใน ตารางต่อไปนี้

ตาราง 78 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “นิ้ว”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
				ตัว		อัน		เส้น	
101	นิ้วมือ	นิ้ว		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		29	58	8	16	8	16	5	10
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 58$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 58 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “นิ้ว” ในภาษาญี่ปุ่นคำว่า นิ้วมือ ใช้กับคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวคือคำว่า ฮน (本-hon) แม้ว่ากฎเกณฑ์ของภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทยแตกต่างกัน แต่ผู้ให้ข้อมูลก็พอจะตอบคำถามนี้ได้

## 4) ภาษา

คำลักษณนาม “ภาษา” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ภาษาต่างประเทศ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 79 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ภาษา”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
				ตัว		อัน		เรื่อง	
151	ภาษาต่างประเทศ	ภาษา		จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ	จำนวน คน	ร้อยละ ละ
		42	84	1	2	2	4	5	10
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 84$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 84 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ภาษา” เนื่องจากกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นเหมือนกับภาษาไทย คือ คำนามคำว่า ภาษาต่างประเทศ ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นใช้กับคำลักษณนามซ้ำคำนามบางส่วน ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงตอบได้อย่างไม่สับสน

#### 5) ร้าน

คำลักษณนาม “ร้าน” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ ร้านอาหาร สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 80 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ร้าน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนามที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
46	ร้านอาหาร	ร้าน		หลัง		ห้อง		อัน		แห่ง	
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
		27	54	16	32	3	6	3	6	1	2
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 56$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 56 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ร้าน” แต่มีผู้ที่ตอบว่า “หลัง” จำนวนมาก พรทิพย์ วิฑูรย์ (2545 : 64) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และกำหนดคำลักษณนาม หลัง ว่า “หลัง (1) ใช้กับสิ่งปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัย คือ บ้าน...” แม้ร้านอาหารจะเป็นสถานที่เหมือนกัน แต่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย จึงไม่ใช่คำลักษณนามว่า หลัง

แนวทางแก้ไข คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องทราบว่าคำนามคำนี้อยู่ในกฎเกณฑ์คำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วน

มีผู้ให้ข้อมูลบางคนตอบว่า แห่ง ถ้าเป็นสถานที่ทำมาหากินก็จะสามารถใช้คำลักษณนามว่า แห่ง ได้ ดังนั้น คำลักษณนาม แห่ง เป็นคำตอบที่ถูกต้องเช่นเดียวกัน

## 6) วัน

คำลักษณนาม “วัน” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 1 คำ คือ วันหยุด สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 81 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “วัน”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น					
				ตัว		อัน		วันหยุด	
70	วันหยุด	วัน		ตัว		อัน		วันหยุด	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		49	98	0	0	1	2	0	0
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก							
		$\bar{X} = 98$							

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 98 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “วัน” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามคำนี้ภาษาญี่ปุ่นเหมือนกับภาษาไทย คือ คำว่า วันหยุด ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นใช้กับคำลักษณนามคำคำนามบางส่วนเหมือนกัน ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงตอบได้อย่างไม่สับสน

## 7) ห้อง

คำลักษณนาม “ห้อง” การวิจัยครั้งนี้ใช้คำนาม 2 คำ ได้แก่ ห้องพัก และห้องน้ำ สถิติการใช้ของผู้ให้ข้อมูลดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 82 ค่าร้อยละของคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “ห้อง”

ข้อ	คำนาม	คำลักษณนาม ที่ถูกต้อง		คำลักษณนามอื่น							
				ห้องพัก		ตัว		คน		แห่ง	
5	ห้องพัก	ห้อง		ห้องพัก		ตัว		คน		แห่ง	
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		47	94	1	2	1	2	0	0	1	2

ตาราง 82 (ต่อ)

41	ห้องน้ำ	ห้อง		หลัง		อัน		อาคาร			
		จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวน คน	ร้อยละ
		40	80	8	16	1	2	1	2		
		ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก									
		$\bar{X} = 87$									

ค่าเฉลี่ยของผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 87 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามว่า “ห้อง” เนื่องจากว่ากฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นเหมือนกับภาษาไทย คือ คำนามคำว่า ห้องพัก และห้องน้ำ ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นใช้กับคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วนเหมือนกัน ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงตอบได้อย่างไม่สับสน

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อศึกษาคำลักษณนามภาษาไทยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ข้อมูลที่ใช้ได้อาศัยข้อมูลเอกสารและข้อมูลสนาม ในส่วนของข้อมูลเอกสารผู้วิจัยได้ศึกษาคัดเลือกคำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทยจากหนังสือตำราของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศจำนวน 100 คำ จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ และพจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่นของดาเกียวโร โทมิต้า จำนวน 100 คำ รวมคำนามที่ใช้จำนวน 200 คำ ในส่วนของข้อมูลสนามผู้วิจัยได้นำคำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทยที่คัดเลือกได้จำนวน 200 คำนั้นมาสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามปรนัยจำนวน 200 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก คำลักษณนามที่ใช้กับคำถามจำนวน 200 ข้อ นั้นมีจำนวน 63 คำ ซึ่งจำแนกเป็นคำลักษณนามทั่วไปจำนวน 49 คำ คำลักษณนามกลางจำนวน 1 คำ และคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามจำนวน 13 คำ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วก็ได้นำแบบสอบถามไปทดสอบประสิทธิภาพของแบบสอบถาม โดยนำไปสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามกลับมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นผู้วิจัยก็นำแบบสอบถามไปรวบรวมข้อมูลสนามจากนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยปีที่ 2 ขึ้นไปโดยไม่จำกัดเพศจำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศจำนวน 35 คน และจากมหาวิทยาลัยคันดะศึกษาระหว่างประเทศจำนวน 15 คน เมื่อได้ข้อมูลสนามแล้วก็นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ และได้นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

#### 5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยตามความมุ่งหมายที่วางไว้พบว่า ปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น คำลักษณนามภาษาไทยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีดังต่อไปนี้

### 5.1.1 คำลักษณะนามทั่วไป

คำลักษณะนามทั่วไปที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 49 คำ ซึ่งผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 19 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสรุปได้ดังต่อไปนี้

#### 1) คำลักษณะนามที่ใช้กับมนุษย์

ตาราง 83 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับมนุษย์

ลำดับคำ	คำลักษณะนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
1	คน	90.25
2	พระองค์	56
3	รูป	10.66

จากตารางที่ 83 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณะนามที่ใช้กับมนุษย์ที่เป็นสามัญชนทั่วไปนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสูง เนื่องจากในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณะนามคำนี้ ซึ่งภาษาญี่ปุ่นว่า นิน (人-min) แปลว่าคน กฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการเลือกคำลักษณะนาม ส่วนคำลักษณะนามที่ใช้กับมนุษย์ที่ไม่ใช่สามัญชนทั่วไปนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างต่ำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยว่ามนุษย์ที่มีฐานะต่างกันใช้ภาษาต่างกัน และใช้คำลักษณะนามต่างกันด้วย ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจึงควรทราบว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ ทำให้การใช้คำลักษณะนามแตกต่างกันออกไป

#### 2) คำลักษณะนามที่ใช้กับอมนุษย์

ตาราง 84 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับอมนุษย์

ลำดับคำ	คำลักษณะนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
4	ตน	12

จากตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณะนามที่ใช้กับอมนุษย์นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณะนามคำนี้ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

## 3) คำลักษณะนามที่ใช้กับสัตว์

ตาราง 85 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับสัตว์

ลำดับคำ	คำลักษณะนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
5	เชือก	10
6-1	ตัว	88

จากตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณะนามที่ใช้กับสัตว์ว่า “ตัว” มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสูง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเข้าใจกฎเกณฑ์นี้อย่างดี แต่คำลักษณะนาม “เชือก” ที่ใช้เฉพาะกับช้างบ้านเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบกฎเกณฑ์การใช้ลักษณะนามคำนี้ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องทราบว่าช้างบ้านเป็นสัตว์พิเศษ ซึ่งทำให้การใช้คำลักษณะนามแตกต่างจากสัตว์อื่น

## 4) คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว

ตาราง 86 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว

ลำดับคำ	คำลักษณะนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
7	กระบอก	10
8	ก้าน	12
9	กึ่ง	38
10-1	คัน	18
11	ซี่	28
12	ดอก	21.5
13	ค้ำ	32
14	แท่ง	38.66
15	มวน	58
16-1	เล่ม	25.14
17	สาย	71.33
18	เส้น	66
19	หลอด	34

จากตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบ ถูกโดยรวมค่อนข้างต่ำ เพราะว่าเป็นภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวละเอียดกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามเหล่านี้ให้ถูกต้อง และพยายามฝึกใช้เป็นประจำจนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง

#### 5) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม

ตาราง 87 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
20	ก้อน	20.5
21	ดวง	26.8
22	ฝัก	32
23	ฟอง	56
24	เม็ด	48.4
25	เรื้อน	10
26-1	ลูก	72.66
26-2	ลูก	21.33
27	วง	54
28	หัว	19.5

จากตารางที่ 87 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก โดยรวมค่อนข้างต่ำ เพราะว่าเป็นภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลมละเอียดกว่าภาษาญี่ปุ่นทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจึงต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามเหล่านี้ให้ถูกต้อง และพยายามฝึกใช้เป็นประจำจนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง

## 6) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน

ตาราง 88 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
29	บาน	42
30-1	โบ	66.66
30-2	โบ	54.8
31	ผืน	28.8
32	แผ่น	42.4

จากตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกโดยรวมค่อนข้างต่ำ เนื่องจากในภาษาไทยจำแนกคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบนละเอียดกว่าภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามเหล่านี้ให้ถูกต้อง และพยายามฝึกใช้เป็นประจำจนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง

## 7) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงหมุนพัน

ตาราง 89 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะหมุนพัน

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
33	ม้วน	22

จากตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะหมุนพันนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ ในภาษาญี่ปุ่นมีคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะหมุนพันเช่นเดียวกัน แต่ผู้ให้ข้อมูลยังสับสนในการใช้คำลักษณนามคำนี้ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามให้ถูกต้อง และพยายามฝึกใช้เป็นประจำจนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง

## 8) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาษาบรรจง

ตาราง 90 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาษาบรรจง

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
34	แก้ว	90
35	ขวด	84
36	ถ้วย	88

จากตารางที่ 90 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาษาบรรจงนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสูง เนื่องจากว่าในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาษาบรรจงเช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

## 9) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์

ตาราง 91 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
6-2	ตัว	82
37-1	หลัง	22

จากตารางที่ 91 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงคล้ายกับสัตว์ว่า “ตัว” มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสูง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเข้าใจกฎเกณฑ์นี้เป็นอย่างดี ส่วนคำลักษณนามว่า “หลัง” มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ ในแบบสอบถามนี้คำถามที่ใช้คำลักษณนามว่า “หลัง” มี 2 คำ ได้แก่ เตียง และเปียโน ผู้ให้ข้อมูลมักตอบว่า ตัว เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสับสนและไม่สามารถแยกแยะการใช้ระหว่างคำว่า ตัว กับ หลัง ได้ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจความแตกต่างในกฎเกณฑ์การใช้ของลักษณนาม 2 คำนี้

## 10) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะครบเป็นชุดเดียวกัน

ตาราง 92 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะครบเป็นชุดเดียวกัน

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
38	ชุด	39
39	มือ	42

จากตารางที่ 92 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะครบเป็นชุดเดียวกันนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างต่ำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

11) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่ หรือ ลักษณะของสิ่ง 2 สิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาระคล้ายคลึงเกื้อกูลกัน

ตาราง 93 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่ หรือ ลักษณะของสิ่ง 2 สิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาระคล้ายคลึงเกื้อกูลกัน

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
40	คู่	74.4

จากตารางที่ 93 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่หรือลักษณะของสิ่ง 2 สิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาระคล้ายคลึงเกื้อกูลกันนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างสูง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนาม ทำให้สามารถนึกภาพได้ว่าคำนามที่ใช้กับคำลักษณนาม “คู่” นั้นเป็นสิ่งที่มีลักษณะเป็นสอง ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

## 12) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่

ตาราง 94 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
41	ขึ้น	50
42	อย่าง	72

จากตารางที่ 94 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่นั้น มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างสูง เนื่องจากในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่ ซึ่งภาษาญี่ปุ่นใช้คำลักษณนามว่า คิระ (切り-kire) กฎเกณฑ์ของภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำลักษณนาม

## 13) คำลักษณนามที่ใช้กับยานพาหนะ

ตาราง 95 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับยานพาหนะ

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
43	ขบวน	10
10-2	คัน	76
44	ลำ	12

จากตารางที่ 95 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับยานพาหนะว่า “คัน” มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสูง เพราะในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับยานพาหนะ ซึ่งภาษาญี่ปุ่นว่า ไค (台-dai) ผู้ให้ข้อมูลสามารถแปลคำว่า คัน เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำลักษณนาม ส่วนคำว่า “ขบวน” และ “ลำ” นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ ซึ่งมีผู้ที่ตอบว่า คัน จำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นก็แยกกันใช้ระหว่างคำลักษณนามที่ใช้กับพาหนะทางบกกับพาหนะทางอากาศหรือพาหนะทางน้ำเช่นเดียวกับภาษาไทย แต่ก็ยังสับสนในการใช้ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจกฎเกณฑ์คำลักษณนามอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะความแตกต่างในกฎเกณฑ์การใช้ของคำลักษณนามเหล่านี้

## 14) คำลักษณนามที่ใช้กับสถานที่

ตาราง 96 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสถานที่

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
45	ที่ แห่ง	56
37-2	หลัง	68
37-3	หลัง	23

จากตารางที่ 96 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสถานที่ว่า ที่ แห่ง และ หลัง ซึ่งใช้กับที่อยู่อาศัย (37-2) นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างสูง เพราะกฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนามภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้ ส่วนคำว่า หลัง ซึ่งใช้กับสถานที่พัก (37-3) นั้น มีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

## 15) คำลักษณนามที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้า

ตาราง 97 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้า

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
46	เครื่อง	78.33
6-3	ตัว	11

จากตารางที่ 97 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้า “เครื่อง” นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสูง เพราะในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับเครื่องไฟฟ้าเหมือนกัน ซึ่งภาษาญี่ปุ่นว่า ไค (ái-dai) ผู้ให้ข้อมูลสามารถแปลคำว่า เครื่อง เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม ส่วนคำว่า “ตัว” นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกต่ำ คำนามที่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้กับคำลักษณนามว่า “ตัว” ผู้วิจัยใช้ 2 คำ ได้แก่ ลิฟต์และกีตาร์ คำนามทั้ง 2 คำนี้มีผู้ที่ตอบว่า เครื่อง จำนวนมาก เนื่องผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถแยกแยะการใช้คำลักษณนามระหว่าง เครื่องกับตัวได้ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องเข้าใจความแตกต่างในกฎเกณฑ์การใช้ของลักษณนาม 2 คำนี้ และจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

## 16) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งพิมพ์

ตาราง 98 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งพิมพ์

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
47	ฉบับ	46.8
16-1	เล่ม	81.2

จากตารางที่ 98 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งพิมพ์นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างสูง เพราะในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งพิมพ์ ซึ่งภาษาญี่ปุ่นว่า บุ (部-bu) หรือ ซะทซุ (冊-satsu) กฎเกณฑ์ของภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

## 17) คำลักษณนามที่ใช้กับภาชนะต่าง ๆ

ตาราง 99 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับภาชนะต่าง ๆ

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
30-3	ใบ	33.33

จากตารางที่ 99 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับภาชนะต่าง ๆ นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างต่ำ ในข้อนี้ผู้ที่ตอบผิดส่วนใหญ่ตอบว่า “อัน” ซึ่งภาษาญี่ปุ่นว่า โคะ (個-ko) หรือ ทซุ (つ-tsu) ในภาษาญี่ปุ่นเมื่อนับภาชนะก็สามารถใช้คำลักษณนาม โคะ (個-ko) หรือ ทซุ (つ-tsu) ได้ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

## 18) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนา

ตาราง 100 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนา

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
48	องค์	28

จากตารางที่ 100 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนานั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างต่ำ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ คือ คำนามที่เกี่ยวกับศาสนาต้องแยกกับคำธรรมดา ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนในการใช้คำลักษณนาม ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องทราบว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ ซึ่งทำให้การใช้คำลักษณนามแตกต่างกันออกไปด้วย

#### 19) คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่บอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์

ตาราง 101 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่บอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
49	เรื่อง	71.33

จากตารางที่ 101 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่บอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์นั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างสูง เนื่องผู้ให้ข้อมูลเข้าใจกฎเกณฑ์และความหมายของคำว่า เรื่อง ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

#### 5.1.2 คำลักษณนามกลาง

คำลักษณนามกลางที่ใช้ในการวิจัยมี 1 คำ คือ คำว่า “อัน” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 102 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณนามกลาง

ลำดับคำ	คำลักษณนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
1	อัน	53.63

จากตารางที่ 102 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามกลางนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกค่อนข้างสูง เพราะว่าในภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นมีวิธีใช้คำลักษณนามกลางเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม

### 5.1.3 คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนาม

คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 13 คำ ซึ่งผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกสรุปได้ดังต่อไปนี้

#### 1) คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ

ตาราง 103 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ

ลำดับคำ	คำลักษณะนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
1	กลุ่ม	76
2	แถว	26
3	ประเทศ	74
4	เพลง	80
5	ศพ	20
6	เหรียญ	40

จากตารางที่ 103 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกโดยรวมค่อนข้างสูง แต่บางคำก็จะมีผู้ที่ตอบผิดจำนวนมาก เช่น “แถว” และ “ศพ” เนื่องจากผู้ให้ข้อมูล สับสนว่าคำนามเหล่านี้ควรใช้คำลักษณะนามคำใด ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องจดจำทั้งคำนามและคำลักษณะนามที่ใช้ด้วยกัน

#### 2) คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามทั้งคำ

ตาราง 104 ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกของคำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วน

ลำดับคำ	คำลักษณะนาม	ค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูก
7	คำ	54
8	ช่อง	20
9	นิว	58
10	ภาษา	84
11	ร้าน	56

ตาราง 104(ต่อ)

12	วัน	98
13	ห้อง	87

จากตารางที่ 103 แสดงให้เห็นว่าคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วนนั้นมีค่าเฉลี่ยผู้ตอบถูกโดยรวมค่อนข้างสูง เพราะในภาษาญี่ปุ่นก็มีคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วนเช่นเดียวกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสนในการใช้คำลักษณนาม อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนภาษาไทยต้องจดจำไว้ว่าเมื่อใช้คำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วน คำลักษณนามนั้นจะซ้ำกับพยางค์แรกของคำนาม

#### 5.1.4 ภาพรวมการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ในภาพรวมของการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นพบว่า คำลักษณนามภาษาไทยค่อนข้างมีปัญหาต่อผู้เรียน เนื่องจากไม่มีคำลักษณนามคำใดที่ผู้ให้ข้อมูลตอบถูกร้อยละร้อย อย่างไรก็ตาม คำลักษณนามบางคำมีผู้ตอบถูกมาก บางคำก็มีผู้ตอบถูกน้อย ดังนั้น ในภาพรวมของการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นสามารถสรุปได้ดังนี้

##### 1) คำลักษณนามภาษาไทยที่มีปัญหาน้อย

คำลักษณนามภาษาไทยที่มีปัญหาน้อยต่อผู้เรียนชาวญี่ปุ่น พบว่ามีอยู่หลายคำ เช่น คำลักษณนาม “คน” ที่ใช้กับมนุษย์ซึ่งเป็นสามัญชน คำลักษณนาม “ตัว” ที่ใช้กับสัตว์ยกเว้นช้างบ้าน คำลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงตามภาชนะบรรจุ และคำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามบางคำ เป็นต้น สาเหตุที่สามารถตอบได้ เนื่องจาก กฎเกณฑ์คำลักษณนามภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นไม่ต่างกันนัก หรือสามารถแปลคำลักษณนามภาษาไทยเป็นภาษาญี่ปุ่นได้

##### 2) คำลักษณนามภาษาไทยที่มีปัญหาค่อนข้างน้อย

คำลักษณนามภาษาไทยที่มีปัญหาน้อยต่อผู้เรียนชาวญี่ปุ่น พบว่ามีอยู่หลายคำ เช่น คำลักษณนาม “ขึ้น” ที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกลุ่มใหญ่ คำลักษณนาม “หลัง” ที่ใช้กับสถานที่ และคำลักษณนามกลาง เป็นต้น สาเหตุผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างไม่สับสนในการเลือกคำลักษณนาม เนื่องจาก กฎเกณฑ์คำลักษณนามทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นใกล้เคียงกันแต่ก็มีบางประการที่แตกต่างกันด้วย

##### 3) คำลักษณนามภาษาไทยที่มีปัญหาค่อนข้างมาก

คำลักษณนามภาษาไทยที่มีปัญหาค่อนข้างมากต่อผู้เรียนชาวญี่ปุ่น พบว่ามีอยู่หลายคำ เช่น คำลักษณนาม “แผ่น” “บาน” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน คำลักษณนาม “ด้าม” “แท่ง” “เม็ด” ที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวหรือกลมบางคำ คำลักษณนาม “ฉบับ” ที่ใช้กับสิ่งตีพิมพ์ และคำลักษณนาม “ชุด”

ที่ใช้กับสิ่งที่มีลักษณะครบเป็นชุดเดียวกัน เป็นต้น สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนในการเลือก คำลักษณะนาม เนื่องจาก กฎเกณฑ์คำลักษณะนามภาษาไทยละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น

#### 4) คำลักษณะนามภาษาไทยที่มีปัญหามาก

คำลักษณะนามภาษาไทยที่มีปัญหามากต่อผู้เรียนชาวญี่ปุ่น พบว่ามีอยู่หลายคำ เช่น คำลักษณะนาม “รูป” ที่ใช้กับนักบวชทางศาสนาพุทธ คำลักษณะนาม “เชือก” ที่ใช้กับข้างบ้าน และ คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียวยาวหรือกลมบางคำ รวมทั้งคำลักษณะนามที่ใช้เฉพาะกับคำนาม คำเดียว เป็นต้น สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลสับสนในการเลือก คำลักษณะนาม เนื่องจาก กฎเกณฑ์คำลักษณะนาม ภาษาไทยละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น หรือกฎเกณฑ์คำลักษณะนามภาษาไทยไม่เหมือนกับภาษาญี่ปุ่นโดยสิ้นเชิง

#### 5.1.5 คำลักษณะนามที่ผู้ให้ข้อมูลใช้นอกเหนือจากคำลักษณะนามที่ให้ไว้

คำลักษณะนามที่ผู้ให้ข้อมูลใช้นอกเหนือจากคำลักษณะนามที่ให้ไว้ โดยผู้ให้ข้อมูลกรอกลงใน วงเล็บข้างท้าย คำถามแต่ละข้อนั้นมีจำนวน 67 คำ ซึ่งผู้วิจัยมีข้อสังเกต 4 ประการ ดังต่อไปนี้

##### 1) การเลือกใช้คำลักษณะนาม “อัน”

ผู้ให้ข้อมูลกรอกคำลักษณะนาม อัน ในวงเล็บ [ ] ข้างท้ายในแบบสอบถามจำนวนมาก ซึ่งจะ เกิดขึ้นเมื่อผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบคำลักษณะนามคำใดถูกต้องเลือก “อัน” ไว้ก่อน สาเหตุที่เลือก อัน เนื่องจาก อาจมีอิทธิพลมาจากกฎเกณฑ์คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่นหรือการสนทนาของชาวไทย

##### 2) การเลือกใช้คำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วน

ผู้ให้ข้อมูลกรอกคำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนามบางส่วนในวงเล็บ [ ] ข้างท้ายในแบบสอบถาม เช่น คำนาม โรงหนัง โรงเรียน และ โรงแรม มีผู้ให้ข้อมูลที่กรอกว่า “โรง” จำนวนทั้งหมด 14 คน และ คำนาม เครื่องบิน มีผู้ให้ข้อมูลที่กรอกว่า “เครื่อง” จำนวน 5 คน สาเหตุที่กรอกคำลักษณะนามที่ซ้ำกับ คำนาม เนื่องจาก ในแบบสอบถามนี้มีแนวโน้มว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณะนามคำใดถูกต้อง จึงเลือกคำลักษณะนามที่ซ้ำกับคำนาม

##### 3) การเลือกใช้คำลักษณะนาม “ลูก”

คำนามที่มีผู้ให้ข้อมูลที่กรอกคำลักษณะนาม “ลูก” ในวงเล็บ [ ] ข้างท้าย จำนวนค่อนข้างมาก เช่น กระเป๋ามีคนตอบว่า ลูก จำนวน 3 คน หมวก มีคนตอบว่า ลูก จำนวน 5 คน และเบาะ มีคนตอบว่า ลูก จำนวน 1 คน ผู้วิจัยกำหนดคำนามทั้ง 3 คำนี้ใช้กับคำลักษณะนาม “ใบ” ซึ่งอยู่ในกฎเกณฑ์ คำลักษณะนามที่ใช้กับรูปทรงแบนซึ่งเป็นของใช้สอยในชีวิตประจำวัน สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือก คำลักษณะนาม ลูก เนื่องจาก ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าคำนามทั้ง 3 คำนี้เป็นสิ่งที่มีรูปทรงกลมจึงใช้คำว่า ลูก ซึ่งไม่ ผิด

#### 4) การเลือกใช้คำลักษณะนาม “ตัว” “ใบ” และ “ลูก”

ค่านาม บุหรี่ มีคนกรอกคำลักษณะนาม “ตัว” จำนวน 16 คน ชาวไทยบางคนใช้คำลักษณะนามของบุหรี่ยี่ห้อ ตัว เหมือนกัน สาเหตุที่กรอกคำลักษณะนาม ตัว เนื่องจาก ได้รับอิทธิพลมาจากการพูดของชาวไทย มีค่านามอีกคำหนึ่งที่มีสาเหตุเดียวกันกับการเลือกคำว่า ตัว ก็คือ คำว่า ไข่ ค่านามคำนี้มีคนตอบว่า ใบ จำนวน 10 คน ตอบว่า ลูก จำนวน 6 คน ในชีวิตประจำวันชาวไทยมักจะใช้คำลักษณะนาม “ใบ” หรือ “ลูก” กับไข่ การเลือกคำลักษณะนามเหล่านี้ก็อาจบอกได้ว่า เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากการพูดของชาวไทยเหมือนกัน

## 5.2 อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่องปัญหาการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีข้อพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และแนวทางการแก้ไขปัญหการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ดังต่อไปนี้

### 5.2.1 ปัญหาการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เป็นผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาในการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยหลายประการ ได้แก่

1) ผู้ให้ข้อมูลมักจะสับสนในการใช้คำลักษณะนามภาษาไทยที่แยกรายละเอียดมากกว่าภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงยาวเรียว คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงกลม และ คำลักษณะนามที่ใช้กับสิ่งที่มีรูปทรงแบน เพราะในภาษาญี่ปุ่นไม่มีการจำแนกกฎเกณฑ์รายละเอียดอย่างภาษาไทย ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสับสนและจดจำได้ยาก

2) เมื่อผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณะนามคำใดจึงจะถูกต้อง ก็มักจะเลือกคำลักษณะนาม “ตัว” หรือ “อัน” การที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกใช้คำลักษณะนามว่า ตัว หรือ อัน นั้น น่าจะได้รับอิทธิพลมาจากการใช้คำลักษณะนามของชาวไทย เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีได้พัฒนาไปมาก ทำให้การติดต่อสื่อสารข้ามประเทศสะดวกมากขึ้น การได้ข้อมูลก็ทำได้ง่ายขึ้น ประกอบกับในระยะหลังนี้ชาวไทยมักจะนิยมใช้คำลักษณะนาม ตัว หรือ อัน กับสิ่งของทั่วไป เช่น พัดลม 2 ตัว คอมพิวเตอร์ 3 ตัว ซึ่งผิดจากกฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณะนาม ประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรนนท์ ดอกมะลิ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการใช้คำลักษณะนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และได้อธิบายว่า “การใช้คำลักษณะนาม อัน มักใช้บ่อยในกรณีที่ผู้ใช้ไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณะนามของค่านามนั้นอย่างไรดี อาจเป็นเพราะคำลักษณะนาม อัน ใช้ง่ายและสะดวก ถึงแม้ว่าจะไม่ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ก็ตาม” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลอาจได้รับอิทธิพลการใช้คำลักษณะนามของชาวไทยจากทางอินเทอร์เน็ตหรือมาจากบทสนทนาของเพื่อนชาวไทยก็ได้

3) เมื่อผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าจะใช้คำลักษณะนามคำใดจึงจะถูกต้อง ก็มักจะเลือกใช้คำลักษณะนามที่ซ้ำกับค่านาม สาเหตุที่เลือกใช้คำลักษณะนามที่ซ้ำกับค่านามนั้น ก็เนื่องจากในภาษาไทยมี

คำลักษณนามที่ซ้ำกับคำนามหลายคำ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนว่าคำนามนั้นอยู่ในกฎเกณฑ์ใด

4) คำลักษณนามที่ใช้เฉพาะกับคำนามคำเดี่ยวนั้น เช่น ก้าน เชือก เรือน เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่สามารถเลือกใช้คำลักษณนามที่ถูกต้องได้

5) คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นบางคำสามารถแปลเป็นภาษาไทยได้หลายความหมาย เช่น ไค (台 - dai) แปลว่า คัน เครื่อง ตัว หรือ หลัง ก็ได้ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนว่าคำนามใดควรใช้คำลักษณนามคำใดจึงจะถูกต้อง

### 5.2.2 แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

คำลักษณนามเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะทักษะภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้สำหรับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทยเป็นวิชาเอก ซึ่งถ้านักศึกษาชาวญี่ปุ่นรู้จักภาษาไทยอย่างถูกต้อง ก็จะสามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการค้นคว้าหาความรู้และการประกอบอาชีพได้

ปัญหาการใช้ภาษาไทยที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ก็คือปัญหาเรื่องการใช้คำลักษณนาม ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถทำได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

#### 1) การเรียนการสอน

1.1) ในการเรียนการสอนเรื่องคำลักษณนามภาษาไทยนั้น ควรให้ผู้เรียนภาษาไทยเข้าใจว่าคำนามสามารถจัดกลุ่มตามรูปทรงได้ แล้วอธิบายว่าแต่ละกลุ่มของคำนามก็จะใช้คำลักษณนามไม่เหมือนกัน หลังจากนั้นควรให้ผู้เรียนภาษาไทยทราบว่าแต่ละกลุ่มของคำนามนั้นมีคำลักษณนามอะไรบ้าง ควรอธิบายกฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามอย่างละเอียดด้วย และต้องให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นฝึกใช้คำลักษณนามจนจดจำและสามารถใช้ได้ถูกต้อง

1.2) ผู้วิจัยพบว่ากฎเกณฑ์การใช้คำลักษณนามภาษาไทยบางคำมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย กล่าวคือ ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง วัฒนธรรมไทยสังคมไทยมีการแบ่งชนชั้นตามฐานันดรศักดิ์ มีการเคารพกันตามฐานันดรศักดิ์นั้น ซึ่งทำให้การใช้คำลักษณนามแตกต่างกันด้วย เช่น พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ แม่ชี สามเณร ซึ่งใช้คำลักษณนามแตกต่างจากสามัญชนทั่วไป แม้แต่ช่างบ้านก็ยังใช้คำลักษณนามแตกต่างจากสัตว์อื่น ทั้งนี้ก็เนื่องจากวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ดังนั้น ในการเรียนการสอนเรื่องคำลักษณนามก็ควรได้อธิบายถึงลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมไทยด้วย ผู้เรียนจึงจะสามารถเข้าใจและสามารถเลือกใช้คำลักษณนามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

#### 2) การฝึกฝนประสบการณ์

ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นควรฝึกฝนประสบการณ์การใช้ภาษาไทยอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง ซึ่งถ้าทำได้เช่นนี้ก็จะมึประสบการณ์เรื่องการใช้คำลักษณนามภาษาไทยไปโดยปริยาย การจดจำและเข้าใจการใช้ภาษารวมถึงการใช้คำลักษณนามไม่ใช่เรื่องง่าย ผู้เรียนต้องฝึกทุกวัน ต้องใช้เวลานาน

พอสมควร ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นควรได้สัมผัสกับภาษาไทยเสมอและพยายามฝึกเป็นประจำ เช่น ฟังวิทยุ หรือ ชมภาพยนตร์ เป็นต้น ปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีสูง ถึงแม้ว่าผู้เรียนภาษาไทยพำนักอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นก็สามารถสัมผัสกับภาษาไทยได้อย่างสะดวก

### 5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ในการเรียนการสอนภาษาไทยควรจะสอนวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนภาษาไทยเข้าใจกฎเกณฑ์ของการใช้คำลักษณนามภาษาไทยมากขึ้น และเมื่อผู้เรียนพบปัญหาความสับสนในการใช้คำลักษณนามบางคำ ผู้เรียนควรจะจดจำทั้งคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน

2) สถาบันหรือโรงเรียนสอนภาษาไทยที่สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นควรได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ เพื่อความเข้าใจในปัญหาการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ซึ่งจะสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุตามความมุ่งหมายได้

3) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยจากกลุ่มนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทย การศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของประชากรกลุ่มอื่น เช่น กลุ่มชาวญี่ปุ่นที่ประกอบอาชีพแล้ว หรือกลุ่มแม่บ้านชาวญี่ปุ่นที่สนใจศึกษาภาษาไทย รวมทั้งควรเพิ่มเติมจำนวนคำนามและคำลักษณนามให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังควรศึกษาปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาติอื่นด้วย

บรรณานุกรม

## บรรณานุกรม

### 1. ภาษาไทย

กาญจนา นาคสกุล. (2521). การใช้ภาษาไทย. พระนคร : สำนักงานพิมพ์เคล็ดไทย.

กำชัย ทองหล่อ. (2533). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท รวมสาส์น.

ขนิษฐา พุทธิเจริญรัตน์. (2546). การละคำลักษณะนามในภาษาไทย The Omission of Thai Classifiers : วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จงบก แซ. (2543). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ : วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชลธิรา กัดอยู่ และคนอื่นๆ. (2517). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์เคล็ดไทย.

ชวนพิศ อิฐรัตน์. (2522). “คำลักษณนามครอบครัว” เปิดกรู : 34-53.

คุณฉวี สิ้นเดิมสุข. (ม.ป.ป.). การสำรวจการใช้ลักษณนามในภาษาไทยของเด็กระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มรัตนโกสินทร์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (สป.กทม.) : รายงานการวิจัย.

ธีรนนท์ ดอกมะลิ. (2548). ศึกษาการใช้คำลักษณนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี : วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

นววรรณ พันธุมธา. (2526). ไวยากรณ์ไทย. พระนคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

บรรจบ พันธุมธา. (2519). ลักษณะภาษาไทย Structure of Thai TH101. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประคอง กรรณสุด. (2528). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร. ศรีสง่าจำกัด.

ประดิษฐ์ ชวบเจริญ. (2524). วิชาเอก ภาษาไทย กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด.

ประไพ ปลายเนตร. (2544). ผลสัมฤทธิ์การใช้คำลักษณนามโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี : รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรทิพย์ วิฑูลี. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณนามบอกรูปทรงในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย : วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพียร ละลอกแก้ว. (2522). ลักษณะภาษาไทย มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม.

- มาซาฮุมิ ซาโตะ (Masahumi Sato) และวัฒนา วุฒิจำนงค์. (2539). **สนทนาภาษาไทยประยุกต์**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.๒๕๔๒**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์พิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **ลักษณะนาม**. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ.
- วิจิตร ภาณุพงศ์ (2522). **โครงสร้างของภาษาไทย** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชัย เพียรนุเคราะห์ชน. (2545). **タイ語表現法** สำนักพิมพ์ Tokyo : ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ.
- วิทยา นาทอง (2521). **การเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิลพร จีนเมือง. (2545). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำลักษณะนามสำหรับสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ** : วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีระชัย เศรษฐพันธ์. (2535). **Simple Grammar**. London : Earphone Language Center PTE LTD.
- ศรวนีย์ สรรคบุรานุรักษ์. (2542). **การใช้คำลักษณะนามในภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันของผู้พูดต่างวัย** : วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีพงศ์ พงศ์ไพบุลย์. (2534). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อัครา บุญทิพย์. (2534). **หลักภาษาไทยสำหรับครูมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- อุปกิตศิลปสาร.พระยา. (2543). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชสำนักพิมพ์.
2. ภาษาญี่ปุ่น
- ตะกะชิ ซะโตะ (佐藤 貴史-Takashi Sato). (2544). **การวิเคราะห์คำลักษณะนามภาษาญี่ปุ่น ไค (台-dai) (日本語助数詞「台」の分析 -Nihongo jyosushi "dai" no bunseki)** : วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยกานาซาว่า (金沢大学修士論文 -Kanazawa daigaku syushi ronbun).
- ตาเกอิโร โดมิตสึ (冨田 竹二郎-Takejiro Tomita). (2540). **พจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่น (タイ日大辞典 -Tai nich daijiten)**. พิมพ์ครั้งที่ 3 Tokyo : แม็โขง (メコン-Mekhong).
- มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku). (ม.ป.ป.) **สนทนาภาษาไทย 1 (タイ語会話 1 -Taigokaiwa 1)** Tokyo : มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学 Tokyo gaikokugo daigaku).

- มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku). (ม.ป.ป.)  
**สนทนาภาษาไทย 2 (タイ語会話 2-Taigokaiwa 2)** Tokyo : มหาวิทยาลัยโตเกียววิชา  
 ศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku).
- มหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku).  
 [Homepage of Tokyo University of Foreign Studies]. Retrieved November  
 20, 2007, from [www.tufs.ac.jp](http://www.tufs.ac.jp)
- มหาวิทยาลัยคันดะศึกษาระหว่างประเทศ (神田外語大学-Kanda gaigo daigaku). [Homepage of  
 Kanda University of International Studies]. Retrieved November 20, 2007,  
 from [www.kandagaigo.ac.jp](http://www.kandagaigo.ac.jp)
- มูลนิธิญี่ปุ่น (国際交流基金-Kokusai kouryuu kikin).(2542). **ทำหนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่น**  
**ระดับพื้นฐานสำหรับมัธยมต้น (教科書をつくろう 中等教育向け初級日本語素材集**  
**せつめい編.-Kyoukasho wo tsukurou tyutoukyouikumuke shokyu nihongo**  
**sozaishu setsumeihen).**
- โยชิยุกิ โมริตะ (森田 義之-Yoshiyuki Morita). (2530). **พจนานุกรมเพื่อทราบภาษาญี่ปุ่น เล่ม**  
**คำนาม (日本語をみかく小辞典名詞編-Nihongowo migaku shoujiten**  
**meishihen** : บริษัทโคดันเมียว เกน ไดชิน โมะะ (講談社現代新書 -Koudansha gendai  
 sinsho).
- สมาคมวัฒนธรรมนักศึกษาเอเชีย (アジア学生文化協会-Asia gakusei bunka kyokai).  
 [Homepage of The Asian Students Cultural Association]. Retrieved November  
 20, 2007, from <http://www.abk.or.jp>
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น). (2547). **มินนะ โนะ นิสงโกะ 1. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ :**  
**สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).**
- หอการค้าญี่ปุ่น กรุงเทพฯ (バンコク日本人商工会議所 -Bangkok nihonjin  
 shoukoukaigisyo). (2547). **สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย.สิงหาคม 2547 (タイ国**  
**経済概況 2546-2547 年度版 Taikoku keizai jyoukyou 2546-2547 nendo ban).**
- อะซะโกะ อิชิดะ (飯田 朝子-Asako Iida). (2542). **ความหมายและการใช้ของคำลักษณนา**  
**ภาษาญี่ปุ่น (日本語主要助数詞の意味と用法 -Nihongo jyosushi no imi to**  
**youhou)** : วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยโตเกียว (東京大学博士論文-Tokyo daigaku hakase  
 ronbun).
- ฮะรุชิโกะ คินดะอิชิ (金田一 春彦-Hahuhiko Kindaichi). (2531). **ภาษาญี่ปุ่น (日本語-**  
**Nihongo).** Tokyo : บริษัทอิวะนะมิ (岩波新書-Iwanami sinsho).

ฮะรุฮิโกะ คินดะอิชิ (金田一 春彦-Hahuhiko Kindaichi). (2548). ภาษาญี่ปุ่น พิมพ์ใหม่ ภาค 2  
(日本語 新版 下-Nihongo shinpan ge). พิมพ์ครั้งที่ 36 Tokyo : บริษัทอิวะนะมิ (岩  
波新書-Iwanami sinsho).

ชื่อผู้เรียน	เลขที่	ชื่อวิชา	ภาคเรียน	ปีการศึกษา	ชื่อครูผู้สอน

ภาคผนวก ก

## แบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันและที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทย จำนวน 200 คำ ซึ่งคัดเลือกมาจากตำราหนังสือของมหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศจำนวน 100 คำ และคัดเลือกมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. และ พจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่นของตาเกอิโร โทมีด้า (畠田 竹二郎-Takejiro Tomita) จำนวน 100 คำ
- 2) ผู้วิจัยนำคำลักษณนามภาษาไทยที่คัดเลือกได้สร้างเป็นแบบสอบถามปรนัยจำนวนทั้งสิ้น 200 ข้อ แต่ละข้อมีคำลักษณนามเป็นคำตอบ 4 คำตอบ ถ้าผู้ตอบประสงค์จะใช้คำลักษณนามคำอื่น นอกจาก 4 คำตอบที่ให้ไว้ ก็สามารถกรอกในวงเล็บ [ ] ข้างท้ายได้ และคำนามแต่ละคำได้ให้คำแปลภาษาญี่ปุ่นไว้ในวงเล็บด้วย
- 3) เมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยการนำไปใช้สอบถามนักศึกษามหาวิทยาลัยโตเกียววิชาศึกษาต่างประเทศ (東京外国語大学-Tokyo gaikokugo daigaku) จำนวน 30 คนแล้วนำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์มากขึ้น
- 4) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับประชากรกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

## แบบสอบถามการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย  
このアンケートは、日本人タイ語学習者の傾向を示すものであります。
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยเพื่อประกอบการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

このアンケートから得たデータは、私がタイ、バンコク、シーナカリンウィロード大学人文学部タイ語学科大学院の卒業論文研究資料として使用するものであります。

3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอความกรุณาผู้ให้สัมภาษณ์โปรดให้ข้อมูลให้ครบถ้วน  
このアンケートは2つの段階に分かれております。全ての項目に空欄がないようにお願いいたします。

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ 面接者について

1. ชื่อ-สกุล (お名前) \_\_\_\_\_
2. จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習歴) \_\_\_\_\_ 年
3. สถาบันการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習場所) \_\_\_\_\_

ตอนที่ 2 คำนามต่อไปนี้เป็นคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 200 คำ แต่ละคำใช้คำลักษณนามว่าอย่างไร

次ページから出てくるタイ語の名詞は、日常生活の中でよく使われる名詞 200 個です。各名詞の最も適していると思われる助数詞を選んで○をつけてください。

	名詞 (คำนาม)	類別詞 (คำลักษณนาม)
1	ตำรวจ (警察)	ผมรู้จักตำรวจ 2 ( คน รูป ตำรวจ องค์ [ ] )
2	กระเป๋า (かばん)	ผมมีกระเป๋า 3 ( ใบ กระเป๋า อัน ตัว [ ] )
3	แฟน (恋人)	เขามีแฟน 2 ( แฟน รูป คน องค์ [ ] )
4	บุหรี่ (タバコ)	ผมสูบบุหรี่วันละ 5 ( กระบอก มวน บุหรี่ ก้าน [ ] )
5	ห้องพัก (アパートの部屋)	อพาร์ทเมนต์นี้มีห้องพัก 20 ( ห้อง ห้องพัก ตัว คน [ ] )
6	ที่เขี่ยบุหรี่ (灰皿)	ผมมีที่เขี่ยบุหรี่ 3 ( ที่ ตัว ที่เขี่ยบุหรี่ อัน [ ] )
7	สมาชิก (メンバー)	ชมรมนี้มีสมาชิก 5 ( รูป สมาชิก องค์ คน [ ] )
8	หลาน (孫)	ผมมีหลาน 2 ( หลาน รูป คน องค์ [ ] )
9	รถบรรทุก (トラック)	เขามีรถบรรทุก 2 ( รถ คัน ตัว เครื่อง [ ] )
10	ภูเขา (山)	จังหวัดนี้มีภูเขา 3 ( ลูก ตัว ภูเขา อัน [ ] )
11	แก้ว (コップ)	ขอแก้ว 2 ( ตัว ใบ อัน แก้ว [ ] )
12	ถ้วย (お椀)	ขอถ้วย 2 ( ใบ ถ้วย ตัว อัน [ ] )
13	จาน (皿)	ขอจาน 2 ( จาน ตัว ใบ อัน [ ] )
14	ช้อน (スプーン)	ขอช้อน 2 ( แท่ง เส้น คัน ใบ [ ] )
15	ส้อม (フォーク)	ขอส้อม 2 ( คัน แท่ง ใบ เส้น [ ] )
16	มีด (ナイフ)	ขอมีด 2 ( คัน เล่ม ใบ แท่ง [ ] )
17	ถุง (袋)	ขอถุง 2 ( ใบ ถุง ตัว อัน [ ] )
18	กระดาษ (紙)	ในกล่องนี้มีกระดาษ 4 ( กระดาษ แผ่น ใบ ตัว [ ] )
19	เข็มขัด (ベルト)	ผมมีเข็มขัด 3 ( เส้น เล่ม คัน เข็มขัด [ ] )
20	รูป (写真)	ผมมีรูป 5 ( ใบ อัน รูป ตัว [ ] )
21	โทรทัศน์ (テレビ)	ผมมีโทรทัศน์ 2 ( ตัว เครื่อง โทรทัศน์ อัน [ ] )
22	ร่ม (傘)	ผมมีร่ม 3 ( เล่ม คัน ร่ม เส้น [ ] )
23	เสื้อ (服)	ผมซื้อเสื้อ 2 ( เสื้อ อัน ตัว ผืน [ ] )
24	รถยนต์ (車)	เขามีรถยนต์ 3 ( รถ ตัว เครื่อง คัน [ ] )
25	แว่นตา (メガネ)	ผมมีแว่นตา 3 ( อัน แว่นตา ตัว เครื่อง [ ] )
26	หมวก (帽子)	ผมมีหมวก 4 ( ตัว หมวก ใบ อัน [ ] )
27	รถไฟ (電車)	วันนี้มีรถไฟ 5 ( รถ คัน ขบวน ตัว [ ] )

28	เครื่องบิน (飛行機)	บริษัทนี้มีเครื่องบิน 2 ( ลำ คัน เครื่องบิน ตัว [ ] )
29	จักรยานยนต์ (バイク)	ผมมีจักรยานยนต์ 3 ( คัน รถ ตัว เครื่อง [ ] )
30	กุญแจ (鍵)	ผมมีกุญแจ 3 ( ดอก ตัว กุญแจ อัน [ ] )
31	นาฬิกา (時計)	ผมมีนาฬิกา 5 ( ตัว นาฬิกา อัน เรือน [ ] )
32	จดหมาย (手紙)	ผมเขียนจดหมาย 3 ( เล่ม ฉบับ แผ่น จดหมาย [ ] )
33	กรรไกร (はさみ)	ผมมีกรรไกร 2 ( ตัว เล่ม คัน กรรไกร [ ] )
34	โรงหนัง (映画館)	ในย่านนี้มีโรงหนัง 4 ( แห่ง หลัง อัน โรงหนัง [ ] )
35	คอมพิวเตอร์ (コンピュータ)	ผมมีคอมพิวเตอร์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน คอมพิวเตอร์ [ ] )
36	พระมหากษัตริย์ (王様)	ปีที่แล้วมีอาคันตุกะมาเยือนประเทศไทยเป็นพระมหากษัตริย์ 23 ( คน พระองค์ รูป พระมหากษัตริย์ [ ] )
37	ประชากร (人口)	ประเทศนี้มีประชากร 60 ล้าน ( คน รูป องค์ ประชาชน [ ] )
38	หมา (犬)	ผมเลี้ยงหมา 4 ( หมา ตัว อัน ลูก [ ] )
39	บัตรประชาชน (身元証明書)	ในแฟ้มเอกสารนี้มีบัตรประชาชน 2 ( แผ่น ใบ บัตร ฉบับ [ ] )
40	โรงเรียน (学校)	เมืองนี้มีโรงเรียน 5 ( แห่ง หลัง โรงเรียน อัน [ ] )
41	ห้องน้ำ (トイレ)	ที่บ้านใหม่ผมจะสร้างห้องน้ำ 2 ( หลัง ห้อง อัน อาคาร [ ] )
42	นักเรียน (学生)	ห้องนี้มีนักเรียน 5 ( รูป นักเรียน องค์ คน [ ] )
43	บ้าน (住居)	ผมมีบ้าน 2 ( หลัง อาคาร ตึก อัน [ ] )
44	ถนน (道)	บริษัทนี้สร้างถนน 3 ( ถนน ตัว เส้น อัน [ ] )
45	โรงแรม (ホテル)	ผมบริหารกิจการโรงแรม 5 ( หลัง ที่ อัน โรงแรม [ ] )
46	ร้านอาหาร (レストラン)	ผมมีร้านอาหาร 2 ( หลัง ห้อง อัน ร้าน [ ] )
47	ดินสอ (鉛筆)	ผมซื้อดินสอ 4 ( แห่ง เล่ม ดินสอ ด้าม [ ] )
48	ปากกา (ペン)	ผมซื้อปากกา 5 ( แห่ง เล่ม ปากกา ด้าม [ ] )
49	หนังสือ (本)	ผมมีหนังสือ 5 ( ตัว เล่ม หนังสือ ฉบับ [ ] )
50	สมุด (ノート)	ผมมีสมุด 3 ( ตัว เล่ม สมุด ฉบับ [ ] )
51	ยางลบ (消しゴム)	ผมมียางลบ 2 ( ด้าม ยางลบ ตัว ก้อน [ ] )
52	กาแฟ (コーヒー)	ขอกาแฟ 3 ( กาแฟ อัน ใบ ถ้วย [ ] )
53	น้ำชา (お茶)	ขอน้ำชา 2 ( น้ำชา อัน ใบ แก้ว [ ] )
54	ขนมปัง (パン)	ในห่อนี้มีขนมปัง 3 ( ชิ้น ขนมปัง ตัว อัน [ ] )

55	ประเทศ(国)	ในโลกนี้มีประเทศ 162 ( ประเทศ แปลง อัน ผืน [ ] )
56	ละคร(劇)	ผมเล่นละคร 3 ( อัน เรื่อง ละคร ตัว [ ] )
57	หนังสือพิมพ์(新聞)	ขอหนังสือพิมพ์ 3 ( เล่ม ฉบับ ใบ หนังสือพิมพ์ [ ] )
58	รองเท้า(靴)	ผมมีรองเท้า 2 ( รองเท้า ตัว คู่ อัน [ ] )
59	โต๊ะ(机)	ห้องนี้มีโต๊ะ 5 ( ตัว โต๊ะ อัน ใบ [ ] )
60	เก้าอี้(椅子)	ห้องนี้มีเก้าอี้ 4 ( ตัว เก้าอี้ อัน ใบ [ ] )
61	หน้าต่าง(窓)	ห้องนี้มีหน้าต่าง 2 ( ตัว บาน หน้าต่าง อัน [ ] )
62	ประตู(ドア)	ห้องนี้มีประตู 2 ( ตัว บาน ประตู อัน [ ] )
63	เทป(テープ)	ผมมีเทป 4 ( อัน เทป ม้วน ตัว [ ] )
64	กระโปรง(スカート)	เขามีกระโปรง 4 ( อัน ตัว กระโปรง ใบ [ ] )
65	กางเกง(ズボン)	ผมมีกางเกง 2 ( ตัว กางเกง อัน ใบ [ ] )
66	ขวด(瓶)	เขาทิ้งขวด 3 ( อัน ตัว ใบ คัน [ ] )
67	สับปะรด(パイナップル)	ผมซื้อสับปะรด 5 ( ลูก อัน ตัว สับปะรด [ ] )
68	เบียร์(ビール)	ขอเบียร์ 2 ( ใบ ขวด ตัว เบียร์ [ ] )
69	ส้ม(オレンジ)	ในตระกร้านี้มีส้ม 4 ( ลูก ส้ม ตัว อัน [ ] )
70	วันหยุด(休日)	อาทิตย์นี้มีวันหยุด 2 ( ตัว วัน อัน วันหยุด [ ] )
71	แขก(客)	ผมไปสนามบินเพื่อรับแขก 5 ( รูป แขก องค์กร คน [ ] )
72	เนคไท(ネクタイ)	ผมมีเนคไท 5 ( เส้น เล่ม คัน เนคไท [ ] )
73	ถุงเท้า(靴下)	ผมมีถุงเท้า 3 ( ตัว อัน ถุง คู่ [ ] )
74	ตะเกียบ(箸)	ผมมีตะเกียบ 4 ( ตัว อัน ตะเกียบ คู่ [ ] )
75	กระป๋อง(缶詰)	ผมทิ้งกระป๋อง 2 ( ตัว อัน ใบ กระป๋อง [ ] )
76	ผ้าเช็ด(オシボリ)	ขอผ้าเช็ด 2 ( ผืน ตัว ผ้าเช็ด ใบ [ ] )
77	ไม้จิ้มฟัน(楊枝)	ในกล่องนี้มีไม้จิ้มฟัน 10 ( ดอก อัน เส้น ไม้ [ ] )
78	โทรศัพท์(電話)	ห้องนี้มีโทรศัพท์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน โทรศัพท์ [ ] )
79	ใบรับรอง(保証書)	การสมัครเรียนต่อต้องแนบใบรับรอง 2 ( ฉบับ แผ่น อัน ตัว [ ] )
80	ตั๋ว(チケット)	ผมมีตั๋ว 3 ( ใบ แผ่น ตัว อัน [ ] )
81	เครื่องปรับอากาศ(エアコン)	ห้องนี้มีเครื่องปรับอากาศ 2 ( เครื่อง ตัว หลัง อัน [ ] )
82	เตียง(ベット)	ห้องนี้มีเตียง 2 ( หลัง ตัว อัน เครื่อง [ ] )

83	ผ้าปูที่นอน (シーツ)	ผมมีผ้าปูที่นอน 4 ( ผืน ตัว ใ้บ แผ่น [ ] )
84	ผ้าห่ม (毛布)	ผมมีผ้าห่ม 3 ( ผืน ตัว ใ้บ แผ่น [ ] )
85	หมอน (枕)	ผมมีหมอน 2 ( ใ้บ หมอน ตัว อัน [ ] )
86	มุ้ง (蚊帳)	ผมมีมุ้ง 3 ( หลัง มุ้ง แผ่น ผืน [ ] )
87	พัดลม (扇風機)	ผมซื้อพัดลม 4 ( ตัว เครื่อง พัดลม อัน [ ] )
88	ผ้าเช็ดมือ (タオル)	ผมมีผ้าเช็ดมือ 2 ( ตัว ใ้บ แผ่น ผืน [ ] )
89	สับ (石臼)	ในกล่อ่งนี้มีสับ 5 ( ก่อ่น ลูก ตัว อัน [ ] )
90	ขวาน (斧)	ผมมีขวาน 3 ( คัน เล่ม ขวาน ตัว [ ] )
91	แปรงสีฟัน (歯ブラシ)	ผมซื้อแปรงสีฟัน 2 ( อัน ค้ำม เล่ม คัน [ ] )
92	ยาสีฟัน (歯磨き粉)	ผมมียาสีฟัน 2 ( อัน หลอด เล่ม คัน [ ] )
93	กระจก (鏡)	ผมซื้อกระจก 3 ( แผ่น บาน ใ้บ ตัว [ ] )
94	หวี (クシ)	ผมมีหวี 4 ( อัน เล่ม หวี คัน [ ] )
95	ถัง (タンク)	ขอถัง 5 ( ใ้บ อัน ถัง ตัว [ ] )
96	พจนานุกรม (辞書)	ผมมีพจนานุกรม 4 ( ตัว เล่ม อัน พจนานุกรม [ ] )
97	พระอาทิตย์ (太陽)	ผมวาดภาพพระอาทิตย์ 2 ( พระอาทิตย์ ดวง อัน ตัว [ ] )
98	พระจันทร์ (月)	ผมวาดภาพพระจันทร์ 3 ( พระจันทร์ อัน ดวง ตัว [ ] )
99	ลำธาร (小川)	แถวนี้มีลำธาร 3 ( ตัว สาย ลำธาร อัน [ ] )
100	แม่น้ำ (川)	เมืองนี้มีแม่น้ำ 2 ( แม่น้ำ อัน ตัว สาย [ ] )
101	นิ้วมือ (指)	คนเรามีนิ้วมือ 10 ( ตัว อัน นิ้ว เส้น [ ] )
102	หนังสือเดินทาง (パスポート)	เขามีหนังสือเดินทาง 2 ( เล่ม ตัว หนังสือ อัน [ ] )
103	มันฝรั่ง (芋)	ผมซื้อมันฝรั่ง 4 ( หัว อัน ตัว ใ้บ [ ] )
104	หิน (石)	ผมโยนหิน 2 ( อัน หิน ก่อ่น ตัว [ ] )
105	วัว (牛)	ผมเลี้ยงวัว 5 ( อัน วัว เชือก ตัว [ ] )
106	ฟัน (齒)	หมอลถอนฟัน 2 ( ซี่ ตัว ฟัน อัน [ ] )
107	ยา (薬)	ผมซื้อยา 4 ( เม็ด ตัว อัน วง [ ] )
108	พระสงฆ์ (お坊さん)	ผมรู้จักพระสงฆ์ 2 ( คน พระองค์ พระ รูป [ ] )
109	แม่ชี (尼さん)	ผมรู้จักแม่ชี 2 ( คน พระองค์ พระ รูป [ ] )
110	เณร (小僧)	ผมรู้จักเณร 2 ( คน พระองค์ พระ รูป [ ] )

111	ผี (お化け)	ผมเห็นผี 3 ( คน รูป คน ผี [ ] )
112	นามบัตร (名刺)	ผมพิมพ์นามบัตร 100 ( แผ่น ตัว อัน บัตร [ ] )
113	เพชร (ダイヤモンド)	ผมมีเพชร 4 ( ตัว เม็ด วง เพชร [ ] )
114	ศพ (死体)	ผมเห็นศพ 5 ( ตัว คน ศพ คน [ ] )
115	พระพุทธรูป (仏像)	ผมเช่าพระพุทธรูป 2 ( องค์ รูป ตัว อัน [ ] )
116	เจดีย์ (仏塔)	ผมเห็นเจดีย์ 2 ( รูป องค์ ตัว หลัง [ ] )
117	สร้อย (ネックレス)	เชอมีสร้อย 2 ( เส้น คัน สร้อย ตัว [ ] )
118	ตุ้มหู (イヤリング)	เชอมิตู้มหู 3 ( ตัว ตุ้มหู คู่ อัน [ ] )
119	ซองจดหมาย (封筒)	ผมซื้อซองจดหมาย 2 ( แผ่น ใบ อัน ซอง [ ] )
120	แหวน (指輪)	ผมมีแหวน 5 ( วง เม็ด ตัว แหวน [ ] )
121	คำราชาศัพท์ (王族用語)	ผมท่องคำราชาศัพท์ 5 ( คำ องค์ ตัว ศัพท์ [ ] )
122	เครื่องราง (お守り)	ผมมีเครื่องราง 3 ( ชิ้น เครื่อง ตัว อัน [ ] )
123	เทียน (ろうそく)	ผมซื้อเทียน 5 ( เล่ม คัน ค้ำ แท่ง [ ] )
124	ไฟฉาย (懐中電灯)	ผมมีไฟฉาย 2 ( ตัว ไฟฉาย กระบอก อัน [ ] )
125	เพลง (歌)	ผมรู้จักเพลง 2 ( เพลง ตัว เล่ม อัน [ ] )
126	กลุ่ม (グループ)	อาจารย์ให้จัดกลุ่ม 2 ( กลุ่ม ตัว อัน ลูก [ ] )
127	ข้าวโพด (トウモロコシ)	ผมซื้อข้าวโพด 2 ( ฝัก ลูก ตัว อัน [ ] )
128	ปืน (ピストル)	เชามีปืน 3 ( เล่ม ตัว คัน กระบอก [ ] )
129	โซ่ (鎖)	เชามีโซ่ 2 ( เส้น โซ่ คัน เล่ม [ ] )
130	ธูป (線香)	ผมจุดธูป 6 ( ดอก ธูป คัน เล่ม [ ] )
131	ลิฟต์ (エレベーター)	ตึกนี้มีลิฟต์ 3 ( ตัว เครื่อง ลิฟต์ อัน [ ] )
132	ไม้เท้า (杖)	ผมซื้อไม้เท้า 2 ( เล่ม ตัว อัน คัน [ ] )
133	สิว (にきび)	หน้าผมมีสิิว 2 ( สิว หัว เม็ด ตัว [ ] )
134	ไฟ (ほくろ)	หน้ผมมีไฟ 2 ( เม็ด ไฟ หัว ตัว [ ] )
135	เต็นท์ (テント)	ผมกางเต็นท์ 2 ( หลัง เต็นท์ ตัว ผืน [ ] )
136	ฟิล์ม (フィルム)	ผมซื้อฟิล์ม 6 ( ม้วน ตัว แผ่น อัน [ ] )
137	นิตยสาร (雑誌)	ผมมีนิตยสาร 3 ( เล่ม ตัว อัน นิตยสาร [ ] )
138	พู่กัน (筆)	ผมมีพู่กัน 5 ( คัน ดอก แท่ง ค้ำ [ ] )
139	ยักษ์ (鬼)	นิทานเรื่องนี้มียักษ์ 2 ( ตัว ยักษ์ องค์ คน [ ] )

140	ขนมเค้ก (ケーキ)	ผมทานขนมเค้ก 3 ( ชิ้น ตัว ขนม ลูก [ ] )
141	ดาว (星)	ผมเห็นดาว 4 ( ดาว ตัว ลูก ดวง [ ] )
142	ไข่ (卵)	ผมซื้อไข่ 5 ( ตัว ไข่ ฟอง อัน [ ] )
143	ตะปู (釘)	ในกล่องนี้ตะปู 6 ( อัน ดอก เล่ม แท่ง [ ] )
144	เข็ม (針)	ในกล่องนี้มีเข็ม 3 ( เล่ม ดอก คัน เส้น [ ] )
145	ถ่านไฟฉาย (電池)	ผมมีถ่านไฟฉาย 3 ( ก้อน อัน ตัว แบตเตอรี่ [ ] )
146	เหรียญ (硬貨)	ผมมีเหรียญ 5 ( ตัว ลูก เหรียญ แผ่น [ ] )
147	แถว (列)	อาจารย์ให้จัดแถว 3 ( เส้น อัน ตัว แถว [ ] )
148	फी (足などにできるテキ物)	ที่ขามีฟี่ 2 ( เม็ด ฟี่ ลูก หัว [ ] )
149	ปลา (魚)	ผมทานปลา 5 ( ตัว อัน ปลา ลูก [ ] )
150	กระเป๋าสตางค์ (財布)	ผมมีกระเป๋าสตางค์ 3 ( อัน ตัว ใบ กระเป๋า [ ] )
151	ภาษาต่างประเทศ (外国語)	คณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ 7 ( ตัว ภาษา อัน เรื่อง [ ] )
152	คลื่น (波)	ผมวาดภาพคลื่น 2 ( ลูก ตัว อัน คลื่น [ ] )
153	เรือ (船)	ผมมีเรือ 5 ( เรือ เครื่อง คัน ลำ [ ] )
154	การ์ตูน (漫画)	ผมอ่านการ์ตูน 2 ( ภาพ เรื่อง อัน การ์ตูน [ ] )
155	ภาพยนตร์ (映画)	ผมดูภาพยนตร์ 3 ( เรื่อง ตัว อัน ภาพ [ ] )
156	ไม้ขีดไฟ (マッチ)	ในกล่องนี้มีไม้ขีดไฟ 5 ( ตัว ดอก อัน ก้าน [ ] )
157	กับข้าว (おかず)	ผมซื้อกับข้าว 3 ( ตัว อัน อย่าง ลูก [ ] )
158	กระทะ (フライパン)	ผมซื้อกระทะ 2 ( ใบ ตัว อัน กระทะ [ ] )
159	เห็ด (きのこ)	ผมซื้อเห็ด 8 ( ลูก หัว ดอก เห็ด [ ] )
160	เสื่อ (ござ)	ผมมีเสื่อ 2 ( ตัว ผืน แผ่น ใบ [ ] )
161	แครอท (にんじん)	ในตู้เย็นมีแครอท 2 ( อัน ตัว ลูก หัว [ ] )
162	งาช้าง (象牙)	ผมมีงาช้าง 3 ( กิ่ง ดอก ตัว เล่ม [ ] )
163	แสตมป์ (切手)	ผมติดแสตมป์ 3 ( ดอก ดวง แผ่น ใบ [ ] )
164	ลิปสติค (リップスティック)	เชอมลิปสติค 2 ( เล่ม ค้ำ แท่ง คัน [ ] )
165	กระดุม (ボタン)	ในกล่องนี้มีกระดุม 10 ( เม็ด อัน ตัว กระดุม [ ] )
166	เครื่องแบบ (制服)	ผมมีเครื่องแบบ 3 ( ตัว เครื่อง ชุด ใบ [ ] )
167	เอกสาร (書類)	เจ้านายให้ส่งเอกสาร 5 ( ตัว เอกสาร อัน ฉบับ [ ] )

168	ตะหลิว (フライパン返し)	ผมซื้อตะหลิว 2 ( อัน คัน แท่ง ค้ำ [ ] )
169	เปียโน (ピアノ)	ผมมีเปียโน 2 ( ตัว เปียโน หลัง อัน [ ] )
170	วิทยุ (ラジオ)	ผมมีวิทยุ 3 ( เครื่อง อัน วิทยุ ตัว [ ] )
171	ดีวีดี (DVD)	ผมซื้อดีวีดี 6 ( แผ่น ใบ ตัว อัน [ ] )
172	ตุ๊กตา (人形)	แม่ให้ตุ๊กตา 3 ( ตัว คน รูป ตุ๊กตา [ ] )
173	ช้างป่า (野生の象)	ผมเห็นช้างป่า 6 ( ตัว เชือก อัน ช้าง [ ] )
174	ช้างบ้าน (飼われている象)	ผมเห็นช้างบ้าน 5 ( ตัว เชือก อัน ช้าง [ ] )
175	สูท (スーツ)	ผมมีสูท 5 ( ชุด ตัว อัน สูท [ ] )
176	คำศัพท์เฉพาะ (専門用語)	ผมต้องจำคำศัพท์เฉพาะ 10 ( คำ ตัว อัน ศัพท์ [ ] )
177	หม้อ (鍋)	ผมมีหม้อ 2 ( ใบ หม้อ ตัว อัน [ ] )
178	เข็มกลัด (ブローチ)	ผมติดเข็มกลัด 4 ( อัน ใบ เข็มกลัด ก้อน [ ] )
179	หอมใหญ่ (玉ねぎ)	ในตู้เย็นมีหอมใหญ่ 2 ( หัว ตัว หอมใหญ่ อัน [ ] )
180	ไม้แขวนเสื้อ (ハンガー)	ผมมีไม้แขวนเสื้อ 5 ( ใบ อัน ไม้ ตัว [ ] )
181	คลอง (運河)	เมืองนี้มีคลอง 3 ( เส้น ตัว สาย อัน [ ] )
182	ไฟแช็ก (ライター)	ในกล่องนี้มีไฟแช็ก 5 ( อัน ตัว ไฟแช็ก ลูก [ ] )
183	ดาวเทียม (人工衛星)	ประเทศนี้มีดาวเทียม 2 ( เครื่อง ดวง ตัว ดาว [ ] )
184	คูปอง (クーポン券)	ในกล่องนี้มีคูปอง 2 ( คูปอง ตัว อัน ใบ [ ] )
185	ที่ตัดเล็บ (爪きり)	ผมมีที่ตัดเล็บ 2 ( ที่ อัน ตัว ที่ตัดเล็บ [ ] )
186	ถุงมือ (手袋)	ผมมีถุงมือ 4 ( คู่ ตัว อัน ถุง [ ] )
187	อาหาร (食事)	ผมทานอาหาร 3 ( มื้อ ตัว อัน อาหาร [ ] )
188	ทัพพี (しゃもじ)	ในกล่องนี้มีทัพพี 2 ( ดอก คัน ค้ำ แท่ง [ ] )
189	นกแก้ว (オウム)	ผมเลี้ยงนกแก้ว 4 ( นก ตัว อัน ลูก [ ] )
190	ชอล์ก (チョーク)	ผมมีชอล์ก 3 ( ค้ำ เล่ม แท่ง คัน [ ] )
191	รัฐมนตรี (大臣)	คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้มีรัฐมนตรี 20 ( รูป คน องค์กร ตัว [ ] )
192	กีตาร์ (ギター)	ผมมีกีตาร์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน กีตาร์ [ ] )
193	ไปรษณียบัตร (葉書)	ผมซื้อไปรษณียบัตร 5 ( ซอง แผ่น ตัว อัน [ ] )
194	บอล (ボール)	ผมมีบอล 5 ( ลูก อัน ตัว บอล [ ] )
195	ดาบ (刀)	ผมมีดาบ 3 ( เล่ม คัน ตัว ดาบ [ ] )

196	คุกกี้ (クッキー)	ผมทานคุกกี้ 3 ( ชิ้น คุกกี้ ตัว ขนม [ ] )
197	พายุ (台風)	ปีนี้มีพายุ 3 ( อัน ตัว ลูก พายุ [ ] )
198	เบาะ (座布団)	ห้องนี้มีเบาะ 5 ( อัน ตัว ใบบาะ [ ] )
199	ไม้บรรทัด (定規)	ผมมีไม้บรรทัด 5 ( อัน ตัว ไม้ ดอก [ ] )
200	กระดาดทิชชู (トイレ トペーパー)	ในกล่องนี้มีกระดาดทิชชู 2 ( อัน ม้วน ตัว แท่ง [ ] )

ภาคผนวก ข  
แบบสอบถามที่ได้รับจากผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาภาษาไทย

## แบบสอบถามการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย  
このアンケートは、日本人タイ語学習者の傾向を示すものであります。
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยเพื่อประกอบ  
การศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษา  
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย  
このアンケートから得たデータは、私がタイ、バンコク、シーナカリンウィロード大学人  
文学部タイ語学科大学院の卒業論文研究資料として使用するものであります。
3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอความกรุณาผู้ให้สัมภาษณ์โปรดให้ข้อมูลให้ครบถ้วน  
このアンケートは 2 つの段階に分かれております。全ての項目に空欄がないようにお願い  
いたします。

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ 回答者についてのデータ

1. ชื่อ-สกุล (お名前) \_\_\_\_\_
2. จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習歴) \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_ 年 30 日
3. สถาบันการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習場所) TUE.S \_\_\_\_\_

ตอนที่ 2 คำนมด่งไปนี่เป็นคำณมภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 200 คำ แต่ละคำใช้คำ

ลักษณนามว่าอย่างไร

次ページから出てくるタイ語の名詞は、日常生活の中でよく使われる名詞 200 個です。各名詞に最も適していると思われる助数詞を選んで○をつけてください。

名詞(คำนาม)	類別詞(คำลักษณนาม)
1 ตำรวจ(警察)	ผมรู้จักตำรวจ 2 (คน) รูป ตำรวจ องศ์ [ ])
2 กระเป๋า(かばん)	ผมมีกระเป๋า 3 (ใบ) กระเป๋า อัน ตัว [ ])
3 แฟน(恋人)	เขามีแฟน 2 (แฟน รูป (คน) องศ์ [ ])
4 บุหรี่(タバコ)	ผมสูบบุหรี่วันละ 5 (กระบอก มวน บุหรี่ ก้าน [ตัว ])
5 ห้องพัก(アパートの部屋)	อพาร์ตเมนต์นี้มีห้องพัก 20 (ห้อง ห้องพัก ตัว คน [แห่ง ])
6 ที่เขี่ยบุหรี่(灰皿)	ผมมีที่เขี่ยบุหรี่ 3 (ที่ ตัว ที่เขี่ยบุหรี่ (อัน) [ ])
7 สมาชิก(メンバー)	ชมรมนี้มีสมาชิก 5 (รูป สมาชิก องศ์ (คน) [ ])
8 หลาน(孫)	ผมมีหลาน 2 (หลาน รูป (คน) องศ์ [ ])
9 รถบรรทุก(トラック)	เขามีรถบรรทุก 2 (รถ (คัน) ตัว เครื่อง [ ])
10 ภูเขา(山)	จังหวัดนี้มีภูเขา 3 (ลูก ตัว ภูเขา (อัน) [ ])
11 แก้ว(コップ)	ขอแก้ว 2 (ตัว ใบ อัน (แก้ว) [ ])
12 ถ้วย(お椀)	ขอถ้วย 2 (ใบ (ถ้วย) ตัว อัน [ ])
13 จาน(皿)	ขอจาน 2 (จาน) ตัว ใบ อัน [ ])
14 ช้อน(スプーン)	ขอช้อน 2 (แท่ง) เส้น คัน ใบ [ ])
15 ส้อม(フォーク)	ขอส้อม 2 (คัน (แท่ง) ใบ เส้น [ ])
16 มีด(ナイフ)	ขอมีด 2 (คัน เล่ม ใบ (แท่ง) [ ])
17 ถุง(袋)	ขอถุง 2 (ใบ) ถุง ตัว อัน [ ])
18 กระดาษ(紙)	ในกล่องนี้มีกระดาษ 4 (กระดาษ (แผ่น) ใบ ตัว [ ])
19 เข็มขัด(ベルト)	ผมมีเข็มขัด 3 (เส้น) เล่ม คัน เข็มขัด [ ])
20 รูป(写真)	ผมมีรูป 5 (ใบ) อัน รูป ตัว [ ])
21 โทรทัศน์(テレビ)	ผมมีโทรทัศน์ 2 (ตัว เครื่อง โทรทัศน์ (อัน) [ ])
22 ร่ม(傘)	ผมมีร่ม 3 (เล่ม) คัน ร่ม เส้น [ ])
23 เสื้อ(服)	ผมซื้อเสื้อ 2 (เสื้อ อัน (ตัว) ผืน [ ])
24 รถยนต์(車)	เขามีรถยนต์ 3 (รถ ตัว เครื่อง (คัน) [ ])
25 แวนตา(メガネ)	ผมมีแว่นตา 3 (อัน แวนตา (ตัว) เครื่อง [ ])
26 หมวก(帽子)	ผมมีหมวก 4 (ตัว หมวก ใบ (อัน) [ ])
27 รถไฟ(電車)	วันนี้มีรถไฟ 5 (รถ (คัน) ขบวน ตัว [ ])
28 เครื่องบิน(飛行機)	บริษัทนี้มีเครื่องบิน 2 (ลำ (คัน) เครื่องบิน ตัว [ ])
29 จักรยานยนต์(バイク)	ผมมีจักรยานยนต์ 3 (คัน) รถ ตัว เครื่อง [ ])
30 กุญแจ(鍵)	ผมมีกุญแจ 3 (ดอก ตัว กุญแจ (อัน) [ ])
31 นาฬิกา(時計)	ผมมีนาฬิกา 5 (ตัว นาฬิกา (อัน) เรือน [ ])
32 จดหมาย(手紙)	ผมเขียนจดหมาย 3 (เล่ม ฉบับ (แผ่น) จดหมาย [ ])
33 กรรไกร(はさみ)	ผมมีกรรไกร 2 (ตัว (เล่ม) คัน กรรไกร [ ])
34 โรงหนัง(映画館)	ในย่านนี้มีโรงหนัง 4 (แห่ง) หลัง อัน โรงหนัง [ ])
35 คอมพิวเตอร์(コンピュータ)	ผมมีคอมพิวเตอร์ 2 (เครื่อง) ตัว อัน คอมพิวเตอร์ [ ])
36 พระมหากษัตริย์(王様)	ปีที่แล้วมีอาคันตุกะมาเยือนประเทศไทยเป็นพระมหากษัตริย์ 23 (คน พระองค์ รูป พระมหากษัตริย์ [ ])
37 ประชากร(人口)	ประเทศนี้มีประชากร 60 ล้าน (คน) รูป องศ์ ประชาชน [ ])
38 หมา(犬)	ผมเลี้ยงหมา 4 (หมา (ตัว) อัน ลูก [ ])
39 บัตรประชาชน(身元証明書)	ในแฟ้มเอกสารนี้มีบัตรประชาชน 2 (แผ่น (ใบ) บัตร ฉบับ [ ])
40 โรงเรียน(学校)	เมืองนี้มีโรงเรียน 5 (แห่ง) หลัง โรงเรียน อัน [ ])

41	ห้องน้ำ(トイレ)	ที่บ้านใหม่ผมจะสร้างห้องน้ำ 2 ( หลัง ห้อง อัน อาคาร [ ] )
42	นักเรียน(学生)	ห้องนี้มีนักเรียน 5 ( รูป นักเรียน องค์ คน [ ] )
43	บ้าน(住居)	ผมมีบ้าน 2 ( หลัง อาคาร ดึก อัน [ ] )
44	ถนน(道)	บริษัทนี้สร้างถนน 3 ( ถนน ตัว เส้น อัน [ ] )
45	โรงแรม(ホテル)	ผมบริหารกิจการโรงแรม 5 ( หลัง ที่ อัน โรงแรม [ ] )
46	ร้านอาหาร(レストラン)	ผมมีร้านอาหาร 2 ( หลัง ห้อง อัน ร้าน [ ] )
47	ดินสอ(鉛筆)	ผมซื้อดินสอ 4 ( แท่ง เล่ม ดินสอ ด้าม [ ] )
48	ปากกา(ペン)	ผมซื้อปากกา 5 ( แท่ง เล่ม ปากกา ด้าม [ ] )
49	หนังสือ(本)	ผมมีหนังสือ 5 ( ตัว เล่ม หนังสือ ฉบับ [ ] )
50	สมุด(ノート)	ผมมีสมุด 3 ( ตัว เล่ม สมุด ฉบับ [ ] )
51	ยางลบ(消しゴム)	ผมมียางลบ 2 ( ด้าม ยางลบ ตัว ก้อน [อัน])
52	กาแฟ(コーヒー)	ชอกาแฟ 3 ( กาแฟ อัน ใบ ถ้วย [ ] )
53	น้ำชา(お茶)	ชอน้ำชา 2 ( น้ำชา อัน ใบ แก้ว [ ] )
54	ขนมปัง(パン)	ในห่อนี้มีขนมปัง 3 ( ชิ้น ขนมปัง ตัว อัน [ ] )
55	ประเทศ(国)	ในโลกนี้มีประเทศ 162 ( ประเทศ แปลง อัน ผืน [ ] )
56	ละคร(劇)	ผมเล่นละคร 3 ( อัน เรื่อง ละคร ตัว [ ] )
57	หนังสือพิมพ์(新聞)	ขอหนังสือพิมพ์ 3 ( เล่ม ฉบับ ใบ หนังสือพิมพ์ [ ] )
58	รองเท้า(靴)	ผมมีรองเท้า 2 ( รองเท้า ตัว คู่ อัน [ ] )
59	โต๊ะ(机)	ห้องนี้มีโต๊ะ 5 ( ตัว โต๊ะ อัน ใบ [ ] )
60	เก้าอี้(椅子)	ห้องนี้มีเก้าอี้ 4 ( ตัว เก้าอี้ อัน ใบ [ ] )
61	หน้าต่าง(窓)	ห้องนี้มีหน้าต่าง 2 ( ตัว บาน หน้าต่าง อัน [ ] )
62	ประตู(ドア)	ห้องนี้มีประตู 2 ( ตัว บาน ประตู อัน [ ] )
63	เทป(テープ)	ผมมีเทป 4 ( อัน เทป ม้วน ตัว [ ] )
64	กระโปรง(スカート)	เขามีกะโปรง 4 ( อัน ตัว กระโปรง ใบ [ ] )
65	กางเกง(ズボン)	ผมมีกางเกง 2 ( ตัว กางเกง อัน ใบ [ ] )
66	ขวด(瓶)	เขาทิ้งขวด 3 ( อัน ตัว ใบ คัน [ ] )
67	สับปะรด(パイナップル)	ผมซื้อสับปะรด 5 ( ลูก อัน ตัว สับปะรด [ ] )
68	เบียร์(ビール)	ขอเบียร์ 2 ( ใบ ขวด ตัว เบียร์ [ ] )
69	ส้ม(オレンジ)	ในตะกร้านี้มีส้ม 4 ( ลูก ส้ม ตัว อัน [ ] )
70	วันหยุด(休日)	อาทิตย์นี้มีวันหยุด 2 ( ตัว วัน อัน วันหยุด [ ] )
71	แขก(客)	ผมไปสนามบินเพื่อรับแขก 5 ( รูป แขก องค์ คน [ ] )
72	เนคไท(ネクタイ)	ผมมีเนคไท 5 ( เส้น เล่ม คัน เนคไท [ ] )
73	ถุงเท้า(靴下)	ผมมีถุงเท้า 3 ( ตัว อัน ถุง คู่ [ ] )
74	ตะเกียบ(箸)	ผมมีตะเกียบ 4 ( ตัว อัน ตะเกียบ คู่ [ ] )
75	กระป๋อง(缶詰)	ผมทิ้งกระป๋อง 2 ( ตัว อัน ใบ กระป๋อง [ ] )
76	ผ้าเยิน(オシボリ)	ขอผ้าเยิน 2 ( ผืน ตัว ผ้าเยิน ใบ [ ] )
77	ไม้จิ้มฟัน(楊枝)	ในกล่องนี้มีไม้จิ้มฟัน 10 ( ดอก อัน เส้น ไม้ [ ] )
78	โทรศัพท์(電話)	ห้องนี้มีโทรศัพท์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน โทรศัพท์ [ ] )
79	ใบรับรอง(保証書)	การสมัครเรียนต้องแนบใบรับรอง 2 ( ฉบับ แผ่น อัน ตัว [ ] )
80	ตั๋ว(チケット)	ผมมีตั๋ว 3 ( ใบ แผ่น ตัว อัน [ ] )
81	เครื่องปรับอากาศ(エアコン)	ห้องนี้มีเครื่องปรับอากาศ 2 ( เครื่อง ตัว หลัง อัน [ ] )
82	เตียง(ベット)	ห้องนี้มีเตียง 2 ( หลัง ตัว อัน เครื่อง [ ] )
83	ผ้าปูที่นอน(シーツ)	ผมมีผ้าปูที่นอน 4 ( ผืน ตัว ใบ แผ่น [ ] )

84	ผ้าห่ม(毛布)	ผมมีผ้าห่ม 3 ( ผืน ตัว โบ <u>แผ่น</u> [ ] )
85	หมอน(枕)	ผมมีหมอน 2 ( โบ หมอน ตัว <u>อัน</u> [ ] )
86	มุ้ง(蚊帳)	ผมมีมุ้ง 3 ( หลัง มุ้ง <u>แผ่น</u> ผืน [ ] )
87	พัดลม(扇風機)	ผมซื้อพัดลม 4 ( ตัว <u>เครื่อง</u> พัดลม อัน [ ] )
88	ผ้าเช็ดมือ(タオル)	ผมมีผ้าเช็ดมือ 2 ( ตัว โบ <u>แผ่น</u> ผืน [ ] )
89	สาก(石鹸)	ในกล่องนี้มีสบู่ 5 ( ก่อน ลูก ตัว <u>อัน</u> [ ] )
90	ขวาน(斧)	ผมมีขวาน 3 ( <u>คัน</u> เล่ม ขวาน ตัว [ ] )
91	แปรงสีฟัน(歯ブラシ)	ผมซื้อแปรงสีฟัน 2 ( อัน <u>ด้าม</u> เล่ม คัน [ ] )
92	ยาสีฟัน(歯磨き粉)	ผมมียาสีฟัน 2 ( <u>อัน</u> หลอด เล่ม คัน [ ] )
93	กระจก(鏡)	ผมซื้อกระจก 3 ( <u>แผ่น</u> บาน โบ ตัว [ ] )
94	หวี(クシ)	ผมมีหวี 4 ( <u>อัน</u> เล่ม หวี คัน [ ] )
95	ถัง(タンク)	ขอถัง 5 ( โบ อัน <u>ถัง</u> ตัว [ ] )
96	พจนานุกรม(辞書)	ผมมีพจนานุกรม 4 ( ตัว <u>เล่ม</u> อัน พจนานุกรม [ ] )
97	พระอาทิตย์(太陽)	ผมวาดภาพพระอาทิตย์ 2 ( พระอาทิตย์ <u>ดวง</u> อัน ตัว [ ] )
98	พระจันทร์(月)	ผมวาดภาพพระจันทร์ 3 ( พระจันทร์ อัน <u>ดวง</u> ตัว [ ] )
99	ลำธาร(小川)	แถวนี้มีลำธาร 3 ( ตัว <u>สาย</u> ลำธาร อัน [ ] )
100	แม่น้ำ(川)	เมืองนี้มีแม่น้ำ 2 ( แม่น้ำ อัน ตัว <u>สาย</u> [ ] )
101	นิ้วมือ(指)	คนเรามีนิ้วมือ 10 ( ตัว อัน <u>นิ้ว</u> เส้น [ ] )
102	หนังสือเดินทาง(パスポート)	เขามีหนังสือเดินทาง 2 ( <u>เล่ม</u> ตัว หนังสือ อัน [ ] )
103	มันฝรั่ง(芋)	ผมซื้อมันฝรั่ง 4 ( <u>หัว</u> อัน ตัว โบ [ ] )
104	หิน(石)	ผมโยนหิน 2 ( <u>อัน</u> หิน ก่อน ตัว [ ] )
105	วัว(牛)	ผมเลี้ยงวัว 5 ( อัน วัว เชือก <u>ตัว</u> [ ] )
106	ฟัน(歯)	หมอดอนฟัน 2 ( <u>ซี่</u> ตัว ฟัน อัน [ ] )
107	ยา(薬)	ผมซื้อยา 4 ( เม็ด ตัว <u>อัน</u> วง [ ] )
108	พระสงฆ์(お坊さん)	ผมรู้จักพระสงฆ์ 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
109	แม่ชี(尼さん)	ผมรู้จักแม่ชี 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
110	เณร(小僧)	ผมรู้จักเณร 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
111	ผี(お化け)	ผมเห็นผี 3 ( คน รูป ตน <u>ผี</u> [ ] )
112	นามบัตร(名刺)	ผมพิมพ์นามบัตร 100 ( <u>แผ่น</u> ตัว อัน บัตร [ ] )
113	เพชร(ダイヤモンド)	ผมมีเพชร 4 ( ตัว <u>เม็ด</u> วง เพชร [ ] )
114	ศพ(死体)	ผมเห็นศพ 5 ( <u>ตัว</u> คน ศพ ตน [ ] )
115	พระพุทธรูป(仏像)	ผมเช่าพระพุทธรูป 2 ( องค์ <u>รูป</u> ตัว อัน [ ] )
116	เจดีย์(仏塔)	ผมเห็นเจดีย์ 2 ( รูป องค์ ตัว <u>หลัง</u> [ ] )
117	สร้อย(ネックレス)	เขามีสร้อย 2 ( <u>เส้น</u> คัน สร้อย ตัว [ ] )
118	ตุ้มหู(イヤリング)	เขามีตุ้มหู 3 ( ตัว ตุ้มหู <u>คู่</u> อัน [ ] )
119	ซองจดหมาย(封筒)	ผมซื้อซองจดหมาย 2 ( <u>แผ่น</u> โบ อัน ซอง [ ] )
120	แหวน(指輪)	ผมมีแหวน 5 ( <u>วง</u> เม็ด ตัว แหวน [ ] )
121	คำราชาศัพท์(王族用語)	ผมท่องคำราชาศัพท์ 5 ( คำ องค์ ตัว <u>ศัพท์</u> [ ] )
122	เครื่องราง(お守り)	ผมมีเครื่องราง 3 ( <u>ชิ้น</u> เครื่อง ตัว อัน [ ] )
123	เทียน(ろうそく)	ผมซื้อเทียน 5 ( เล่ม คัน ด้าม <u>แท่ง</u> [ ] )
124	ไฟฉาย(懐中電灯)	ผมมีไฟฉาย 2 ( ตัว ไฟฉาย กระบอก <u>อัน</u> [ ] )
125	เพลง(歌)	ผมรู้จักเพลง 2 ( เพลง ตัว เล่ม อัน [ ] )
126	กลุ่ม(グループ)	อาจารย์ให้จัดกลุ่ม 2 ( <u>กลุ่ม</u> ตัว อัน ลูก [ ] )

127	ข้าวโพด(トウモロコシ)	ผมซื้อข้าวโพด 2 ( ผัก <u>ลูก</u> ตัว อัน [ ] )
128	ปืน(ピストル)	เขามียปืน 3 ( เล่ม ตัว <u>คัน</u> กระบอก [ ] )
129	โซ่(鎖)	เขามียโซ่ 2 ( <u>เส้น</u> โซ่ คัน เล่ม [ ] )
130	ธูป(線香)	ผมจุดธูป 6 ( ดอก <u>ธูป</u> คัน เล่ม [ ] )
131	ลิฟต์(エレベーター)	ตึกนี้มีลิฟต์ 3 ( ตัว <u>เครื่อง</u> ลิฟต์ อัน <del>[ ]</del> )
132	ไม้เท้า(杖)	ผมซื้อไม้เท้า 2 ( เล่ม ตัว อัน คัน <u>[ ]</u> )
133	ลิว(にきび)	หน้าผมมีลิว 2 ( ลิว หัว <u>เม็ด</u> ตัว [ ] )
134	ไฟ(ほくろ)	หน้ผมมีไฟ 2 ( <u>เม็ด</u> ไฟ หัว ตัว [ ] )
135	เต็นท์(テント)	ผมกางเต็นท์ 2 ( หลัง เต็นท์ ตัว <u>ผืน</u> [ ] )
136	ฟิล์ม(フィルム)	ผมซื้อฟิล์ม 6 ( ม้วน ตัว <u>แผ่น</u> อัน [ ] )
137	นิตยสาร(雑誌)	ผมมีนิตยสาร 3 ( <u>เล่ม</u> ตัว อัน นิตยสาร [ ] )
138	พู่กัน(筆)	ผมมีพู่กัน 5 ( <u>คัน</u> ดอก แท่ง ด้าม [ ] )
139	ยักษ์(鬼)	นิทานเรื่องนี้มียักษ์ 2 ( <u>ตัว</u> ยักษ์ องค์ ตน [ ] )
140	ขนมเค้ก(ケーキ)	ผมทานขนมเค้ก 3 ( <u>ชิ้น</u> ตัว ขนม ลูก [ ] )
141	ดาว(星)	ผมเห็นดาว 4 ( ดาว ตัว <u>ลูก</u> ดวง [ ] )
142	ไข่(卵)	ผมซื้อไข่ 5 ( ตัว ไข่ ฟอง <u>อัน</u> [ ] )
143	ตะปู(釘)	ในกล่องนี้ตะปู 6 ( อัน <u>ดอก</u> เล่ม แท่ง [ ] )
144	เข็ม(針)	ในกล่องนี้มีเข็ม 3 ( เล่ม <u>ดอก</u> คัน เส้น [ ] )
145	ถ่านไฟฉาย(電池)	ผมมีถ่านไฟฉาย 3 ( ก่อน <u>อัน</u> ตัว แบตเตอรี่ [ ] )
146	เหรียญ(硬貨)	ผมมีเหรียญ 5 ( ตัว ลูก เหรียญ <u>แผ่น</u> [ ] )
147	แถว(列)	อาจารย์ให้จัดแถว 3 ( <u>เส้น</u> อัน ตัว แถว [ ] )
148	ผี(足などにできるデキ物)	ที่ขามีผี 2 ( <u>เม็ด</u> ผี ลูก หัว [ ] )
149	ปลา(魚)	ผมทานปลา 5 ( <u>ตัว</u> อัน ปลา ลูก [ ] )
150	กระเป๋าสตางค์(財布)	ผมมีกระเป๋าสตางค์ 3 ( อัน ตัว <u>ใบ</u> กระเป๋า [ ] )
151	ภาษาต่างประเทศ(外国語)	คณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ 7 ( ตัว <u>ภาษา</u> อัน เรื่อง [ ] )
152	คลื่น(波)	ผมวาดภาพคลื่น 2 ( ลูก ตัว อัน <u>คลื่น</u> [ ] )
153	เรือ(船)	ผมมีเรือ 5 ( เรือ เครื่อง <u>คัน</u> ลำ [ ] )
154	การ์ตูน(漫画)	ผมอ่านการ์ตูน 2 ( <u>ภาพ</u> เรื่อง อัน การ์ตูน [ ] )
155	ภาพยนตร์(映画)	ผมดูภาพยนตร์ 3 ( เรื่อง ตัว อัน <u>ภาพ</u> [ ] )
156	ไม้ขีดไฟ(マッチ)	ในกล่องนี้มีไม้ขีดไฟ 5 ( ตัว <u>ดอก</u> อัน ก้าน [ ] )
157	กับข้าว(おかず)	ผมซื้อกับข้าว 3 ( ตัว อัน <u>อย่าง</u> ลูก [ ] )
158	กระทะ(フライパン)	ผมซื้อกระทะ 2 ( ใบ ตัว อัน <u>กระทะ</u> [ ] )
159	เห็ด(きのこ)	ผมซื้อเห็ด 8 ( <u>ลูก</u> หัว ดอก เห็ด [ ] )
160	เสื้อ(ごさ)	ผมมีเสื้อ 2 ( ตัว ผืน <u>แผ่น</u> ใบ [ ] )
161	แครอท(にんじん)	ในตู้เย็นมีแครอท 2 ( อัน ตัว <u>ลูก</u> หัว [ ] )
162	งาช้าง(象牙)	ผมมีงาช้าง 3 ( กิ่ง <u>ดอก</u> ตัว เล่ม [ ] )
163	แสตมป์(切手)	ผมติดแสตมป์ 3 ( ดอก ดวง แผ่น <u>ใบ</u> [ ] )
164	ลิปสติก(リップスティック)	เธอมีลิปสติก 2 ( เล่ม ด้าม <u>แท่ง</u> คัน [ ] )
165	กระดุม(ボタン)	ในกล่องนี้มีกระดุม 10 ( <u>เม็ด</u> อัน ตัว กระดุม [ ] )
166	เครื่องแบบ(制服)	ผมมีเครื่องแบบ 3 ( <u>ตัว</u> เครื่อง ชุด ใบ [ ] )
167	เอกสาร(書類)	เจ้านายให้ส่งเอกสาร 5 ( ตัว เอกสาร อัน <u>ฉบับ</u> [ ] )
168	ตะหลิว(フライパン返し)	ผมซื้อตะหลิว 2 ( <u>อัน</u> คัน แท่ง ด้าม [ ] )
169	เปียโน(ピアノ)	ผมมีเปียโน 2 ( ตัว <u>เปียโน</u> หลัง อัน [ ] )

170	วิทยุ(ラジオ)	ผมมีวิทยุ 3 (เครื่อง อัน วิทยุ ตัว [ ])
171	ดีวีดี(DVD)	ผมซื้อดีวีดี 6 (แผ่น ใบ ตัว อัน [ ])
172	ตุ๊กตา(人形)	แม่ให้ตุ๊กตา 3 (ตัว คน รูป ตุ๊กตา [ ])
173	ช้างป่า(野生の象)	ผมเห็นช้างป่า 6 (ตัว เขือก อัน ช้าง [ ])
174	ช้างบ้าน(飼われている象)	ผมเห็นช้างบ้าน 5 (ตัว เขือก อัน ช้าง [ ])
175	สูท(スーツ)	ผมมีสูท 5 (ชุด ตัว อัน สูท [ ])
176	คำศัพท์เฉพาะ(専門用語)	ผมต้องจำคำศัพท์เฉพาะ 10 (คำ ตัว อัน ศัพท์ [ ])
177	หม้อ(鍋)	ผมมีหม้อ 2 (ใบ หม้อ ตัว อัน [ ])
178	เข็มกลัด(ブローチ)	ผมติดเข็มกลัด 4 (อัน ใบ เข็มกลัด ก้อน [ ])
179	หอมใหญ่(玉ねぎ)	ในตู้เย็นมีหอมใหญ่ 2 (หัว ตัว หอมใหญ่ อัน [ ])
180	ไม้แขวนเสื้อ(ハンガー)	ผมมีไม้แขวนเสื้อ 5 (ใบ อัน ไม้ ตัว [ ])
181	คลอง(運河)	เมืองนี้มีคลอง 3 (เส้น ตัว สาย อัน [ ])
182	ไฟแช็ก(ライター)	ในกล่องนี้มีไฟแช็ก 5 (อัน ตัว ไฟแช็ก ลูก [ ])
183	ดาวเทียม(人工衛星)	ประเทศนี้มีดาวเทียม 2 (เครื่อง ดวง ตัว ดาว [ ])
184	คูปอง(クーポン券)	ในกล่องนี้มีคูปอง 2 (คูปอง ตัว อัน ใบ [ ])
185	ที่ตัดเล็บ(爪きり)	ผมมีที่ตัดเล็บ 2 (ที่ อัน ตัว ที่ตัดเล็บ [ ])
186	ถุงมือ(手袋)	ผมมีถุงมือ 4 (คู่ ตัว อัน ถุง [ ])
187	อาหาร(食事)	ผมทานอาหาร 3 (มือ ตัว อัน อาหาร [ ])
188	ทัพพี(しゃもじ)	ในกล่องนี้มีทัพพี 2 (ดอก คัน ต้ม แท่ง [ ])
189	นกแก้ว(オウム)	ผมเลี้ยงนกแก้ว 4 (นก ตัว อัน ลูก [ ])
190	ชอล์ค(チョーク)	ผมมีชอล์ค 3 (ตลับ เล่ม แท่ง คัน [ ])
191	รัฐมนตรี(大臣)	คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้มีรัฐมนตรี 20 (รูป คน องค์ ตัว [ ])
192	กีตาร์(ギター)	ผมมีกีตาร์ 2 (เครื่อง ตัว อัน กีตาร์ [ ])
193	ไปรษณียบัตร(葉書)	ผมซื้อไปรษณียบัตร 5 (ซอง แผ่น ตัว อัน [ ])
194	บอล(ボール)	ผมมีบอล 5 (ลูก อัน ตัว บอล [ ])
195	ดาบ(刀)	ผมมีดาบ 3 (เล่ม คัน ตัว ดาบ [ ])
196	คุกกี้(クッキー)	ผมทานคุกกี้ 3 (ชิ้น คุกกี้ ตัว ขนม [อัน])
197	พายุ(台風)	ปีนี้มีพายุ 3 (อัน ตัว ลูก พายุ [ ])
198	เบาะ(座布団)	ห้องนี้มีเบาะ 5 (อัน ตัว ใบ เบาะ [ ])
199	ไม้บรรทัด(定規)	ผมมีไม้บรรทัด 5 (อัน ตัว ไม้ ดอก [ ])
200	กระดาษทิชชู(トイレットペーパー)	ในกล่องนี้มีกระดาษทิชชู 2 (อัน ม้วน ตัว แท่ง [ ])

## แบบสอบถามการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย  
このアンケートは、日本人タイ語学習者の傾向を示すものであります。
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยเพื่อประกอบ  
การศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษา  
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย  
このアンケートから得たデータは、私がタイ、バンコク、シーナカリンウィロード大学人  
文学部タイ語学科大学院の卒業論文研究資料として使用するものであります。
3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอความกรุณาผู้ให้สัมภาษณ์โปรดให้ข้อมูลให้ครบถ้วน  
このアンケートは 2つの段階に分かれております。全ての項目に空欄がないようにお願い  
いたします。

#### ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ 回答者についてのデータ

1. ชื่อ-สกุล (お名前) \_\_\_\_\_
2. จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習歴) \_\_\_\_\_ 年
3. สถาบันการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習場所) 東京外国語大学

#### ตอนที่ 2 คำามต่อไปนี้เป็นคำามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 200 คำ แต่ละคำใช้คำ

##### ลักษณนามว่าอย่างไร

次ページから出てくるタイ語の名詞は、日常生活の中でよく使われる名詞 200 個です。各名詞に最も適していると思われる助数詞を選んで○をつけてください。

	名詞(คำนาม)	類別詞(คำลักษณนาม)
1	ตำรวจ(警察)	ผมรู้จักตำรวจ 2 (คน รูป ตำรวจ องค์ [ ])
2	กระเป๋า(かばん)	ผมมีกระเป๋า 3 (ใบ กระเป๋า อัน ตัว [ ])
3	แฟน(恋人)	เขามีแฟน 2 (แฟน รูป คน องค์ [ ])
4	บุหรี(タバコ)	ผมสูบบุหรีวันละ 5 (กระบอก มวน บุหรี ก้าน [ ])
5	ห้องพัก(アパートの部屋)	อพาร์ทเมนต์นี้มีห้องพัก 20 (ห้อง ห้องพัก ตัว คน [ ])
6	ที่เขี่ยบุหรี(灰皿)	ผมมีที่เขี่ยบุหรี 3 (ที่ ตัว ที่เขี่ยบุหรี อัน [ ])
7	สมาชิก(メンバー)	ชมรมนี้มีสมาชิก 5 (รูป สมาชิก องค์ คน [ ])
8	หลาน(孫)	ผมมีหลาน 2 (หลาน รูป คน องค์ [ ])
9	รถบรรทุก(トラック)	เขามีรถบรรทุก 2 (รถ คัน ตัว เครื่อง [ ])
10	ภูเขา(山)	จังหวัดนี้มีภูเขา 3 (ลูก ตัว ภูเขา อัน [ ])
11	แก้ว(コップ)	ขอแก้ว 2 (ตัว ใบ อัน แก้ว [ ])
12	ถ้วย(お椀)	ขอถ้วย 2 (ใบ ถ้วย ตัว อัน [ ])
13	จาน(皿)	ขอจาน 2 (ชาม ตัว ใบ อัน [ ])
14	ช้อน(スプーン)	ขอช้อน 2 (แท่ง เส้น คัน ใบ [อัน])
15	ส้อม(フォーク)	ขอส้อม 2 (คัน แท่ง ใบ เส้น [อัน])
16	มีด(ナイフ)	ขอมีด 2 (คัน เล่ม ใบ แท่ง [อัน])
17	ถุง(袋)	ขอถุง 2 (ใบ ถุง ตัว อัน [ ])
18	กระดาษ(紙)	ในกล่องนี้มีกระดาษ 4 (กระดาษ แผ่น ใบ ตัว [ ])
19	เข็มขัด(ベルト)	ผมมีเข็มขัด 3 (เส้น เล่ม คัน เข็มขัด [ ])
20	รูป(写真)	ผมมีรูป 5 (ใบ อัน รูป ตัว [ ])
21	โทรทัศน์(テレビ)	ผมมีโทรทัศน์ 2 (ตัว เครื่อง โทรทัศน์ อัน [ ])
22	ร่ม(傘)	ผมมีร่ม 3 (เล่ม คัน ร่ม เส้น [อัน])
23	เสื้อ(服)	ผมซื้อเสื้อ 2 (เสื้อ อัน ตัว ผืน [ ])
24	รถยนต์(車)	เขามีรถยนต์ 3 (รถ ตัว เครื่อง คัน [ ])
25	แว่นตา(メガネ)	ผมมีแว่นตา 3 (อัน แว่นตา ตัว เครื่อง [ ])
26	หมวก(帽子)	ผมมีหมวก 4 (ตัว หมวก ใบ อัน [ ])
27	รถไฟ(電車)	วันนี้มีรถไฟ 5 (รถ คัน ขบวน ตัว [ ])
28	เครื่องบิน(飛行機)	บริษัทนี้มีเครื่องบิน 2 (ลำ คัน เครื่องบิน ตัว [ ])
29	จักรยานยนต์(バイク)	ผมมีจักรยานยนต์ 3 (คัน รถ ตัว เครื่อง [ ])
30	กุญแจ(鍵)	ผมมีกุญแจ 3 (ดอก ตัว กุญแจ อัน [ ])
31	นาฬิกา(時計)	ผมมีนาฬิกา 5 (ตัว นาฬิกา อัน เรือน [ ])
32	จดหมาย(手紙)	ผมเขียนจดหมาย 3 (เล่ม ฉบับ แผ่น จดหมาย [ ])
33	กรรไกร(はさみ)	ผมมีกรรไกร 2 (ตัว เล่ม คัน กรรไกร [อัน])
34	โรงหนัง(映画館)	ในย่านนี้มีโรงหนัง 4 (แห่ง หลัง อัน โรงหนัง [ ])
35	คอมพิวเตอร์(コンピュータ)	ผมมีคอมพิวเตอร์ 2 (เครื่อง ตัว อัน - คอมพิวเตอร์ [ ])
36	พระมหากษัตริย์(王様)	ปีที่แล้วมีกษัตริย์มาเยือนประเทศไทยเป็นพระมหากษัตริย์ 23 (คน พระองค์ รูป พระมหากษัตริย์ [ ])
37	ประชากร(人口)	ประเทศนี้มีประชากร 60 ล้าน (คน รูป องค์ ประชาชน [ ])
38	หมา(犬)	ผมเลี้ยงหมา 4 (หมา ตัว อัน ลูก [ ])
39	บัตรประชาชน(身元証明書)	ในแฟ้มเอกสารนี้มีบัตรประชาชน 2 (แผ่น ใบ บัตร ฉบับ [ ])
40	โรงเรียน(学校)	เมืองนี้มีโรงเรียน 5 (แห่ง หลัง โรงเรียน อัน [ ])

41	ห้องน้ำ(トイレ)	ที่บ้านใหม่ผมจะสร้างห้องน้ำ 2 ( หลัง ห้อง อัน อาคาร [ ] )
42	นักเรียน(学生)	ห้องนี้มีนักเรียน 5 ( รูป นักเรียน องค์ คน [ ] )
43	บ้าน(住居)	ผมมีบ้าน 2 ( หลัง อาคาร ตึก อัน [ ] )
44	ถนน(道)	บริษัทนี้สร้างถนน 3 ( ถนน ตัว เส้น อัน [ ] )
45	โรงแรม(ホテル)	ผมบริหารกิจการโรงแรม 5 ( หลัง ที่ อัน โรงแรม [ ] )
46	ร้านอาหาร(レストラン)	ผมมีร้านอาหาร 2 ( หลัง ห้อง อัน ร้าน [ ] )
47	ดินสอด(鉛筆)	ผมซื้อดินสอด 4 ( แท่ง เล่ม ดินสอด ตัว [ ] )
48	ปากกา(ペン)	ผมซื้อปากกา 5 ( แท่ง เล่ม ปากกา ตัว [ ] )
49	หนังสือ(本)	ผมมีหนังสือ 5 ( ตัว เล่ม หนังสือ ฉบับ [ ] )
50	สมุด(ノート)	ผมมีสมุด 3 ( ตัว เล่ม สมุด ฉบับ [ ] )
51	ยางลบ(消しゴム)	ผมมียางลบ 2 ( ตัว ยางลบ ตัว ก้อน [ ] )
52	กาแฟ(コーヒー)	ขอกาแฟ 3 ( กาแฟ อัน โใบ ตัว [ ] )
53	น้ำชา(お茶)	ขอน้ำชา 2 ( น้ำชา อัน โใบ แก้ว [ ] )
54	ขนมปัง(パン)	ในห้องนี้มีขนมปัง 3 ( ชิ้น ขนมปัง ตัว อัน [ ] )
55	ประเทศ(国)	ในโลกนี้มีประเทศ 162 ( ประเทศ แปลง อัน ผืน [ ] )
56	ละคร(劇)	ผมเล่นละคร 3 ( อัน เรื่อง ละคร ตัว [ ] )
57	หนังสือพิมพ์(新聞)	ขอหนังสือพิมพ์ 3 ( เล่ม ฉบับ โใบ หนังสือพิมพ์ [ ] )
58	รองเท้า(靴)	ผมมีรองเท้า 2 ( รองเท้า ตัว คู่ อัน [ ] )
59	โต๊ะ(机)	ห้องนี้มีโต๊ะ 5 ( ตัว โต๊ะ อัน โใบ [ ] )
60	เก้าอี้(椅子)	ห้องนี้มีเก้าอี้ 4 ( ตัว เก้าอี้ อัน โใบ [ ] )
61	หน้าต่าง(窓)	ห้องนี้มีหน้าต่าง 2 ( ตัว บาน หน้าต่าง อัน [ ] )
62	ประตู(ドア)	ห้องนี้มีประตู 2 ( ตัว บาน ประตู อัน [ ] )
63	เทป(テープ)	ผมมีเทป 4 ( อัน เทป ม้วน ตัว [ ] )
64	กระโปรง(スカート)	เขามีกระโปรง 4 ( อัน (ตัว) กระโปรง โใบ [ ] )
65	กางเกง(ズボン)	ผมมีกางเกง 2 ( ตัว กางเกง อัน โใบ [ ] )
66	ขวด(瓶)	เขาทิ้งขวด 3 ( อัน ตัว โใบ คัน [ ] )
67	สับประรด(パイナップル)	ผมซื้อสับประรด 5 ( ลูก อัน ตัว สับประรด [ ] )
68	เบียร์(ビール)	ขอเบียร์ 2 ( โใบ ขวด ตัว เบียร์ [ ] )
69	ส้ม(オレンジ)	ในตระกร้านี้มีส้ม 4 ( ลูก ส้ม ตัว อัน [ ] )
70	วันหยุด(休日)	อาทิตย์นี้มีผมมีวันหยุด 2 ( ตัว วัน อัน วันหยุด [ ] )
71	แขก(客)	ผมไปสนามบินเพื่อรับแขก 5 ( รูป แขก องค์ คน [ ] )
72	เนคไท(ネクタイ)	ผมมีเนคไท 5 ( เส้น เล่ม คัน เนคไท [ ] )
73	ถุงเท้า(靴下)	ผมมีถุงเท้า 3 ( ตัว อัน (ถุง) คู่ [ ] )
74	ตะเกียบ(箸)	ผมมีตะเกียบ 4 ( ตัว อัน ตะเกียบ คู่ [ ] )
75	กระป๋อง(缶詰)	ผมทิ้งกระป๋อง 2 ( ตัว อัน โใบ กระป๋อง [ ] )
76	ผ้าเย็น(オシボリ)	ขอผ้าเย็น 2 ( ผืน ตัว ผ้าเย็น โใบ [ ] )
77	ไม้จิ้มฟัน(楊枝)	ในกล่องนี้มีไม้จิ้มฟัน 10 ( ดอก อัน เส้น (ไม้) [ ] )
78	โทรศัพท์(電話)	ห้องนี้มีโทรศัพท์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน โทรศัพท์ [ ] )
79	ใบรับรอง(保証書)	การสมัครเรียนต้องแนบใบรับรอง 2 ( ฉบับ แผ่น อัน ตัว [ ] )
80	ตั๋ว(チケット)	ผมมีตั๋ว 3 ( โใบ แผ่น ตัว อัน [ ] )
81	เครื่องปรับอากาศ(エアコン)	ห้องนี้มีเครื่องปรับอากาศ 2 ( เครื่อง ตัว หลัง อัน [ ] )
82	เตียง(ベット)	ห้องนี้มีเตียง 2 ( หลัง ตัว อัน เครื่อง [ ] )
83	ผ้าปูที่นอน(シーツ)	ผมมีผ้าปูที่นอน 4 ( ผืน ตัว โใบ แผ่น [ ] )

84	ผ้าห่ม(毛布)	ผมมีผ้าห่ม 3 ( <u>ผืน</u> ตัว ไบ แผ่น [ ] )
85	หมอน(枕)	ผมมีหมอน 2 ( ไบ หมอน <u>ตัว</u> อัน [ ] )
86	มุ้ง(蚊帳)	ผมมีมุ้ง 3 ( หลัง มุ้ง <u>แผ่น</u> ผืน [ ] )
87	พัดลม(扇風機)	ผมซื้อพัดลม 4 ( ตัว <u>เครื่อง</u> พัดลม อัน [ ] )
88	ผ้าเช็ดมือ(タオル)	ผมมีผ้าเช็ดมือ 2 ( ตัว ไบ แผ่น <u>ผืน</u> [ ] )
89	ญี่ปุ่น(石鹸)	ในกล่องนี้มีสบู่ 5 ( ก่อน ลูก ตัว <u>อัน</u> [ ] )
90	ขวาน(斧)	ผมมีขวาน 3 ( คัน เล่ม ขวาน <u>ตัว</u> [ ] )
91	แปรงสีฟัน(歯ブラシ)	ผมซื้อแปรงสีฟัน 2 ( <u>อัน</u> ด้าม เล่ม คัน [ ] )
92	ยาสีฟัน(歯磨き粉)	ผมมียาสีฟัน 2 ( อัน หลอด เล่ม คัน [ ] )
93	กระจก(鏡)	ผมซื้อกระจก 3 ( <u>แผ่น</u> บาน ไบ ตัว [ ] )
94	หวี(クシ)	ผมมีหวี 4 ( <u>อัน</u> เล่ม หวี คัน [ ] )
95	ถัง(タンク)	ขอถัง 5 ( ไบ <u>อัน</u> ถัง ตัว [ ] )
96	พจนานุกรม(辞書)	ผมมีพจนานุกรม 4 ( ตัว <u>เล่ม</u> อัน พจนานุกรม [ ] )
97	พระอาทิตย์(太陽)	ผมวาดภาพพระอาทิตย์ 2 ( พระอาทิตย์ ดวง <u>อัน</u> ตัว [ ] )
98	พระจันทร์(月)	ผมวาดภาพพระจันทร์ 3 ( พระจันทร์ <u>อัน</u> ดวง ตัว [ ] )
99	ลำธาร(小川)	แถวนี้มีลำธาร 3 ( ตัว <u>สาย</u> ลำธาร อัน [ ] )
100	แม่น้ำ(川)	เมืองนี้มีแม่น้ำ 2 ( แม่น้ำ อัน ตัว <u>สาย</u> [ ] )
101	นิ้วมือ(指)	คนเรามีนิ้วมือ 10 ( ตัว อัน <u>นิ้ว</u> เส้น [ ] )
102	หนังสือเดินทาง(パスポート)	เขามีหนังสือเดินทาง 2 ( เล่ม <u>ตัว</u> หนังสือ อัน [ ] )
103	มันฝรั่ง(芋)	ผมซื้อมันฝรั่ง 4 ( หัว อัน ตัว ไบ [ <u>อัน</u> ] )
104	หิน(石)	ผมโยนหิน 2 ( <u>อัน</u> หิน ก่อน ตัว [ ] )
105	วัว(牛)	ผมเลี้ยงวัว 5 ( อัน วัว เชือก <u>ตัว</u> [ ] )
106	ฟัน(歯)	หมอดถอนฟัน 2 ( ซี่ ตัว ฟัน <u>อัน</u> [ ] )
107	ยา(薬)	ผมซื้อยา 4 ( <u>เม็ด</u> ตัว อัน วง [ ] )
108	พระสงฆ์(お坊さん)	ผมรู้จักพระสงฆ์ 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
109	แม่ชี(尼さん)	ผมรู้จักแม่ชี 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
110	เณร(小僧)	ผมรู้จักเณร 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
111	ผี(お化け)	ผมเห็นผี 3 ( คน รูป ตน <u>ผี</u> [ ] )
112	นามบัตร(名刺)	ผมพิมพ์นามบัตร 100 ( แผ่น ตัว อัน บัตร [ ] )
113	เพชร(ダイヤモンド)	ผมมีเพชร 4 ( ตัว เม็ด วง เพชร [ <u>อัน</u> ] )
114	ศพ(死体)	ผมเห็นศพ 5 ( <u>ตัว</u> คน ศพ ตน [ ] )
115	พระพุทธรูป(仏像)	ผมเช่าพระพุทธรูป 2 ( องค์ รูป <u>ตัว</u> อัน [ ] )
116	เจดีย์(仏塔)	ผมเห็นเจดีย์ 2 ( รูป องค์ ตัว <u>หลัง</u> [ ] )
117	สร้อย(ネックレス)	เธอมีสร้อย 2 ( <u>เส้น</u> คัน สร้อย ตัว [ ] )
118	ตุ้มหู(イヤリング)	เธอมีตุ้มหู 3 ( ตัว ตุ้มหู <u>คู่</u> อัน [ ] )
119	ซองจดหมาย(封筒)	ผมซื้อซองจดหมาย 2 ( แผ่น <u>ใบ</u> อัน ซอง [ ] )
120	แหวน(指輪)	ผมมีแหวน 5 ( <u>วง</u> เม็ด ตัว แหวน [ ] )
121	คำราชาศัพท์(王族用語)	ผมท่องคำราชาศัพท์ 5 ( คำ องค์ ตัว <u>ศัพท์</u> [ ] )
122	เครื่องราง(お守り)	ผมมีเครื่องราง 3 ( ชิ้น <u>เครื่อง</u> ตัว <u>อัน</u> [ ] )
123	เทียน(ろうそく)	ผมซื้อเทียน 5 ( เล่ม <u>คัน</u> ด้าม แท่ง [ ] )
124	ไฟฉาย(懐中電灯)	ผมมีไฟฉาย 2 ( ตัว ไฟฉาย กระบอก <u>อัน</u> [ ] )
125	เพลง(歌)	ผมรู้จักเพลง 2 ( <u>เพลง</u> ตัว เล่ม อัน [ ] )
126	กลุ่ม(グループ)	อาจารย์ให้จัดกลุ่ม 2 ( <u>กลุ่ม</u> ตัว อัน ลูก [ ] )

127	ข้าวโพด(トウモロコシ)	ผมซื้อข้าวโพด 2 ( ผัก <u>ลูก</u> ตัว อัน [ ] )
128	ปืน(ピストル)	เขามีปืน 3 ( เล่ม ตัว <u>คัน</u> กระบอก [ ] )
129	โซ่(鎖)	เขามีโซ่ 2 ( เส้น โซ่ <u>คัน</u> เล่ม [ ] )
130	ธูป(線香)	ผมจุดธูป 6 ( ดอก <u>ธูป</u> <u>คัน</u> เล่ม [ ] )
131	ลิฟต์(エレベーター)	ตึกนี้มีลิฟต์ 3 ( ตัว <u>เครื่อง</u> ลิฟต์ อัน [ ] )
132	ไม้เท้า(杖)	ผมซื้อไม้เท้า 2 ( เล่ม <u>ตัว</u> อัน <u>คัน</u> [ ] )
133	สิว(にきび)	หน้าผมมีสิิว 2 ( สิว หัว <u>เม็ด</u> ตัว [ ] )
134	ไฟ(ほくろ)	หนังผมมีไฟ 2 ( <u>เม็ด</u> ไฟ หัว ตัว [ ] )
135	เต็นท์(テント)	ผมกางเต็นท์ 2 ( หลัง เต็นท์ <u>ตัว</u> ผืน [ ] )
136	ฟิล์ม(フィルム)	ผมซื้อฟิล์ม 6 ( ม้วน ตัว แผ่น <u>อัน</u> [ ] )
137	นิตยสาร(雑誌)	ผมมีนิตยสาร 3 ( <u>เล่ม</u> ตัว อัน นิตยสาร [ ] )
138	พู่กัน(筆)	ผมมีพู่กัน 5 ( <u>คัน</u> ดอก แท่ง ด้าม [ ] )
139	ยักษ์(鬼)	นิทานเรื่องนี้มียักษ์ 2 ( <u>ตัว</u> ยักษ์ องค์ ตน [ ] )
140	ขนมเค้ก(ケーキ)	ผมทานขนมเค้ก 3 ( ชิ้น ตัว <u>ขนม</u> ลูก [ ] )
141	ดาว(星)	ผมเห็นดาว 4 ( ดาว ตัว <u>ลูก</u> ดวง [ ] )
142	ไข่(卵)	ผมซื้อไข่ 5 ( ตัว ไข่ ฟอง <u>อัน</u> [ ] )
143	ตะปู(釘)	ในกล่องนี้ตะปู 6 ( <u>อัน</u> ดอก เล่ม แท่ง [ ] )
144	เข็ม(針)	ในกล่องนี้มีเข็ม 3 ( เล่ม <u>ดอก</u> <u>คัน</u> เส้น [ ] )
145	ถ่านไฟฉาย(電池)	ผมมีถ่านไฟฉาย 3 ( ก้อน <u>อัน</u> ตัว แบตเตอรี่ [ ] )
146	เหรียญ(硬貨)	ผมมีเหรียญ 5 ( ตัว <u>ลูก</u> เหรียญ แผ่น [ <u>อัน</u> ] )
147	แถว(列)	อาจารย์ให้จัดแถว 3 ( <u>เส้น</u> อัน ตัว แถว [ ] )
148	ผี(足などにできるデキ物)	ที่ขามีผี 2 ( <u>เม็ด</u> ผี <u>ลูก</u> หัว [ ] )
149	ปลา(魚)	ผมทานปลา 5 ( <u>ตัว</u> อัน ปลา <u>ลูก</u> [ ] )
150	กระเป๋าสตางค์(財布)	ผมมีกระเป๋าสตางค์ 3 ( อัน ตัว <u>ใบ</u> กระเป๋า [ ] )
151	ภาษาต่างประเทศ(外国語)	คณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ 7 ( ตัว <u>ภาษา</u> อัน เรื่อง [ ] )
152	คลื่น(波)	ผมวาดภาพคลื่น 2 ( <u>ลูก</u> ตัว อัน <u>คลื่น</u> [ ] )
153	เรือ(船)	ผมมีเรือ 5 ( เรือ <u>เครื่อง</u> <u>คัน</u> ลำ [ ] )
154	การ์ตูน(漫画)	ผมอ่านการ์ตูน 2 ( <u>ภาพ</u> เรื่อง อัน การ์ตูน [ ] )
155	ภาพยนตร์(映画)	ผมดูภาพยนตร์ 3 ( เรื่อง ตัว อัน <u>ภาพ</u> [ ] )
156	ไม้ขีดไฟ(マッチ)	ในกล่องนี้มีไม้ขีดไฟ 5 ( ตัว ดอก <u>อัน</u> ก้าน [ ] )
157	กับข้าว(おかず)	ผมซื้อกับข้าว 3 ( ตัว อัน <u>ถ้วย</u> <u>ลูก</u> [ ] )
158	กระทะ(フライパン)	ผมซื้อกระทะ 2 ( <u>ใบ</u> ตัว อัน กระทะ [ ] )
159	เห็ด(きのこ)	ผมซื้อเห็ด 8 ( <u>ลูก</u> หัว ดอก เห็ด [ ] )
160	เสื้อ(ごさ)	ผมมีเสื้อ 2 ( ตัว <u>ผืน</u> แผ่น <u>ใบ</u> [ ] )
161	แครอท(にんじん)	ในตู้เย็นมีแครอท 2 ( <u>อัน</u> ตัว <u>ลูก</u> หัว [ ] )
162	งาช้าง(象牙)	ผมมีงาช้าง 3 ( <u>กิ่ง</u> ดอก ตัว เล่ม [ ] )
163	แสตมป์(切手)	ผมติดแสตมป์ 3 ( ดอก ดวง แผ่น <u>ใบ</u> [ ] )
164	ลิปสติก(リップスティック)	เขามีลิปสติก 2 ( เล่ม ด้าม <u>แท่ง</u> <u>คัน</u> [ ] )
165	กระดุม(ボタン)	ในกล่องนี้มีกระดุม 10 ( <u>เม็ด</u> อัน ตัว กระดุม [ ] )
166	เครื่องแบบ(制服)	ผมมีเครื่องแบบ 3 ( <u>ตัว</u> เครื่อง ชุด <u>ใบ</u> [ ] )
167	เอกสาร(書類)	เจ้าหน้าที่ส่งเอกสาร 5 ( ตัว เอกสาร อัน <u>ฉบับ</u> [ ] )
168	ตะหลิว(フライパン返し)	ผมซื้อตะหลิว 2 ( <u>อัน</u> <u>คัน</u> แท่ง ด้าม [ ] )
169	เปียโน(ピアノ)	ผมมีเปียโน 2 ( ตัว เปียโน <u>หลัง</u> อัน [ ] )

170	วิทยุ(ラジオ)	ผมมีวิทยุ 3 ( เครื่อง อัน วิทยุ <u>ตัว</u> [ ] )
171	ดีวีดี(DVD)	ผมซื้อดีวีดี 6 ( แผ่น <u>ใบ</u> ตัว อัน [ ] )
172	ตุ๊กตา(人形)	แม่ให้ตุ๊กตา 3 ( <u>ตัว</u> คน รูป ตุ๊กตา [ ] )
173	ช้างป่า(野生の象)	ผมเห็นช้างป่า 6 ( <u>ตัว</u> เชือก อัน ช้าง [ ] )
174	ช้างบ้าน(飼われている象)	ผมเห็นช้างบ้าน 5 ( <u>ตัว</u> เชือก อัน ช้าง [ ] )
175	สูท(スーツ)	ผมมีสูท 5 ( ชุด <u>ตัว</u> อัน สูท [ ] )
176	คำศัพท์เฉพาะ(専門用語)	ผมต้องจำคำศัพท์เฉพาะ 10 ( <u>คำ</u> ตัว อัน ศัพท์ [ ] )
177	หม้อ(鍋)	ผมมีหม้อ 2 ( <u>ใบ</u> หม้อ ตัว อัน [ ] )
178	เข็มกลัด(ブローチ)	ผมติดเข็มกลัด 4 ( <u>อัน</u> ใบ เข็มกลัด ก้อน [ ] )
179	หอมใหญ่(玉ねぎ)	ในตู้เย็นมีหอมใหญ่ 2 ( หัว ตัว หอมใหญ่ <u>อัน</u> [ ] )
180	ไม้แขวนเสื้อ(ハンガー)	ผมมีไม้แขวนเสื้อ 5 ( ใบ อัน ไม้ <u>ตัว</u> [ ] )
181	คลอง(運河)	เมืองนี้มีคลอง 3 ( เส้น ตัว <u>สาย</u> อัน [ ] )
182	ไฟแช็ก(ライター)	ในกล่องนี้มีไฟแช็ก 5 ( <u>อัน</u> ตัว ไฟแช็ก ลูก [ ] )
183	ดาวเทียม(人工衛星)	ประเทศนี้มีดาวเทียม 2 ( เครื่อง ดวง ตัว ดาว [ ] )
184	คูปอง(クーポン券)	ในกล่องนี้มีคูปอง 2 ( คูปอง ตัว อัน <u>ใบ</u> [ ] )
185	ที่ตัดเล็บ(爪きり)	ผมมีที่ตัดเล็บ 2 ( ที่ <u>อัน</u> ตัว ที่ตัดเล็บ [ ] )
186	ถุงมือ(手袋)	ผมมีถุงมือ 4 ( <u>คู่</u> ตัว อัน ถุง [ ] )
187	อาหาร(食事)	ผมทานอาหาร 3 ( มือ ตัว อัน <u>อาหาร</u> [ ] )
188	ทัพพี(しゃもじ)	ในกล่องนี้มีทัพพี 2 ( ดอก คัน ต้ม แท่ง [ <u>อัน</u> ] )
189	นกแก้ว(オウム)	ผมเลี้ยงนกแก้ว 4 ( <u>นก</u> ตัว อัน ลูก [ ] )
190	ชอล์ค(チョーク)	ผมมีชอล์ค 3 ( ต้ม เล่ม แท่ง <u>คัน</u> [ ] )
191	รัฐมนตรี(大臣)	คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้มีรัฐมนตรี 20 ( รูป <u>คน</u> องค์ ตัว [ ] )
192	กีตาร์(ギター)	ผมมีกีตาร์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน กีตาร์ [ ] )
193	ไปรษณียบัตร(葉書)	ผมซื้อไปรษณียบัตร 5 ( ของ แผ่น ตัว <u>อัน</u> [ ] )
194	บอล(ボール)	ผมมีบอล 5 ( ลูก <u>อัน</u> ตัว บอล [ ] )
195	ดาบ(刀)	ผมมีดาบ 3 ( เล่ม คัน <u>ตัว</u> ดาบ [ ] )
196	คุกกี้(クッキー)	ผมทานคุกกี้ 3 ( ชิ้น คุกกี้ ตัว <u>ขนม</u> [ <u>อัน</u> ] )
197	พายุ(台風)	ปีนี้มีพายุ 3 ( อัน ตัว ลูก <u>พายุ</u> [ ] )
198	เบาะ(座布団)	ห้องนี้มีเบาะ 5 ( อัน ตัว <u>ใบ</u> เบาะ [ ] )
199	ไม้บรรทัด(定規)	ผมมีไม้บรรทัด 5 ( อัน ตัว <u>ไม้</u> ดอก [ ] )
200	กระดาษทิชชู(トイレトペーパー)	ในกล่องนี้มีกระดาษทิชชู 2 ( <u>อัน</u> ม้วน ตัว แท่ง [ ] )

## แบบสอบถามการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย  
このアンケートは、日本人タイ語学習者の傾向を示すものであります。
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยเพื่อประกอบ  
การศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษา  
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย  
このアンケートから得たデータは、私がタイ、バンコク、シーナカリンウィロッド大学人  
文学部タイ語学科大学院の卒業論文研究資料として使用するものであります。
3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอความกรุณาผู้ให้สัมภาษณ์โปรดให้ข้อมูลให้ครบถ้วน  
このアンケートは2つの段階に分かれております。全ての項目に空欄がないようにお願い  
いたします。

### ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ 回答者についてのデータ

1. ชื่อ-สกุล (お名前) \_\_\_\_\_
2. จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習歴) \_\_\_\_\_ 年
3. สถาบันการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習場所) \_\_\_\_\_

### ตอนที่ 2 คำถามต่อไปนี้เป็นคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 200 คำ แต่ละคำใช้คำ

#### ลักษณนามว่าอย่างไร

次ページから出てくるタイ語の名詞は、日常生活の中でよく使われる名詞 200 個です。各名詞に最も適していると思われる助数詞を選んで○をつけてください。

名詞(คำนาม)	類別詞(คำลักษณนาม)
1 ตำรวจ(警察)	ผมรู้จักตำรวจ 2 (คน รูป ตำรวจ องค์ [ ])
2 กระเป๋า(かばん)	ผมมีกระเป๋า 3 (ใบ) กระเป๋า อัน ตัว [ ])
3 แฟน(恋人)	เขามีแฟน 2 (แฟน รูป (คน) องค์ [ ])
4 บุหรี่(タバコ)	ผมสูบบุหรี่วันละ 5 (กระบอก มวน บุหรี่ (ก้าน) [ ])
5 ห้องพัก(アパートの部屋)	อพาร์ทเมนต์นี้มีห้องพัก 20 (ห้อง) ห้องพัก ตัว คน [ ])
6 ที่เขี่ยบุหรี่(灰皿)	ผมมีที่เขี่ยบุหรี่ 3 (ที่ ตัว ที่เขี่ยบุหรี่ (อัน) [ ])
7 สมาชิก(メンバー)	ชมรมนี้มีสมาชิก 5 (รูป สมาชิก องค์ (คน) [ ])
8 หลาน(孫)	ผมมีหลาน 2 (หลาน รูป (คน) องค์ [ ])
9 รถบรรทุก(トラック)	เขามีรถบรรทุก 2 (รถ (คัน) ตัว เครื่อง [ ])
10 ภูเขา(山)	จังหวัดนี้มีภูเขา 3 (ลูก) ตัว ภูเขา อัน [ ])
11 แก้ว(コップ)	ชอแก้ว 2 (ตัว ใบ อัน (แก้ว) [ ])
12 ถ้วย(お椀)	ชอถ้วย 2 (ใบ (ถ้วย) ตัว อัน [ ])
13 จาน(皿)	ชอจาน 2 (จาน) ตัว ใบ อัน [ ])
14 ช้อน(スプーン)	ชอช้อน 2 (แท่ง เส้น คัน ใบ [อัน])
15 ส้อม(フォーク)	ชอส้อม 2 (คัน แท่ง ใบ เส้น [อัน])
16 มีด(ナイフ)	ชอมีด 2 (คัน) เล่ม ใบ แท่ง [ ])
17 ถุง(袋)	ชอถุง 2 (ใบ ถุง ตัว (อัน) [ ])
18 กระดาษ(紙)	ในกล่องนี้มีกระดาษ 4 (กระดาษ (แผ่น) ใบ ตัว [ ])
19 เข็มขัด(ベルト)	ผมมีเข็มขัด 3 (เส้น) เล่ม คัน เข็มขัด [ ])
20 รูป(写真)	ผมมีรูป 5 (ใบ) อัน รูป ตัว [ ])
21 โทรทัศน์(テレビ)	ผมมีโทรทัศน์ 2 (ตัว เครื่อง) โทรทัศน์ อัน [ ])
22 ร่ม(傘)	ผมมีร่ม 3 (เล่ม (คัน) ร่ม เส้น [ ])
23 เสื้อ(服)	ผมซื้อเสื้อ 2 (เสื้อ อัน (ตัว) ผืน [ ])
24 รถยนต์(車)	เขามีรถยนต์ 3 (รถ ตัว เครื่อง (คัน) [ ])
25 แว่นตา(メガネ)	ผมมีแว่นตา 3 (อัน) แว่นตา ตัว เครื่อง [ ])
26 หมวก(帽子)	ผมมีหมวก 4 (ตัว หมวก (ใบ) อัน [ ])
27 รถไฟ(電車)	วันนี้มีรถไฟ 5 (รถ (คัน) ขบวน ตัว [ ])
28 เครื่องบิน(飛行機)	บริษัทนี้มีเครื่องบิน 2 (ลำ (คัน) เครื่องบิน ตัว [ ])
29 จักรยานยนต์(バイク)	ผมมีจักรยานยนต์ 3 (คัน) รถ ตัว เครื่อง [ ])
30 กุญแจ(鍵)	ผมมีกุญแจ 3 (ดอก ตัว กุญแจ (อัน) [ ])
31 นาฬิกา(時計)	ผมมีนาฬิกา 5 (ตัว นาฬิกา (อัน) เรือน [ ])
32 จดหมาย(手紙)	ผมเขียนจดหมาย 3 (เล่ม (ฉบับ) แผ่น จดหมาย [ ])
33 กรรไกร(はさみ)	ผมมีกรรไกร 2 (ตัว) เล่ม คัน กรรไกร [ ])
34 โรงหนัง(映画館)	ในย่านนี้มีโรงหนัง 4 (แห่ง) หลัง อัน โรงหนัง [ ])
35 คอมพิวเตอร์(コンピュータ)	ผมมีคอมพิวเตอร์ 2 (เครื่อง) ตัว อัน - คอมพิวเตอร์ [ ])
36 พระมหากษัตริย์(王様)	ปีที่แล้วมีอาคันตุกะมาเยือนประเทศไทยเป็นพระมหากษัตริย์ 23 (คน พระองค์ (รูป) พระมหากษัตริย์ [ ])
37 ประชากร(人口)	ประเทศนี้มีประชากร 60 ล้าน (คน) รูป องค์ ประชาชน [ ])
38 หมา(犬)	ผมเลี้ยงหมา 4 (หมา (ตัว) อัน ลูก [ ])
39 บัตรประชาชน(身元証明書)	ในแฟ้มเอกสารนี้มีบัตรประชาชน 2 (แผ่น (ใบ) บัตร ฉบับ [ ])
40 โรงเรียน(学校)	เมืองนี้มีโรงเรียน 5 (แห่ง) หลัง โรงเรียน อัน [ ])

41	ห้องน้ำ(トイレ)	ที่บ้านใหม่ผมจะสร้างห้องน้ำ 2 (หลัง <u>ห้อง</u> อัน อาคาร [ ])
42	นักเรียน(学生)	ห้องนี้มีนักเรียน 5 (รูป นักเรียน องค์ <u>คน</u> [ ])
43	บ้าน(住居)	ผมมีบ้าน 2 (หลัง) อาคาร ตึก อัน [ ])
44	ถนน(道)	บริษัทนี้สร้างถนน 3 (ถนน ตัว <u>เส้น</u> อัน [ ])
45	โรงแรม(ホテル)	ผมบริหารกิจการโรงแรม 5 (หลัง ที่ อัน <u>โรงแรม</u> [ ])
46	ร้านอาหาร(レストラン)	ผมมีร้านอาหาร 2 (หลัง ห้อง อัน <u>ร้าน</u> [ ])
47	ดินสอด(鉛筆)	ผมซื้อดินสอด 4 (แท่ง เล่ม ดินสอด ด้าม [ <u>อัน</u> ])
48	ปากกา(ペン)	ผมซื้อปากกา 5 (แท่ง เล่ม ปากกา ด้าม [ <u>อัน</u> ])
49	หนังสือ(本)	ผมมีหนังสือ 5 (ตัว <u>เล่ม</u> หนังสือ ฉบับ [ ])
50	สมุด(ノート)	ผมมีสมุด 3 (ตัว <u>เล่ม</u> สมุด ฉบับ [ ])
51	ยางลบ(消しゴム)	ผมมียางลบ 2 (ด้าม ยางลบ ตัว ก้อน [ <u>อัน</u> ])
52	กาแฟ(コーヒー)	ขอกาแฟ 3 (กาแฟ อัน โใบ ด้วย [ <u>แก้ว</u> ])
53	น้ำชา(お茶)	ขอน้ำชา 2 (น้ำชา อัน โใบ <u>แก้ว</u> [ ])
54	ขนมปัง(パン)	ในหอนั้นมีขนมปัง 3 ( <u>ชิ้น</u> ) ขนมปัง ตัว อัน [ ])
55	ประเทศ(国)	ในโลกนี้มีประเทศ 162 (ประเทศ แปลง อัน ผืน [ ])
56	ละคร(劇)	ผมเล่นละคร 3 (อัน <u>เรื่อง</u> ละคร ตัว [ ])
57	หนังสือพิมพ์(新聞)	ขอหนังสือพิมพ์ 3 (เล่ม <u>ฉบับ</u> โใบ หนังสือพิมพ์ [ ])
58	รองเท้า(靴)	ผมมีรองเท้า 2 (รองเท้า ตัว <u>คู่</u> อัน [ ])
59	โต๊ะ(机)	ห้องนี้มีโต๊ะ 5 ( <u>ตัว</u> ) โต๊ะ อัน โใบ [ ])
60	เก้าอี้(椅子)	ห้องนี้มีเก้าอี้ 4 ( <u>ตัว</u> ) เก้าอี้ อัน โใบ [ ])
61	หน้าต่าง(窓)	ห้องนี้มีหน้าต่าง 2 (ตัว บาน หน้าต่าง <u>อัน</u> [ ])
62	ประตู(ドア)	ห้องนี้มีประตู 2 (ตัว บาน ประตู <u>อัน</u> [ ])
63	เทป(テープ)	ผมมีเทป 4 ( <u>อัน</u> ) เทป ม้วน ตัว [ ])
64	กระโปรง(スカート)	เขามีกระโปรง 4 (อัน <u>ตัว</u> ) กระโปรง โใบ [ ])
65	กางเกง(ズボン)	ผมมีกางเกง 2 ( <u>ตัว</u> ) กางเกง อัน โใบ [ ])
66	ขวด(瓶)	เขาทั้งขวด 3 ( <u>อัน</u> ) ตัว โใบ คัน [ ])
67	สับประรด(パイナップル)	ผมซื้อสับประรด 5 ( <u>ลูก</u> ) อัน ตัว สับประรด [ ])
68	เบียร์(ビール)	ขอเบียร์ 2 (โใบ <u>ขวด</u> ตัว เบียร์ [ ])
69	ส้ม(オレンジ)	ในตะกร้านี้มีส้ม 4 ( <u>ลูก</u> ) ส้ม ตัว อัน [ ])
70	วันหยุด(休日)	อาทิตย์นี้ผมมีวันหยุด 2 (ตัว <u>วัน</u> อัน วันหยุด [ ])
71	แขก(客)	ผมไปสนามบินเพื่อรับแขก 5 (รูป แขก องค์ <u>คน</u> [ ])
72	เนคไท(ネクタイ)	ผมมีเนคไท 5 ( <u>เส้น</u> ) เล่ม คัน เนคไท [ ])
73	ถุงเท้า(靴下)	ผมมีถุงเท้า 3 ( <u>ตัว</u> ) อัน ถุง <u>คู่</u> [ ])
74	ตะเกียบ(箸)	ผมมีตะเกียบ 4 (ตัว อัน ตะเกียบ <u>คู่</u> [ ])
75	กระป๋อง(缶詰)	ผมทั้งกระป๋อง 2 (ตัว <u>อัน</u> ) โใบ กระป๋อง [ ])
76	ผ้าเยิน(オシロイ)	ขอผ้าเยิน 2 ( <u>ผืน</u> ) ตัว ผ้าเยิน โใบ [ ])
77	ไม้จิ้มฟัน(楊枝)	ในกล่องนี้มีไม้จิ้มฟัน 10 (ดอก <u>อัน</u> ) เส้น ไม้ [ ])
78	โทรศัพท์(電話)	ห้องนี้มีโทรศัพท์ 2 ( <u>เครื่อง</u> ) ตัว อัน โทรศัพท์ [ ])
79	ใบรับรอง(保証書)	การสมัครเรียนต่อต้องแนบใบรับรอง 2 (ฉบับ <u>แผ่น</u> ) อัน ตัว [ ])
80	ตั๋ว(チケット)	ผมมีตั๋ว 3 ( <u>ใบ</u> ) แผ่น ตัว อัน [ ])
81	เครื่องปรับอากาศ(エアコン)	ห้องนี้มีเครื่องปรับอากาศ 2 ( <u>เครื่อง</u> ) ตัว หลัง อัน [ ])
82	เตียง(ベット)	ห้องนี้มีเตียง 2 (หลัง <u>ตัว</u> ) อัน เครื่อง [ ])
83	ผ้าปูที่นอน(シーツ)	ผมมีผ้าปูที่นอน 4 ( <u>ผืน</u> ) ตัว โใบ แผ่น [ ])

84	ผ้าห่ม(毛布)	ผมมีผ้าห่ม 3 (ผืน) ตัว ใบ แผ่น [ ])
85	หมอน(枕)	ผมมีหมอน 2 (ใบ หมอน ตัว (อัน) [ ])
86	มุ้ง(蚊帳)	ผมมีมุ้ง 3 (หลัง (มุ้ง) แผ่น ผืน [ ])
87	พัดลม(扇風機)	ผมซื้อพัดลม 4 (ตัว) เครื่อง พัดลม อัน [ ])
88	ผ้าเช็ดมือ(タオル)	ผมมีผ้าเช็ดมือ 2 (ตัว (ใบ) แผ่น ผืน [ ])
89	สบู่(石鹸)	ในกล่องนี้มีสบู่ 5 (ก้อน ลูก ตัว (อัน) [ ])
90	ขวาน(斧)	ผมมีขวาน 3 ((คัน) เล่ม ขวาน ตัว [ ])
91	แปรงสีฟัน(歯ブラシ)	ผมซื้อแปรงสีฟัน 2 ((อัน) ค้ำ เล่ม คัน [ ])
92	ยาสีฟัน(歯磨き粉)	ผมมียาสีฟัน 2 ((อัน) หลอด เล่ม คัน [ ])
93	กระจก(鏡)	ผมซื้อกระจก 3 (แผ่น) บาน ใบ ตัว [ ])
94	หวี(クシ)	ผมมีหวี 4 ((อัน) เล่ม หวี คัน [ ])
95	ถัง(タンク)	ขอถัง 5 (ใบ อัน (ถัง) ตัว [ ])
96	พจนานุกรม(辞書)	ผมมีพจนานุกรม 4 (ตัว (เล่ม) อัน พจนานุกรม [ ])
97	พระอาทิตย์(太陽)	ผมวาดภาพพระอาทิตย์ 2 (พระอาทิตย์ (ดวง) อัน ตัว [ ])
98	พระจันทร์(月)	ผมวาดภาพพระจันทร์ 3 (พระจันทร์ อัน (ดวง) ตัว [ ])
99	ลำธาร(小川)	แถวนี้มีลำธาร 3 (ตัว (สาย) ลำธาร อัน [ ])
100	แม่น้ำ(川)	เมืองนี้มีแม่น้ำ 2 (แม่น้ำ อัน ตัว (สาย) [ ])
101	นิ้วมือ(指)	คนเรามีนิ้วมือ 10 (ตัว อัน (นิ้ว) เส้น [ ])
102	หนังสือเดินทาง(パスポート)	เขามีหนังสือเดินทาง 2 ((เล่ม) ตัว หนังสือ อัน [ ])
103	มันฝรั่ง(芋)	ผมซื้อมันฝรั่ง 4 (หัว อัน ตัว (ใบ) [ ])
104	หิน(石)	ผมโยนหิน 2 ((อัน) หิน ก้อน ตัว [ ])
105	วัว(牛)	ผมเลี้ยงวัว 5 (อัน วัว เขือก (ตัว) [ ])
106	ฟัน(歯)	หมอดถอนฟัน 2 (ซี่ ตัว ฟัน (อัน) [ ])
107	ยา(薬)	ผมซื้อยา 4 ((เม็ด) ตัว อัน วง [ ])
108	พระสงฆ์(お坊さん)	ผมรู้จักพระสงฆ์ 2 (คน พระองค์ พระ (รูป) [ ])
109	แม่ชี(尼さん)	ผมรู้จักแม่ชี 2 (คน พระองค์ พระ (รูป) [ ])
110	เณร(小僧)	ผมรู้จักเณร 2 ((คน) พระองค์ พระ รูป [ ])
111	ผี(お化け)	ผมเห็นผี 3 (คน รูป ตน (ผี) [ ])
112	นามบัตร(名刺)	ผมพิมพ์นามบัตร 100 (แผ่น ตัว อัน (บัตร) [ ])
113	เพชร(ダイヤモンド)	ผมมีเพชร 4 (ตัว เม็ด (วง) เพชร [ ])
114	ศพ(死体)	ผมเห็นศพ 5 (ตัว) คน ศพ ตน [ ])
115	พระพุทธรูป(仏像)	ผมเช่าพระพุทธรูป 2 ((องค์) รูป ตัว อัน [ ])
116	เจดีย์(仏塔)	ผมเห็นเจดีย์ 2 (รูป องค์ ตัว (หลัง) [ ])
117	สร้อย(ネックレス)	เชอมีสร้อย 2 (เส้น) คัน สร้อย ตัว [ ])
118	ตุ้มหู(イヤリング)	เชอมีตุ้มหู 3 (ตัว) ตุ้มหู (คู่) อัน [ ])
119	ซองจดหมาย(封筒)	ผมซื้อซองจดหมาย 2 (แผ่น (ใบ) อัน ซอง [ ])
120	แหวน(指輪)	ผมมีแหวน 5 (ขง) เม็ด ตัว แหวน [ ])
121	คำราชาศัพท์(王族用語)	ผมท่องคำราชาศัพท์ 5 (คำ องค์ ตัว (ศัพท์) [ ])
122	เครื่องราง(お守り)	ผมมีเครื่องราง 3 (ชิ้น) เครื่อง ตัว (อัน) [ ])
123	เทียน(ろうそく)	ผมซื้อเทียน 5 (เล่ม) คัน ค้ำ (แท่ง) [ ])
124	ไฟฉาย(懐中電灯)	ผมมีไฟฉาย 2 (ตัว) ไฟฉาย กระบอก (อัน) [ ])
125	เพลง(歌)	ผมรู้จักเพลง 2 (เพลง) ตัว เล่ม อัน [ ])
126	กลุ่ม(グループ)	อาจารย์ให้จัดกลุ่ม 2 (กลุ่ม) ตัว อัน ลูก [ ])

127	ข้าวโพด(トウモロコシ)	ผมซื้อข้าวโพด 2 (ฝัก) ลูก ตัว อัน [ ])
128	ปืน(ピストル)	เขามียปืน 3 ( เล่ม ตัว (คัน) กระบอก [ ] )
129	โซ่(鎖)	เขามียโซ่ 2 (เส้น) โซ่ คัน เล่ม [ ] )
130	ธูป(線香)	ผมจุดธูป 6 ( ดอก (ธูป) คัน เล่ม [ ] )
131	ลิฟต์(エレベーター)	ตึกนี้มีลิฟต์ 3 ( ตัว เครื่อง ลิฟต์ อัน [ ] )
132	ไม้เท้า(杖)	ผมซื้อไม้เท้า 2 ( เล่ม ตัว อัน คัน [ ] )
133	ลิว(にきび)	หน้าผมมีลิว 2 ( ลิว (หัว) เม็ด ตัว [ ] )
134	ไฟ(ほくろ)	หม้อมผมมีไฟ 2 ( เม็ด ไฟ (หัว) ตัว [ ] )
135	เต็นท์(テント)	ผมกางเต็นท์ 2 ( หลัง เต็นท์ ตัว ผืน [ ] )
136	ฟิล์ม(フィルム)	ผมซื้อฟิล์ม 6 ( ม้วน ตัว แผ่น (อัน) [ ] )
137	นิตยสาร(雑誌)	ผมมีนิตยสาร 3 ( เล่ม ตัว อัน นิตยสาร [ ] )
138	พู่กัน(筆)	ผมมีพู่กัน 5 ( คัน ดอก แห่ง ด้าม [ ] )
139	ยักษ์(鬼)	นิทานเรื่องนี้มียักษ์ 2 ( ตัว )ยักษ์ องค์ ตน [ ] )
140	ขนมเค้ก(ケーキ)	ผมทานขนมเค้ก 3 ( ชิ้น ) ตัว ขนม ลูก [ ] )
141	ดาว(星)	ผมเห็นดาว 4 ( ดาว ตัว ลูก (ดวง) [ ] )
142	ไข่(卵)	ผมซื้อไข่ 5 ( ตัว ไข่ ฟอง (อัน) [ ] )
143	ตะปู(釘)	ในกล่องมีตะปู 6 (อัน) ดอก เล่ม แห่ง [ ] )
144	เข็ม(針)	ในกล่องมีเข็ม 3 ( เล่ม ดอก คัน เส้น [ ] )
145	ถ่านไฟฉาย(電池)	ผมมีถ่านไฟฉาย 3 ( ก่อน (อัน) ตัว แบตเตอรี่ [ ] )
146	เหรียญ(硬貨)	ผมมีเหรียญ 5 ( ตัว (ลูก) เหรียญ แผ่น [ ] )
147	แถว(列)	อาจารย์ให้จัดแถว 3 ( เส้น ) อัน ตัว แถว [ ] )
148	ฝี่(足などにできるデキ物)	ที่ขามีฝี่ 2 ( เม็ด ฝี่ ลูก (หัว) [ ] )
149	ปลา(魚)	ผมทานปลา 5 ( ตัว ) อัน ปลา ลูก [ ] )
150	กระเป๋าสตางค์(財布)	ผมมีกระเป๋าสตางค์ 3 ( อัน ตัว (ใบ) กระเป๋า [ ] )
151	ภาษาต่างประเทศ(外国語)	คณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ 7 ( ตัว ภาษา ) อัน เรื่อง [ ] )
152	คลื่น(波)	ผมวาดภาพคลื่น 2 ( ลูก ตัว อัน (คลื่น) [ ] )
153	เรือ(船)	ผมมีเรือ 5 ( เรือ ) เครื่อง คัน ลำ [ ] )
154	การ์ตูน(漫画)	ผมอ่านการ์ตูน 2 ( ภาพ (เรื่อง) อัน การ์ตูน [ ] )
155	ภาพยนตร์(映画)	ผมดูภาพยนตร์ 3 ( เรื่อง ) ตัว อัน ภาพ [ ] )
156	ไม้ขีดไฟ(マッチ)	ในกล่องมีไม้ขีดไฟ 5 ( ตัว (ดอก) อัน ก้าน [ ] )
157	กับข้าว(おかず)	ผมซื้อกับข้าว 3 ( ตัว อัน (อย่าง) ลูก [ ] )
158	กระทะ(フライパン)	ผมซื้อกระทะ 2 ( ใบ ) ตัว อัน กระทะ [ ] )
159	เห็ด(きのこ)	ผมซื้อเห็ด 8 ( ลูก หัว ดอก (เห็ด) [ ] )
160	เสื้อ(ごさ)	ผมมีเสื้อ 2 ( ตัว ผืน (แผ่น) ใบ [ ] )
161	แครอท(にんじん)	ในตู้เย็นมีแครอท 2 (อัน) ตัว ลูก หัว [ ] )
162	งาช้าง(象牙)	ผมมีงาช้าง 3 ( กิ่ง ) ดอก ตัว เล่ม [ ] )
163	แสตมป์(切手)	ผมติดแสตมป์ 3 ( ดอก ดวง แผ่น (ใบ) [ ] )
164	ลิปสติก(リップスティック)	เขอมียลิปสติก 2 ( เล่ม ) ด้าม แห่ง คัน [ ] )
165	กระดุม(ボタン)	ในกล่องมีกระดุม 10 ( เม็ด (อัน) ตัว กระดุม [ ] )
166	เครื่องแบบ(制服)	ผมมีเครื่องแบบ 3 ( ตัว เครื่อง (ชุด) ใบ [ ] )
167	เอกสาร(書類)	เจ้านายให้ส่งเอกสาร 5 ( ตัว เอกสาร อัน (ฉบับ) [ ] )
168	ตะหลิว(フライパン返し)	ผมซื้อตะหลิว 2 (อัน) คัน แห่ง ด้าม [ ] )
169	เปียโน(ピアノ)	ผมมีเปียโน 2 ( ตัว ) เปียโน หลัง อัน [ ] )

170	วิทยุ(ラジオ)	ผมมีวิทยุ 3 (เครื่อง) อัน วิทยุ ตัว [ ] )
171	ดีวีดี(DVD)	ผมซื้อดีวีดี 6 (แผ่น) ใบ ตัว อัน [ ] )
172	ตุ๊กตา(人形)	แม่ให้ตุ๊กตา 3 (ตัว) คน รูป ตุ๊กตา [ ] )
173	ช้างป่า(野生の象)	ผมเห็นช้างป่า 6 (ตัว) เชือก อัน ช้าง [ ] )
174	ช้างบ้าน(飼われている象)	ผมเห็นช้างบ้าน 5 (ตัว) เชือก อัน ช้าง [ ] )
175	สูท(スーツ)	ผมมีสูท 5 (ชุด) ตัว อัน สูท [ ] )
176	คำศัพท์เฉพาะ(専門用語)	ผมต้องจำคำศัพท์เฉพาะ 10 (คำ) ตัว อัน ศัพท์ [ ] )
177	หม้อ(鍋)	ผมมีหม้อ 2 (ใบ) หม้อ ตัว อัน [ ] )
178	เข็มกลัด(ブローチ)	ผมติดเข็มกลัด 4 (อัน) ใบ เข็มกลัด ก้อน [ ] )
179	หอมใหญ่(玉ねぎ)	ในตู้เย็นมีหอมใหญ่ 2 (หัว) ตัว หอมใหญ่ (อัน) [ ] )
180	ไม้แขวนเสื้อ(ハンガー)	ผมมีไม้แขวนเสื้อ 5 (ใบ) อัน ไม้ ตัว [ ] )
181	คลอง(運河)	เมืองนี้มีคลอง 3 (เส้น) ตัว สาย อัน [ ] )
182	ไฟแช็ก(ライター)	ในกล่องนี้มีไฟแช็ก 5 (อัน) ตัว ไฟแช็ก ลูก [ ] )
183	ดาวเทียม(人工衛星)	ประเทศนี้มีดาวเทียม 2 (เครื่อง) ดวง ตัว ดาว [ ] )
184	คูปอง(クーポン券)	ในกล่องนี้มีคูปอง 2 (คูปอง) ตัว อัน ใบ [ ] )
185	ที่ตัดเล็บ(爪きり)	ผมมีที่ตัดเล็บ 2 (ที่) (อัน) ตัว ที่ตัดเล็บ [ ] )
186	ถุงมือ(手袋)	ผมมีถุงมือ 4 (คู่) ตัว อัน ถุง [ ] )
187	อาหาร(食事)	ผมทานอาหาร 3 (มื้อ) ตัว อัน อาหาร [ ] )
188	ทัพพี(しゃもじ)	ในกล่องนี้มีทัพพี 2 (ดอก) คัน ต่อม แห่ง [อัน] )
189	นกแก้ว(オウム)	ผมเลี้ยงนกแก้ว 4 (นก) ตัว อัน ลูก [ ] )
190	ซอล์ค(チヨーク)	ผมมีซอล์ค 3 (ด้าม) เล่ม แห่ง คัน [อัน] )
191	รัฐมนตรี(大臣)	คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้มีรัฐมนตรี 20 (รูป) คน องค์ ตัว [ ] )
192	กีตาร์(ギター)	ผมมีกีตาร์ 2 (เครื่อง) ตัว อัน กีตาร์ [ ] )
193	ไปรษณียบัตร(葉書)	ผมซื้อไปรษณียบัตร 5 (ซอง) แผ่น ตัว อัน [ใบ] )
194	บอล(ボール)	ผมมีบอล 5 (ลูก) อัน ตัว บอล [ ] )
195	ดาบ(刀)	ผมมีดาบ 3 (เล่ม) คัน ตัว ดาบ [ ] )
196	คุกกี้(クッキー)	ผมทานคุกกี้ 3 (ชิ้น) คุกกี้ ตัว ขนม [ ] )
197	พายุ(台風)	ปีนี้มีพายุ 3 (อัน) ตัว ลูก พายุ [ ] )
198	เบาะ(座布団)	ห้องนี้มีเบาะ 5 (อัน) ตัว (ใบ) เบาะ [ ] )
199	ไม้บรรทัด(定規)	ผมมีไม้บรรทัด 5 (อัน) ตัว ไม้ ดอก [ ] )
200	กระดาษทิชชู(トイレットペーパー)	ในกล่องนี้มีกระดาษทิชชู 2 (อัน) ม้วน ตัว แห่ง [ ] )

## แบบสอบถามการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

## คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย  
このアンケートは、日本人タイ語学習者の傾向を示すものであります。
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยเพื่อประกอบ  
การศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษา  
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย  
このアンケートから得たデータは、私がタイ、バンコク、シーナカリンウィロード大学人  
文学部タイ語学科大学院の卒業論文研究資料として使用するものであります。
3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอความกรุณาผู้ให้สัมภาษณ์โปรดให้ข้อมูลให้ครบถ้วน  
このアンケートは 2 つの段階に分かれています。全ての項目に空欄がないようにお願い  
いたします。

## ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ 回答者についてのデータ

1. ชื่อ-สกุล (ชื่อ-นามสกุล) \_\_\_\_\_
2. จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習歴) \_\_\_\_\_ ( \_\_\_\_\_ 年)
3. สถาบันการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習場所) \_\_\_\_\_ 大学

## ตอนที่ 2 คำนามต่อไปนี้เป็นคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 200 คำ แต่ละคำใช้คำ

## ลักษณะนามว่าอย่างไร

次ページから出てくるタイ語の名詞は、日常生活の中でよく使われる名詞 200 個です。各名詞に最も適していると思われる助数詞を選んで○をつけてください。

	名詞(คำนาม)	類別詞(คำลักษณนาม)
1	ตำรวจ(警察)	ผมรู้จักตำรวจ 2 (คน รูป ตำรวจ องค์ [ ])
2	กระเป๋า(かばん)	ผมมีกระเป๋า 3 (ใบ กระเป๋า อัน ตัว [ ])
3	แฟน(恋人)	เขามีแฟน 2 (แฟน รูป คน องค์ [ ])
4	บุหรี่(タバコ)	ผมสูบบุหรี่วันละ 5 (กระบอก มวน บุหรี่ ก้าน [ ])
5	ห้องพัก(アパートの部屋)	อพาร์ทเมนต์นี้มีห้องพัก 20 (ห้อง ห้องพัก ตัว คน [ ])
6	ที่เขี่ยบุหรี่(灰皿)	ผมมีที่เขี่ยบุหรี่ 3 (ที่ ตัว ที่เขี่ยบุหรี่ อัน [ ])
7	สมาชิก(メンバー)	ชมรมนี้มีสมาชิก 5 (รูป สมาชิก องค์ คน [ ])
8	หลาน(孫)	ผมมีหลาน 2 (หลาน รูป คน องค์ [ ])
9	รถบรรทุก(トラック)	เขามีรถบรรทุก 2 (รถ คัน ตัว เครื่อง [ ])
10	ภูเขา(山)	จังหวัดนี้มีภูเขา 3 (ลูก ตัว ภูเขา อัน [ ])
11	แก้ว(コップ)	ขอแก้ว 2 (ตัว ใบ อัน แก้ว [ ])
12	ถ้วย(お椀)	ขอถ้วย 2 (ใบ ถ้วย ตัว อัน [ ])
13	จาน(皿)	ขอจาน 2 (จาน ตัว ใบ อัน [ ])
14	ช้อน(スプーン)	ขอช้อน 2 (แท่ง เสঁ็น คัน ใบ [ ])
15	ด้าม(フォーク)	ขอด้าม 2 (คัน แท่ง ใบ เสঁ็น [ ])
16	มีด(ナイフ)	ขอมีด 2 (คัน เล่ม ใบ แท่ง [มีด])
17	ถุง(袋)	ขอถุง 2 (ใบ ถุง ตัว อัน [ ])
18	กระดาษ(紙)	ในกล่องนี้มีกระดาษ 4 (กระดาษ แผ่น ใบ ตัว [ ])
19	เข็มขัด(ベルト)	ผมมีเข็มขัด 3 (เส้น เล่ม คัน เข็มขัด [ ])
20	รูป(写真)	ผมมีรูป 5 (ใบ อัน รูป ตัว [ ])
21	โทรทัศน์(テレビ)	ผมมีโทรทัศน์ 2 (ตัว เครื่อง โทรทัศน์ อัน [ ])
22	ร่ม(傘)	ผมมีร่ม 3 (เล่ม คัน ร่ม เส้น [ ])
23	เสื้อ(服)	ผมซื้อเสื้อ 2 (เสื้อ อัน ตัว ผืน [ ])
24	รถยนต์(車)	เขามีรถยนต์ 3 (รถ ตัว เครื่อง คัน [ ])
25	แว่นตา(メガネ)	ผมมีแว่นตา 3 (อัน แว่นตา ตัว เครื่อง [ ])
26	หมวก(帽子)	ผมมีหมวก 4 (ตัว หมวก ใบ อัน [ ])
27	รถไฟ(電車)	วันนี้มีรถไฟ 5 (รถ คัน ขบวน ตัว [ ])
28	เครื่องบิน(飛行機)	บริษัทนี้มีเครื่องบิน 2 (ลำ คัน เครื่องบิน ตัว [ ])
29	จักรยานยนต์(バイク)	ผมมีจักรยานยนต์ 3 (คัน รถ ตัว เครื่อง [ ])
30	กุญแจ(鍵)	ผมมีกุญแจ 3 (ดอก ตัว กุญแจ อัน [ ])
31	นาฬิกา(時計)	ผมมีนาฬิกา 5 (ตัว นาฬิกา อัน เรือน [ ])
32	จดหมาย(手紙)	ผมเขียนจดหมาย 3 (เล่ม ฉบับ แผ่น จดหมาย [ ])
33	กรรไกร(はさみ)	ผมมีกรรไกร 2 (ตัว เล่ม คัน กรรไกร [ ])
34	โรงหนัง(映画館)	ในย่านนี้มีโรงหนัง 4 (แห่ง หลัง อัน โรงหนัง [ ])
35	คอมพิวเตอร์(コンピュータ)	ผมมีคอมพิวเตอร์ 2 (เครื่อง ตัว อัน คอมพิวเตอร์ [ ])
36	พระมหากษัตริย์(王様)	ปีที่แล้วมีกษัตริย์มาเยือนประเทศไทยเป็นพระมหากษัตริย์ 23 (คน พระองค์ รูป พระมหากษัตริย์ [ ])
37	ประชากร(人口)	ประเทศนี้มีประชากร 60 ล้าน (คน รูป องค์ ประชาชน [ ])
38	หมา(犬)	ผมเลี้ยงหมา 4 (หมา ตัว อัน ลูก [ ])
39	บัตรประชาชน(身元証明書)	ในแฟ้มเอกสารนี้มีบัตรประชาชน 2 (แผ่น ใบ บัตร ฉบับ [ ])
40	โรงเรียน(学校)	เมืองนี้มีโรงเรียน 5 (แห่ง หลัง โรงเรียน อัน [ ])

41	ห้องน้ำ(トイレ)	ที่บ้านใหม่ผมจะสร้างห้องน้ำ 2 ( หลัง <u>ห้อง</u> อัน อาคาร [ ] )
42	นักเรียน(学生)	ห้องนี้เมื่อนักเรียน 5 ( รูป <u>นักเรียน</u> องค์ <u>คน</u> [ ] )
43	บ้าน(住居)	ผมมีบ้าน 2 ( หลัง <u>อาคาร</u> ดึก <u>อัน</u> [ ] )
44	ถนน(道)	บริษัทที่สร้างถนน 3 ( ถนน <u>ตัว</u> <u>เส้น</u> อัน [ ] )
45	โรงแรม(ホテル)	ผมบริหารกิจการโรงแรม 5 ( หลัง <u>ที่</u> <u>อัน</u> โรงแรม [ ] )
46	ร้านอาหาร(レストラン)	ผมมีร้านอาหาร 2 ( หลัง <u>ห้อง</u> <u>อัน</u> <u>ร้าน</u> [ ] )
47	ดินสอ(鉛筆)	ผมซื้อดินสอ 4 ( <u>แท่ง</u> <u>เล่ม</u> ดินสอ <u>ด้าม</u> [ ] )
48	ปากกา(ペン)	ผมซื้อปากกา 5 ( <u>แท่ง</u> <u>เล่ม</u> ปากกา <u>ด้าม</u> [ ] )
49	หนังสือ(本)	ผมมีหนังสือ 5 ( <u>ตัว</u> <u>เล่ม</u> หนังสือ <u>ฉบับ</u> [ ] )
50	สมุด(ノート)	ผมมีสมุด 3 ( <u>ตัว</u> <u>เล่ม</u> สมุด <u>ฉบับ</u> [ ] )
51	ยางลบ(消しゴム)	ผมมียางลบ 2 ( <u>ด้าม</u> <u>ยางลบ</u> <u>ตัว</u> <u>ก้อน</u> [อัน] )
52	กาแฟ(コーヒー)	ขอกาแฟ 3 ( กาแฟ <u>อัน</u> <u>ใบ</u> <u>แก้ว</u> [ ] )
53	น้ำชา(お茶)	ขอน้ำชา 2 ( น้ำชา <u>อัน</u> <u>ใบ</u> <u>แก้ว</u> [ ] )
54	ขนมปัง(パン)	ในหอนั้นมีขนมปัง 3 ( <u>ชิ้น</u> <u>ขนมปัง</u> <u>ตัว</u> <u>อัน</u> [ ] )
55	ประเทศ(国)	ในโลกนี้มีประเทศ 162 ( <u>ประเทศ</u> <u>แปลง</u> <u>อัน</u> <u>ผืน</u> [ ] )
56	ละคร(劇)	ผมเล่นละคร 3 ( <u>อัน</u> <u>เรื่อง</u> <u>ละคร</u> <u>ตัว</u> [ ] )
57	หนังสือพิมพ์(新聞)	ขอหนังสือพิมพ์ 3 ( <u>เล่ม</u> <u>ฉบับ</u> <u>ใบ</u> หนังสือพิมพ์ [ ] )
58	รองเท้า(靴)	ผมมีรองเท้า 2 ( รองเท้า <u>ตัว</u> <u>คู่</u> <u>อัน</u> [ ] )
59	โต๊ะ(机)	ห้องนี้มีโต๊ะ 5 ( <u>ตัว</u> <u>โต๊ะ</u> <u>อัน</u> <u>ใบ</u> [ ] )
60	เก้าอี้(椅子)	ห้องนี้มีเก้าอี้ 4 ( <u>ตัว</u> <u>เก้าอี้</u> <u>อัน</u> <u>ใบ</u> [ ] )
61	หน้าต่าง(窓)	ห้องนี้มีหน้าต่าง 2 ( <u>ตัว</u> <u>บาน</u> <u>หน้าต่าง</u> <u>อัน</u> [ ] )
62	ประตู(ドア)	ห้องนี้มีประตู 2 ( <u>ตัว</u> <u>บาน</u> <u>ประตู</u> <u>อัน</u> [ ] )
63	เทป(テープ)	ผมมีเทป 4 ( <u>อัน</u> <u>เทป</u> <u>ม้วน</u> <u>ตัว</u> [ ] )
64	กระโปรง(スカート)	เขามีกะโปรง 4 ( <u>อัน</u> <u>ตัว</u> <u>กระโปรง</u> <u>ใบ</u> [ ] )
65	กางเกง(ズボン)	ผมมีกางเกง 2 ( <u>ตัว</u> <u>กางเกง</u> <u>อัน</u> <u>ใบ</u> [ ] )
66	ขวด(瓶)	เขาทิ้งขวด 3 ( <u>อัน</u> <u>ตัว</u> <u>ใบ</u> <u>กัน</u> [ ] )
67	สับประรด(パイナップル)	ผมซื้อสับประรด 5 ( <u>ลูก</u> <u>อัน</u> <u>ตัว</u> <u>สับประรด</u> [ ] )
68	เบียร์(ビール)	ขอเบียร์ 2 ( <u>ใบ</u> <u>ขวด</u> <u>ตัว</u> <u>เบียร์</u> [ ] )
69	ส้ม(オレンジ)	ในคอกอรันั้นมีส้ม 4 ( <u>ลูก</u> <u>ส้ม</u> <u>ตัว</u> <u>อัน</u> [ ] )
70	วันหยุด(休日)	อาทิตย์นี้ผมมีวันหยุด 2 ( <u>ตัว</u> <u>วัน</u> <u>อัน</u> <u>วันหยุด</u> [ ] )
71	แขก(客)	ผมไปสนามบินเพื่อรับแขก 5 ( รูป <u>แขก</u> <u>องค์</u> <u>คน</u> [ ] )
72	เนคไท(ネクタイ)	ผมมีเนคไท 5 ( <u>เส้น</u> <u>เล่ม</u> <u>คัน</u> <u>เนคไท</u> [ ] )
73	ถุงเท้า(靴下)	ผมมีถุงเท้า 3 ( <u>ตัว</u> <u>อัน</u> <u>ถุง</u> <u>คู่</u> [ ] )
74	ตะเกียบ(箸)	ผมมีตะเกียบ 4 ( <u>ตัว</u> <u>อัน</u> <u>ตะเกียบ</u> <u>คู่</u> [ ] )
75	กระป๋อง(缶詰)	ผมทิ้งกระป๋อง 2 ( <u>ตัว</u> <u>อัน</u> <u>ใบ</u> <u>กระป๋อง</u> [ ] )
76	ผ้าเยิน(オシボリ)	ขอผ้าเยิน 2 ( <u>ผืน</u> <u>ตัว</u> <u>ผ้าเยิน</u> <u>ใบ</u> [ ] )
77	ไม้จิ้มฟัน(楊枝)	ในกล่องนี้มีไม้จิ้มฟัน 10 ( <u>คู่ง</u> <u>อัน</u> <u>เส้น</u> <u>ไม้</u> [ ] )
78	โทรศัพท์(電話)	ห้องนี้มีโทรศัพท์ 2 ( <u>เครื่อง</u> <u>ตัว</u> <u>อัน</u> <u>โทรศัพท์</u> [ ] )
79	ใบรับรอง(保証書)	การสมัครเรียนต้องแนบใบรับรอง 2 ( <u>ฉบับ</u> <u>แผ่น</u> <u>อัน</u> <u>ตัว</u> [ใบ] )
80	ตั๋ว(チケット)	ผมมีตั๋ว 3 ( <u>ใบ</u> <u>แผ่น</u> <u>ตัว</u> <u>อัน</u> [ ] )
81	เครื่องปรับอากาศ(エアコン)	ห้องนี้มีเครื่องปรับอากาศ 2 ( <u>เครื่อง</u> <u>ตัว</u> <u>หลัง</u> <u>อัน</u> [ ] )
82	เตียง(ベット)	ห้องนี้มีเตียง 2 ( <u>หลัง</u> <u>ตัว</u> <u>อัน</u> <u>เครื่อง</u> [ ] )
83	ผ้าปูที่นอน(シーツ)	ผมมีผ้าปูที่นอน 4 ( <u>ผืน</u> <u>ตัว</u> <u>ใบ</u> <u>แผ่น</u> [ ] )

84	ผ้าห่ม(毛布)	ผมมีผ้าห่ม 3 ( ผืน ตัว ใบน <u>แผ่น</u> [ ] )
85	หมอน(枕)	ผมมีหมอน 2 ( ใบน หมอน <u>ตัว</u> อัน [ ] )
86	มุ้ง(蚊帳)	ผมมีมุ้ง 3 ( หลัง มุ้ง <u>แผ่น</u> ผืน [ ] )
87	พัดลม(扇風機)	ผมซื้อพัดลม 4 ( ตัว <u>เครื่อง</u> พัดลม อัน [ ] )
88	ผ้าเช็ดมือ(タオル)	ผมมีผ้าเช็ดมือ 2 ( ตัว ใบน <u>แผ่น</u> ผืน [ ] )
89	สบู่(石鹸)	ในกล่องนี้มีสบู่ 5 ( ก่อน ลูก ตัว <u>อัน</u> [ ] )
90	ขวาน(斧)	ผมมีขวาน 3 ( คัน เล่ม ขวาน <u>ตัว</u> [ ] )
91	แปรงสีฟัน(歯ブラシ)	ผมซื้อแปรงสีฟัน 2 ( <u>อัน</u> ด้าม เล่ม คัน [ ] )
92	ยาสีฟัน(歯磨き粉)	ผมมียาสีฟัน 2 ( <u>อัน</u> หลอด เล่ม คัน [ ] )
93	กระจก(鏡)	ผมซื้อกระจก 3 ( <u>แผ่น</u> บาน ใบน ตัว [ ] )
94	หวี(クシ)	ผมมีหวี 4 ( <u>อัน</u> เล่ม หวี คัน [ ] )
95	ถัง(タンク)	ขอถัง 5 ( ใบน <u>อัน</u> ถัง ตัว [ ] )
96	พจนานุกรม(辞書)	ผมมีพจนานุกรม 4 ( ตัว <u>เล่ม</u> อัน พจนานุกรม [ ] )
97	พระอาทิตย์(太陽)	ผมวาดภาพพระอาทิตย์ 2 ( พระอาทิตย์ ดวง <u>อัน</u> ตัว [ ] )
98	พระจันทร์(月)	ผมวาดภาพพระจันทร์ 3 ( พระจันทร์ <u>อัน</u> ดวง ตัว [ ] )
99	ลำธาร(小川)	แถวนี้มีลำธาร 3 ( ตัว <u>สาย</u> ลำธาร อัน [ ] )
100	แม่น้ำ(川)	เมืองนี้มีแม่น้ำ 2 ( แม่น้ำ อัน ตัว <u>สาย</u> [ ] )
101	นิ้วมือ(指)	คนเรามีนิ้วมือ 10 ( <u>ตัว</u> อัน นิ้ว เส้น [ ] )
102	หนังสือเดินทาง(パスポート)	เขามีหนังสือเดินทาง 2 ( <u>เล่ม</u> ตัว หนังสือ อัน [ ] )
103	มันฝรั่ง(芋)	ผมซื้อมันฝรั่ง 4 ( หัว <u>อัน</u> ตัว ใบน [ ] )
104	หิน(石)	ผมโยนหิน 2 ( <u>อัน</u> หิน ก่อน ตัว [ ] )
105	วัว(牛)	ผมเลี้ยงวัว 5 ( อัน วัว เชือก <u>ตัว</u> [ ] )
106	ฟัน(歯)	หมอดถอนฟัน 2 ( ซี่ ตัว ฟัน <u>อัน</u> [ ] )
107	ยา(薬)	ผมซื้อยา 4 ( <u>เม็ด</u> ตัว อัน วง [ ] )
108	พระสงฆ์(お坊さん)	ผมรู้จักพระสงฆ์ 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
109	แม่ชี(尼さん)	ผมรู้จักแม่ชี 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
110	เณร(小僧)	ผมรู้จักเณร 2 ( <u>คน</u> พระองค์ พระ รูป [ ] )
111	ผี(お化け)	ผมเห็นผี 3 ( <u>คน</u> รูป ตน ผี [ ] )
112	นามบัตร(名刺)	ผมพิมพ์นามบัตร 100 ( แผ่น ตัว อัน <u>บัตร</u> [ ] )
113	เพชร(ダイヤモンド)	ผมมีเพชร 4 ( ตัว เม็ด <u>วง</u> เพชร [ ] )
114	ศพ(死体)	ผมเห็นศพ 5 ( ตัว <u>คน</u> ศพ ตน [ ] )
115	พระพุทธรูป(仏像)	ผมเช่าพระพุทธรูป 2 ( องค์ รูป <u>ตัว</u> อัน [ ] )
116	เจดีย์(仏塔)	ผมเห็นเจดีย์ 2 ( รูป องค์ ตัว <u>หลัง</u> [ ] )
117	สร้อย(ネックレス)	เธอมีสร้อย 2 ( เส้น คัน สร้อย <u>ตัว</u> [ ] )
118	ตุ้มหู(イヤリング)	เธอมีตุ้มหู 3 ( ตัว ตุ้มหู <u>คู่</u> อัน [ ] )
119	ซองจดหมาย(封筒)	ผมซื้อซองจดหมาย 2 ( แผ่น ใบน อัน ซอง [ ] )
120	แหวน(指輪)	ผมมีแหวน 5 ( <u>วง</u> เม็ด ตัว แหวน [ ] )
121	คำราชาศัพท์(王族用語)	ผมท่องคำราชาศัพท์ 5 ( <u>คำ</u> องค์ ตัว ศัพท์ [ ] )
122	เครื่องราง(お守り)	ผมมีเครื่องราง 3 ( ชิ้น เครื่อง <u>ตัว</u> อัน [ ] )
123	เทียน(ろうそく)	ผมซื้อเทียน 5 ( เล่ม คัน ด้าม <u>แท่ง</u> [ ] )
124	ไฟฉาย(懐中電灯)	ผมมีไฟฉาย 2 ( ตัว ไฟฉาย กระบอก อัน [ <u>เครื่อง</u> ] )
125	เพลง(歌)	ผมรู้จักเพลง 2 ( เพลง ตัว เล่ม <u>อัน</u> [ ] )
126	กลุ่ม(グループ)	อาจารย์ให้จัดกลุ่ม 2 ( กลุ่ม ตัว <u>อัน</u> ลูก [ ] )

127	ข้าวโพด(トウモロコシ)	ผมซื้อข้าวโพด 2 (ฝัก) ลูก ตัว อัน [ ])
128	ปืน(ピストル)	เขามียปืน 3 ( เล่ม ตัว คัน กระบอก [เครื่อง] )
129	โซ่(鎖)	เขามียโซ่ 2 (เส้น) โซ่ คัน เล่ม [ ] )
130	ธูป(線香)	ผมจูดธูป 6 (ดอก) ธูป คัน เล่ม [ ] )
131	ลิฟต์(エレベーター)	ตึกนี้มีลิฟต์ 3 ( ตัว เครื่อง) ลิฟต์ อัน [ ] )
132	ไม้เท้า(杖)	ผมซื้อไม้เท้า 2 ( เล่ม ตัว อัน คัน [ ] )
133	ลิว(にきび)	หน้าผมมีลิว 2 ( ลิว หัว เม็ด) ตัว [ ] )
134	ไผ่(ほくろ)	หน้ผมมีไผ่ 2 ( เม็ด) ไผ่ หัว ตัว [ ] )
135	เต็นท์(テント)	ผมกางเต็นท์ 2 ( หลัง เต็นท์) ตัว ผืน [ ] )
136	ฟิล์ม(フィルム)	ผมซื้อฟิล์ม 6 ( ม้วน ตัว แผ่น) อัน [ ] )
137	นิตยสาร(雑誌)	ผมมีนิตยสาร 3 ( เล่ม) ตัว อัน นิตยสาร [ ] )
138	พู่กัน(筆)	ผมมีพู่กัน 5 ( คัน ดอก) แท่ง ด้าม [ ] )
139	ยักษ์(鬼)	นิทานเรื่องนี้มียักษ์ 2 ( ตัว) ยักษ์ องค์ ตน [ ] )
140	ขนมเค้ก(ケーキ)	ผมทานขนมเค้ก 3 ( ชิ้น) ตัว ขนม ลูก [ ] )
141	ดาว(星)	ผมเห็นดาว 4 ( ดาว) ตัว ลูก ดวง [ ] )
142	ไข่(卵)	ผมซื้อไข่ 5 ( ตัว ไข่ ฟอง) อัน [ ] )
143	ตะปู(釘)	ในกล่องนี้ตะปู 6 ( อัน ดอก เล่ม) แท่ง [ ] )
144	เข็ม(針)	ในกล่องนี้มีเข็ม 3 ( เล่ม ดอก คัน) เส้น [ ] )
145	ถ่านไฟฉาย(電池)	ผมมีถ่านไฟฉาย 3 ( ก้อน) อัน ตัว แบตเตอรี่ [ ] )
146	เหรียญ(硬貨)	ผมมีเหรียญ 5 ( ตัว) ลูก เหรียญ แผ่น [ ] )
147	แถว(列)	อาจารย์ให้จัดแถว 3 ( เส้น อัน ตัว) แถว [ ] )
148	ผี(足などにできるデキ物)	ที่ขามผี 2 ( เม็ด) ผี ลูก หัว [ ] )
149	ปลา(魚)	ผมทานปลา 5 ( ตัว) อัน ปลา ลูก [ ] )
150	กระเป๋าตังค์(財布)	ผมมีกระเป๋าตังค์ 3 (อัน) ตัว ใบ กระเป๋า [ ] )
151	ภาษาต่างประเทศ(外国語)	คณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ 7 ( ตัว ภาษา อัน เรื่อง) [ ] )
152	คลื่น(波)	ผมวาดภาพคลื่น 2 ( ลูก ตัว อัน) คลื่น [ ] )
153	เรือ(船)	ผมมีเรือ 5 ( เรือ เครื่อง) คัน ลำ [ ] )
154	การ์ตูน(漫画)	ผมอ่านการ์ตูน 2 ( ภาพ) เรื่อง อัน การ์ตูน [ ] )
155	ภาพยนตร์(映画)	ผมดูภาพยนตร์ 3 ( เรื่อง) ตัว อัน ภาพ [ ] )
156	ไม้ขีดไฟ(マッチ)	ในกล่องนี้มีไม้ขีดไฟ 5 ( ตัว ดอก) อัน ก้าน [ ] )
157	กับข้าว(おかず)	ผมซื้อกับข้าว 3 ( ตัว) อัน อย่าง ลูก [ ] )
158	กระทะ(フライパン)	ผมซื้อกระทะ 2 ( ใบ) ตัว อัน กระทะ [ ] )
159	เห็ด(きのこ)	ผมซื้อเห็ด 8 ( ลูก หัว) ดอก เห็ด [ ] )
160	เสื้อ(ごさ)	ผมมีเสื้อ 2 ( ตัว ผืน) แผ่น ไบ [ ] )
161	แครอท(にんじん)	ในตู้เย็นมีแครอท 2 (อัน) ตัว ลูก หัว [ ] )
162	งาช้าง(象牙)	ผมมีงาช้าง 3 ( กิ่ง) ดอก ตัว เล่ม [ ] )
163	แสตมป์(切手)	ผมติดแสตมป์ 3 ( ดอก ดวง) แผ่น ไบ [ ] )
164	ลิปสติก(リップスティック)	เธอมีลิปสติก 2 ( เล่ม ด้าม) แท่ง คัน [ ] )
165	กระดุม(ボタン)	ในกล่องนี้มีกระดุม 10 ( เม็ด) อัน ตัว กระดุม [ ] )
166	เครื่องแบบ(制服)	ผมมีเครื่องแบบ 3 ( ตัว) เครื่อง ชุด ไบ [ ] )
167	เอกสาร(書類)	เจ้านายให้ส่งเอกสาร 5 ( ตัว) เอกสาร อัน ฉบับ [ ] )
168	ตะหลิว(フライパン返し)	ผมซื้อตะหลิว 2 ( อัน) คัน แท่ง ด้าม [ ] )
169	เปียโน(ピアノ)	ผมมีเปียโน 2 ( ตัว) เปียโน หลัง อัน [ ] )

170	วิทยุ(ラジオ)	ผมมีวิทยุ 3 (เครื่อง อัน วิทยุ ตัว [ ])
171	ดีวีดี(DVD)	ผมซื้อดีวีดี 6 (แผ่น ไบ ตัว อัน [ ])
172	ตุ๊กตา(人形)	แม่ให้ตุ๊กตา 3 (ตัว คน รูป ตุ๊กตา [ ])
173	ข้างป่า(野生の象)	ผมเห็นข้างป่า 6 (ตัว เขือก อัน ข้าง [ ])
174	ข้างบ้าน(飼われている象)	ผมเห็นข้างบ้าน 5 (ตัว เขือก อัน ข้าง [ ])
175	สูท(スーツ)	ผมมีสูท 5 (ชุด ตัว อัน สูท [ ])
176	คำศัพท์เฉพาะ(専門用語)	ผมต้องจำคำศัพท์เฉพาะ 10 (คำ ตัว อัน ศัพท์ [ ])
177	หม้อ(鍋)	ผมมีหม้อ 2 (ใบ หม้อ ตัว อัน [ ])
178	เข็มกลัด(ブローチ)	ผมติดเข็มกลัด 4 (อัน ไบ เข็มกลัด ก้อน [ ])
179	หอมใหญ่(玉ねぎ)	ในตู้เย็นมีหอมใหญ่ 2 (หัว ตัว หอมใหญ่ อัน [ ])
180	ไม้แขวนเสื้อ(ハンガー)	ผมมีไม้แขวนเสื้อ 5 (ใบ อัน ไม้ ตัว [ ])
181	คลอง(運河)	เมืองนี้มีคลอง 3 (เส้น ตัว สาย อัน [ ])
182	ไฟแช็ก(ライター)	ในกล่องนี้มีไฟแช็ก 5 (อัน ตัว ไฟแช็ก ลูก [ ])
183	ดาวเทียม(人工衛星)	ประเทศนี้มีดาวเทียม 2 (เครื่อง ดวง ตัว ดาว [ ])
184	คูปอง(クーポン券)	ในกล่องนี้มีคูปอง 2 (คูปอง ตัว อัน ไบ [ ])
185	ที่ตัดเล็บ(爪きり)	ผมมีที่ตัดเล็บ 2 (ที่ อัน ตัว ที่ตัดเล็บ [ ])
186	ถุงมือ(手袋)	ผมมีถุงมือ 4 (คู่ ตัว อัน ถุง [ ])
187	อาหาร(食事)	ผมทานอาหาร 3 (มือ ตัว อัน อาหาร [ ])
188	ทัพพี(しゃもじ)	ในกล่องนี้มีทัพพี 2 (ดอก คัน ด้าม แห้ง [ ])
189	นกแก้ว(オウム)	ผมเลี้ยงนกแก้ว 4 (นก ตัว อัน ลูก [ ])
190	ชอล์ค(チョーク)	ผมมีชอล์ค 3 (ด้าม เล่ม แห้ง คัน [ ])
191	รัฐมนตรี(大臣)	คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้มีรัฐมนตรี 20 (รูป คน องค์ ตัว [ ])
192	กีตาร์(ギター)	ผมมีกีตาร์ 2 (เครื่อง ตัว อัน กีตาร์ [ ])
193	ไปรษณียบัตร(葉書)	ผมซื้อไปรษณียบัตร 5 (ของ แผ่น ตัว อัน [ ])
194	บอล(ボール)	ผมมีบอล 5 (ลูก อัน ตัว บอล [ ])
195	ดาบ(刀)	ผมมีดาบ 3 (เล่ม คัน ตัว ดาบ [ ])
196	คุกกี้(クッキー)	ผมทานคุกกี้ 3 (ชิ้น คุกกี้ ตัว ขนม [ ])
197	พายุ(台風)	ปีนี้มีพายุ 3 (อัน ตัว ลูก พายุ [ ])
198	เบาะ(座布団)	ห้องนี้มีเบาะ 5 (อัน ตัว ไบ เบาะ [ ])
199	ไม้บรรทัด(定規)	ผมมีไม้บรรทัด 5 (อัน ตัว ไม้ ดอก [ ])
200	กระดาษทิชชู(トイレットペーパー)	ในกล่องนี้มีกระดาษทิชชู 2 (อัน ม้วน ตัว แห้ง [ ])

## แบบสอบถามการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

### คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสัมภาษณ์ชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาไทย  
このアンケートは、日本人タイ語学習者の傾向を示すものであります。
- ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยเพื่อประกอบ  
การศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษา  
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย  
このアンケートから得たデータは、私がタイ、バンコク、シーナカリンウィロード大学人  
文学部タイ語学科大学院の卒業論文研究資料として使用するものであります。
- แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ขอความกรุณาผู้ให้สัมภาษณ์โปรดให้ข้อมูลให้ครบถ้วน  
このアンケートは 2 つの段階に分かれております。全ての項目に空欄がないようにお願い  
いたします。

#### ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ 回答者についてのデータ

- ชื่อ-สกุล (お名前) \_\_\_\_\_
- จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習歴) \_\_\_\_\_ 年
- สถาบันการศึกษาภาษาไทย (タイ語学習場所) \_\_\_\_\_ 大学

#### ตอนที่ 2 กำหนดต่อไปนี้เป็นคำนามภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 200 คำ แต่ละคำใช้คำ

ลักษณนามว่าอย่างไร

次ページから出てくるタイ語の名詞は、日常生活の中でよく使われる名詞 200 個です。各名詞に最も適していると思われる助数詞を選んで○をつけてください。

	名詞(คำนาม)	類別詞(คำลักษณนาม)
1	ตำรวจ(警察)	ผมรู้จักตำรวจ 2 (คน รูป ตำรวจ องค์กร [ ])
2	กระเป๋า(かばん)	ผมมีกระเป๋า 3 (ใบ) กระเป๋า อัน ตัว [ ])
3	แฟน(恋人)	เขามีแฟน 2 (แฟน รูป คน) องค์กร [ ])
4	บุหรี่ยี่ห้อ(タバコ)	ผมสูบบุหรี่วันละ 5 (กระบอก มวน บุหรี่) ก้าน [ ])
5	ห้องพัก(アパートの部屋)	อพาร์ทเมนต์นี้มีห้องพัก 20 (ห้อง) ห้องพัก ตัว คน [ ])
6	ที่เขี่ยบุหรี่(灰皿)	ผมมีที่เขี่ยบุหรี่ 3 (ที่ ตัว ที่เขี่ยบุหรี่) อัน [ ])
7	สมาชิก(メンバー)	ชมรมนี้มีสมาชิก 5 (รูป สมาชิก องค์กร) คน [ ])
8	หลาน(孫)	ผมมีหลาน 2 (หลาน รูป คน) องค์กร [ ])
9	รถบรรทุก(トラック)	เขามีรถบรรทุก 2 (รถ คัน ตัว) เครื่อง [ ])
10	ภูเขา(山)	จังหวัดนี้มีภูเขา 3 (ลูก ตัว) ภูเขา อัน [ ])
11	แก้ว(コップ)	ขอแก้ว 2 (ตัว ใบ อัน) แก้ว [ ])
12	ถ้วย(お椀)	ขอถ้วย 2 (ใบ ถ้วย ตัว) อัน [ ])
13	จาน(皿)	ขอจาน 2 (จาน ตัว) ใบ อัน [ ])
14	ช้อน(スプーン)	ขอช้อน 2 (แท่ง) เล็ม คัน ใบ [ ])
15	ส้อม(フォーク)	ขอส้อม 2 (คัน แท่ง ใบ) เล็ม [ ])
16	มีด(ナイフ)	ขอมีด 2 (คัน) เล็ม ใบ แท่ง [ ])
17	ถุง(袋)	ขอถุง 2 (ใบ) ถุง ตัว อัน [ ])
18	กระดาษ(紙)	ในกล่องนี้มีกระดาษ 4 (กระดาษ) แผ่น ใบ ตัว [ ])
19	เข็มขัด(ベルト)	ผมมีเข็มขัด 3 (เส้น) เล็ม คัน เข็มขัด [ ])
20	รูป(写真)	ผมมีรูป 5 (ใบ อัน) รูป ตัว [ ])
21	โทรทัศน์(テレビ)	ผมมีโทรทัศน์ 2 (ตัว) เครื่อง โทรทัศน์ อัน [ ])
22	ร่ม(傘)	ผมมีร่ม 3 (เล่ม) คัน ร่ม เส้น [ ])
23	เสื้อ(服)	ผมซื้อเสื้อ 2 (เสื้อ) อัน (ตัว) ผืน [ ])
24	รถยนต์(車)	เขามีรถยนต์ 3 (รถ ตัว) เครื่อง คัน [ ])
25	แว่นตา(メガネ)	ผมมีแว่นตา 3 (อัน) แว่นตา ตัว เครื่อง [ ])
26	หมวก(帽子)	ผมมีหมวก 4 (ตัว หมวก) ใบ อัน [ ])
27	รถไฟ(電車)	วันนี้มีรถไฟ 5 (รถ คัน ขบวน ตัว) เครื่อง [ ])
28	เครื่องบิน(飛行機)	บริษัทนี้มีเครื่องบิน 2 (ลำ คัน เครื่องบิน ตัว) เครื่อง [ ])
29	จักรยานยนต์(バイク)	ผมมีจักรยานยนต์ 3 (คัน รถ ตัว) เครื่อง [ ])
30	กุญแจ(鍵)	ผมมีกุญแจ 3 (ดอก) (ตัว) กุญแจ อัน [ ])
31	นาฬิกา(時計)	ผมมีนาฬิกา 5 (ตัว) นาฬิกา อัน เรือน [ ])
32	จดหมาย(手紙)	ผมเขียนจดหมาย 3 (เล่ม) ฉบับ แผ่น จดหมาย [ ])
33	กรรไกร(はさみ)	ผมมีกรรไกร 2 (ตัว) เล็ม คัน กรรไกร [ ])
34	โรงหนัง(映画館)	ในย่านนี้มีโรงหนัง 4 (แห่ง) หลัง อัน โรงหนัง [ ])
35	คอมพิวเตอร์(コンピュータ)	ผมมีคอมพิวเตอร์ 2 (เครื่อง) ตัว อัน คอมพิวเตอร์ [ ])
36	พระมหากษัตริย์(王様)	ปีที่แล้วมีกษัตริย์มาเยือนประเทศไทยเป็นพระมหากษัตริย์ 23 (คน) พระองค์ รูป พระมหากษัตริย์ [ ])
37	ประชากร(人口)	ประเทศนี้มีประชากร 60 ล้าน (คน รูป องค์กร ประชาชน [ ])
38	หมา(犬)	ผมเลี้ยงหมา 4 (หมา) (ตัว) อัน ลูก [ ])
39	บัตรประชาชน(身元証明書)	ในแฟ้มเอกสารนี้มีบัตรประชาชน 2 (แผ่น) ใบ บัตร ฉบับ [ ])
40	โรงเรียน(学校)	เมืองนี้มีโรงเรียน 5 (แห่ง) หลัง โรงเรียน อัน [ ])

41	ห้องน้ำ(トイレ)	ที่บ้านใหม่ผมจะสร้างห้องน้ำ 2 ( หลัง <u>ห้อง</u> อัน อาคาร [ ] )
42	นักเรียน(学生)	ห้องนี้มีนักเรียน 5 ( รูป นักเรียน องค์ <u>คน</u> [ ] )
43	บ้าน(住居)	ผมมีบ้าน 2 ( หลัง อาคาร <u>ตึก</u> อัน [ ] )
44	ถนน(道)	บริษัทนี้สร้างถนน 3 ( ถนน <u>ตัว</u> เส้น อัน [ ] )
45	โรงแรม(ホテル)	ผมบริหารกิจการโรงแรม 5 ( หลัง <u>ที่</u> อัน โรงแรม [ ] )
46	ร้านอาหาร(レストラン)	ผมมีร้านอาหาร 2 ( หลัง ห้อง อัน <u>ร้าน</u> [ ] )
47	ดินสอด(鉛筆)	ผมซื้อดินสอด 4 ( แท่ง เล่ม ดินสอด <u>ด้าม</u> [ ] )
48	ปากกา(ペン)	ผมซื้อปากกา 5 ( แท่ง <u>เล่ม</u> ปากกา ด้าม [ ] )
49	หนังสือ(本)	ผมมีหนังสือ 5 ( ตัว <u>เล่ม</u> หนังสือ ฉบับ [ ] )
50	สมุด(ノート)	ผมมีสมุด 3 ( ตัว <u>เล่ม</u> สมุด ฉบับ [ ] )
51	ยางลบ(消しゴム)	ผมมียางลบ 2 ( <u>ตัว</u> ยางลบ ตัว ก้อน [ ] )
52	กาแฟ(コーヒー)	ขอกาแฟ 3 ( กาแฟ อัน โใบ <u>ถ้วย</u> [ ] )
53	น้ำชา(お茶)	ขอน้ำชา 2 ( น้ำชา อัน โใบ แก้ว <u>ถ้วย</u> [ ] )
54	ขนมปัง(パン)	ในห้องนี้มีขนมปัง 3 ( <u>ชิ้น</u> ขนมปัง ตัว อัน [ ] )
55	ประเทศ(国)	ในโลกนี้มีประเทศ 162 ( ประเทศ แปลง อัน ผืน [ ] )
56	ละคร(劇)	ผมเล่นละคร 3 ( อัน <u>เรื่อง</u> ละคร ตัว [ ] )
57	หนังสือพิมพ์(新聞)	ขอหนังสือพิมพ์ 3 ( เล่ม <u>ฉบับ</u> โใบ หนังสือพิมพ์ [ ] )
58	รองเท้า(靴)	ผมมีรองเท้า 2 ( รองเท้า ตัว <u>คู่</u> อัน [ ] )
59	โต๊ะ(机)	ห้องนี้มีโต๊ะ 5 ( ตัว โต๊ะ อัน <u>ใบ</u> [ ] )
60	เก้าอี้(椅子)	ห้องนี้มีเก้าอี้ 4 ( ตัว เก้าอี้ อัน <u>ใบ</u> [ ] )
61	หน้าต่าง(窓)	ห้องนี้มีหน้าต่าง 2 ( ตัว บาน หน้าต่าง <u>อัน</u> [ ] )
62	ประตู(ドア)	ห้องนี้มีประตู 2 ( ตัว บาน ประตู <u>อัน</u> [ ] )
63	เทป(テープ)	ผมมีเทป 4 ( <u>อัน</u> เทป ม้วน ตัว [ ] )
64	กระโปรง(スカート)	เขามีกะโปรง 4 ( อัน <u>ตัว</u> กระโปรง โใบ [ ] )
65	กางเกง(ズボン)	ผมมีกางเกง 2 ( <u>ตัว</u> กางเกง อัน โใบ [ ] )
66	ขวด(瓶)	เขาทิ้งขวด 3 ( อัน ตัว <u>ใบ</u> คัน [ ] )
67	สับประรด(パイナップル)	ผมซื้อสับประรด 5 ( <u>ลูก</u> อัน ตัว สับประรด [ ] )
68	เบียร์(ビール)	ขอเบียร์ 2 ( โใบ <u>ขวด</u> ตัว เบียร์ [ ] )
69	ส้ม(オレンジ)	ในตระกร้านี้มีส้ม 4 ( <u>ลูก</u> ส้ม ตัว อัน [ ] )
70	วันหยุด(休日)	อาทิตย์นี้ผมมีวันหยุด 2 ( ตัว <u>วัน</u> อัน วันหยุด [ ] )
71	แขก(客)	ผมไปสนามบินเพื่อรับแขก 5 ( รูป แขก องค์ <u>คน</u> [ ] )
72	เนคไท(ネクタイ)	ผมมีเนคไท 5 ( เส้น เล่ม คัน เนคไท [ ] )
73	ถุงเท้า(靴下)	ผมมีถุงเท้า 3 ( ตัว อัน ถุง <u>คู่</u> [ ] )
74	ตะเกียบ(箸)	ผมมีตะเกียบ 4 ( ตัว อัน ตะเกียบ <u>คู่</u> [ ] )
75	กระป๋อง(缶詰)	ผมทิ้งกระป๋อง 2 ( ตัว <u>อัน</u> โใบ กระป๋อง [ ] )
76	ผ้าเย็น(オンボリ)	ขอผ้าเย็น 2 ( ผืน ตัว ผ้าเย็น <u>ใบ</u> [ ] )
77	ไม้จิ้มฟัน(楊枝)	ในกล่องนี้มีไม้จิ้มฟัน 10 ( ดอก อัน <u>เส้น</u> ไม้ [ ] )
78	โทรศัพท์(電話)	ห้องนี้มีโทรศัพท์ 2 ( <u>เครื่อง</u> ตัว อัน โทรศัพท์ [ ] )
79	ใบรับรอง(保証書)	การสมัครเรียนต้องแนบใบรับรอง 2 ( <u>ฉบับ</u> แผ่น อัน ตัว [ ] )
80	ตั๋ว(チケット)	ผมมีตั๋ว 3 ( <u>ใบ</u> แผ่น ตั๋ว อัน [ ] )
81	เครื่องปรับอากาศ(エアコン)	ห้องนี้มีเครื่องปรับอากาศ 2 ( <u>เครื่อง</u> ตัว หลัง อัน [ ] )
82	เตียง(ベット)	ห้องนี้มีเตียง 2 ( หลัง ตัว <u>อัน</u> เครื่อง [ ] )
83	ผ้าปูที่นอน(シーツ)	ผมมีผ้าปูที่นอน 4 ( ผืน ตัว โใบ <u>แผ่น</u> [ ] )

84	ผ้าผืน (毛布)	ผ้าผืน 3 (ผืน ๓) [ ] [ ] [ ]
85	หมอน (枕)	หมอน 2 (ใบ ๒) [ ] [ ] [ ]
86	ธง (旗)	ธง 3 (ธง ๓) [ ] [ ] [ ]
87	พัด (扇)	พัด 4 (พัด ๔) [ ] [ ] [ ]
88	เก้าอี้ (椅子)	เก้าอี้ 2 (เก้าอี้ ๒) [ ] [ ] [ ]
89	หิน (石)	หิน 5 (หิน ๕) [ ] [ ] [ ]
90	ขี้ (糞)	ขี้ 3 (ขี้ ๓) [ ] [ ] [ ]
91	แป้ง (面粉)	แป้ง 2 (แป้ง ๒) [ ] [ ] [ ]
92	แป้ง (面粉)	แป้ง 2 (แป้ง ๒) [ ] [ ] [ ]
93	กระจก (鏡)	กระจก 3 (กระจก ๓) [ ] [ ] [ ]
94	ผ้า (布)	ผ้า 4 (ผ้า ๔) [ ] [ ] [ ]
95	ผ้า (布)	ผ้า 5 (ผ้า ๕) [ ] [ ] [ ]
96	พจนานุกรม (辞書)	พจนานุกรม 4 (พจนานุกรม ๔) [ ] [ ] [ ]
97	พจนานุกรม (太陽)	พจนานุกรม 2 (พจนานุกรม ๒) [ ] [ ] [ ]
98	พระจันทร์ (月)	พระจันทร์ 3 (พระจันทร์ ๓) [ ] [ ] [ ]
99	ลำธาร (小川)	ลำธาร 3 (ลำธาร ๓) [ ] [ ] [ ]
100	ลำธาร (川)	ลำธาร 2 (ลำธาร ๒) [ ] [ ] [ ]
101	นิ้ว (指)	นิ้ว 10 (นิ้ว ๑๐) [ ] [ ] [ ]
102	นิ้ว (นิ้ว)	นิ้ว 2 (นิ้ว ๒) [ ] [ ] [ ]
103	ขี้ (糞)	ขี้ 4 (ขี้ ๔) [ ] [ ] [ ]
104	หิน (石)	หิน 2 (หิน ๒) [ ] [ ] [ ]
105	วัว (牛)	วัว 5 (วัว ๕) [ ] [ ] [ ]
106	ดิน (土)	ดิน 2 (ดิน ๒) [ ] [ ] [ ]
107	ยา (藥)	ยา 4 (ยา ๔) [ ] [ ] [ ]
108	พระสงฆ์ (お坊さん)	พระสงฆ์ 2 (พระสงฆ์ ๒) [ ] [ ] [ ]
109	นิทาน (尼さん)	นิทาน 2 (นิทาน ๒) [ ] [ ] [ ]
110	น้อย (小僧)	น้อย 2 (น้อย ๒) [ ] [ ] [ ]
111	ทิศ (北)	ทิศ 3 (ทิศ ๓) [ ] [ ] [ ]
112	นาม (名刺)	นาม 100 (นาม ๑๐๐) [ ] [ ] [ ]
113	ศพ (死)	ศพ 4 (ศพ ๔) [ ] [ ] [ ]
114	ศพ (死)	ศพ 5 (ศพ ๕) [ ] [ ] [ ]
115	พระพุทธรูป (仏像)	พระพุทธรูป 2 (พระพุทธรูป ๒) [ ] [ ] [ ]
116	เจดีย์ (塔)	เจดีย์ 2 (เจดีย์ ๒) [ ] [ ] [ ]
117	รถ (ホウソウ)	รถ 2 (รถ ๒) [ ] [ ] [ ]
118	รถ (キリン)	รถ 3 (รถ ๓) [ ] [ ] [ ]
119	ซองจดหมาย (封筒)	ซองจดหมาย 2 (ซองจดหมาย ๒) [ ] [ ] [ ]
120	พาน (指輪)	พาน 5 (พาน ๕) [ ] [ ] [ ]
121	เครื่องใช้ (王族用品)	เครื่องใช้ 5 (เครื่องใช้ ๕) [ ] [ ] [ ]
122	เครื่องใช้ (お守り)	เครื่องใช้ 3 (เครื่องใช้ ๓) [ ] [ ] [ ]
123	เทียน (ろうそく)	เทียน 5 (เทียน ๕) [ ] [ ] [ ]
124	ไฟกลาง (懐中電灯)	ไฟกลาง 2 (ไฟกลาง ๒) [ ] [ ] [ ]
125	เพลง (歌)	เพลง 2 (เพลง ๒) [ ] [ ] [ ]
126	กลุ่ม (グループ)	กลุ่ม 2 (กลุ่ม ๒) [ ] [ ] [ ]

127	ข้าวโพด(トウモロコシ)	ผมซื้อข้าวโพด 2 (ฝัก) ลูก ตัว อัน [ ])
128	ปืน(ピストル)	เขามีปืน 3 ( เล่ม ตัว (คัน) กระบอก [ ] )
129	โซ่(鎖)	เขามีโซ่ 2 ( เส้น โซ่ คัน เล่ม [ ] )
130	ธูป(線香)	ผมจุดธูป 6 ( ดอก ธูป คัน เล่ม [ ] )
131	ลิฟต์(エレベーター)	ตึกนี้มีลิฟต์ 3 ( ตัว เครื่อง ลิฟต์ อัน [ ] )
132	ไม้เท้า(杖)	ผมซื้อไม้เท้า 2 ( เล่ม ตัว (อัน) คัน [ ] )
133	ลิ่ว(にきび)	หน้าผมมีลิ่ว 2 ( ลิ่ว หัว เม็ด ตัว [ ] )
134	ไฟ(ほくろ)	หนังผมมีไฟ 2 ( เม็ด (ไฟ) หัว ตัว [ ] )
135	เต็นท์(テント)	ผมกางเต็นท์ 2 ( หลัง (เต็นท์) ตัว ผืน [ ] )
136	ฟิล์ม(フィルム)	ผมซื้อฟิล์ม 6 ( ม้วน ตัว แผ่น (อัน) [ ] )
137	นิตยสาร(雑誌)	ผมมีนิตยสาร 3 ( เล่ม ตัว อัน นิตยสาร [ ] )
138	พู่กัน(筆)	ผมมีพู่กัน 5 ( คัน ดอก แท่ง (ด้าม) [ ] )
139	ยักษ์(鬼)	นิทานเรื่องนี้มียักษ์ 2 ( ตัว ) ยักษ์ องค์ ตน [ ] )
140	ขนมเค้ก(ケーキ)	ผมทานขนมเค้ก 3 ( ชิ้น ตัว (ขนม) ลูก [ ] )
141	ดาว(星)	ผมเห็นดาว 4 ( ดาว ตัว ลูก ดวง [ ] )
142	ไข่(卵)	ผมซื้อไข่ 5 ( ตัว ไข่ (ฟอง) อัน [ ] )
143	ตะปู(釘)	ในกล่องนี้ตะปู 6 ( อัน) ดอก เล่ม แท่ง [ ] )
144	เข็ม(針)	ในกล่องนี้เข็ม 3 ( เล่ม ดอก คัน (เส้น) [ ] )
145	ถ่านไฟฉาย(電池)	ผมมีถ่านไฟฉาย 3 ( ก้อน (อัน) ตัว แบตเตอรี่ [ ] )
146	เหรียญ(硬貨)	ผมมีเหรียญ 5 ( ตัว ลูก (เหรียญ) แผ่น [ ] )
147	แถว(列)	อาจารย์ให้จัดแถว 3 ( เส้น อัน (ตัว) แถว [ ] )
148	ฝืน(足などのできるデキ物)	ที่ขามีฝืน 2 ( เม็ด (ฝืน) ลูก หัว [ ] )
149	ปลา(魚)	ผมทานปลา 5 ( ตัว อัน ปลา ลูก [ ] )
150	กระเป๋าสตางค์(財布)	ผมมีกระเป๋าสตางค์ 3 ( อัน ตัว (ใบ) กระเป๋า [ ] )
151	ภาษาต่างประเทศ(外国語)	คณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ 7 ( ตัว ภาษา อัน เรื่อง [ ] )
152	คลื่น(波)	ผมวาดภาพคลื่น 2 ( ลูก ตัว (อัน) คลื่น [ ] )
153	เรือ(船)	ผมมีเรือ 5 ( เรือ (เครื่อง) คัน ลำ [ ] )
154	การ์ตูน(漫画)	ผมอ่านการ์ตูน 2 ( ภาพ เรื่อง อัน การ์ตูน [ ] )
155	ภาพยนตร์(映画)	ผมดูภาพยนตร์ 3 ( เรื่อง ตัว อัน ภาพ [ ] )
156	ไม้ขีดไฟ(マッチ)	ในกล่องนี้มีไม้ขีดไฟ 5 ( ตัว ดอก (อัน) ก้าน [ ] )
157	กับข้าว(おかず)	ผมซื้อกับข้าว 3 ( ตัว (อัน) อย่าง ลูก [ ] )
158	กระทะ(フライパン)	ผมซื้อกระทะ 2 ( ใบ) ตัว อัน กระทะ [ ] )
159	เห็ด(きのこ)	ผมซื้อเห็ด 8 ( ลูก หัว ดอก (เห็ด) [ ] )
160	เสื้อ(ごさ)	ผมมีเสื้อ 2 ( ตัว ผืน แผ่น (ใบ) [ ] )
161	แครอท(にんじん)	ในตู้เย็นมีแครอท 2 ( อัน ตัว (ลูก) หัว [ ] )
162	งาช้าง(象牙)	ผมมีงาช้าง 3 ( กิ่ง ดอก ตัว เล่ม [อัน] )
163	แสดมปี(切手)	ผมติดแสดมปี 3 ( ดอก ดวง แผ่น ใบ [ ] )
164	ลิปสติก(リップスティック)	เขามีลิปสติก 2 ( เล่ม ด้าม แท่ง คัน [อัน] )
165	กระดุม(ボタン)	ในกล่องนี้มีกระดุม 10 ( เม็ด อัน (ตัว) กระดุม [ ] )
166	เครื่องแบบ(制服)	ผมมีเครื่องแบบ 3 ( ตัว เครื่อง (ชุด) ใบ [ ] )
167	เอกสาร(書類)	เจ้านายให้ส่งเอกสาร 5 ( ตัว เอกสาร อัน (ฉบับ) [ ] )
168	ตะหลิว(フライパン返し)	ผมซื้อตะหลิว 2 ( อัน) คัน แท่ง ด้าม [ ] )
169	เปียโน(ピアノ)	ผมมีเปียโน 2 ( ตัว เปียโน หลัง (อัน) [ ] )

170	วิทยุ(ラジオ)	ผมมีวิทยุ 3 ( เครื่อง <u>อัน</u> วิทยุ ตัว [ ] )
171	ดีวีดี(DVD)	ผมซื้อดีวีดี 6 ( แผ่น <u>ใบ</u> ตัว อัน [ ] )
172	ตุ๊กตา(人形)	แม่ให้ตุ๊กตา 3 ( ตัว คน รูป ตุ๊กตา [ ] )
173	ช้างป่า(野生の象)	ผมเห็นช้างป่า 6 ( ตัว เชือก อัน ช้าง [ ] )
174	ช้างบ้าน(飼われている象)	ผมเห็นช้างบ้าน 5 ( ตัว เชือก อัน ช้าง [ ] )
175	สูท(スーツ)	ผมมีสูท 5 ( ชุด ตัว อัน สูท [ ] )
176	คำศัพท์เฉพาะ(専門用語)	ผมต้องจำคำศัพท์เฉพาะ 10 ( คำ ตัว อัน ศัพท์ [ ] )
177	หม้อ(鍋)	ผมมีหม้อ 2 ( ใบ หม้อ ตัว อัน [ ] )
178	เข็มกลัด(ブローチ)	ผมติดเข็มกลัด 4 ( อัน ใบ เข็มกลัด ก้อน [ ] )
179	หอมใหญ่(玉ねぎ)	ในตู้เย็นมีหอมใหญ่ 2 ( หัว ตัว หอมใหญ่ อัน [ ] )
180	ไม้แขวนเสื้อ(ハンガー)	ผมมีไม้แขวนเสื้อ 5 ( ใบ อัน ไม้ ตัว [ ] )
181	คลอง(運河)	เมืองนี้มีคลอง 3 ( เส้น ตัว <u>สาย</u> อัน [ ] )
182	ไฟแช็ก(ライター)	ในกล่องนี้มีไฟแช็ก 5 ( อัน ตัว ไฟแช็ก ลูก [ ] )
183	ดาวเทียม(人工衛星)	ประเทศนี้มีดาวเทียม 2 ( เครื่อง ดวง ตัว ดาว [ ] )
184	คูปอง(クーポン券)	ในกล่องนี้มีคูปอง 2 ( คูปอง ตัว อัน <u>ใบ</u> [ ] )
185	ที่ตัดเล็บ(爪きり)	ผมมีที่ตัดเล็บ 2 ( ที่ <u>อัน</u> ตัว ที่ตัดเล็บ [ ] )
186	ถุงมือ(手袋)	ผมมีถุงมือ 4 ( คู่ ตัว อัน ถุง [ ] )
187	อาหาร(食事)	ผมทานอาหาร 3 ( มื้อ ตัว <u>อัน</u> อาหาร [ ] )
188	ทัพพี(しゃもじ)	ในกล่องนี้มีทัพพี 2 ( ดอก คัน <u>ด้าม</u> แ่ง [ ] )
189	นกแก้ว(オウム)	ผมเลี้ยงนกแก้ว 4 ( นก <u>ตัว</u> อัน ลูก [ ] )
190	ชอล์ค(チョーク)	ผมมีชอล์ค 3 ( <u>ด้าม</u> เส้มน แ่ง คัน [ ] )
191	รัฐมนตรี(大臣)	คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้มีรัฐมนตรี 20 ( รูป <u>คน</u> องค์ ตัว [ ] )
192	กีตาร์(ギター)	ผมมีกีตาร์ 2 ( เครื่อง ตัว อัน กีตาร์ [ ] )
193	ไปรษณียบัตร(葉書)	ผมซื้อไปรษณียบัตร 5 ( ของ <u>แผ่น</u> ตัว อัน [ ] )
194	บอล(ボール)	ผมมีบอล 5 ( ลูก <u>อัน</u> ตัว บอล [ ] )
195	ดาบ(刀)	ผมมีดาบ 3 ( เส้มน คัน ตัว ดาบ [ <u>อัน</u> ] )
196	คุกกี้(クッキー)	ผมทานคุกกี้ 3 ( ชิ้น คุกกี้ ตัว <u>ขนม</u> [ ] )
197	พายุ(台風)	ปีนี้มีพายุ 3 ( <u>อัน</u> ตัว ลูก พายุ [ ] )
198	เบาะ(座布団)	ห้องนี้มีเบาะ 5 ( อัน <u>ตั้ง</u> ใบ เบาะ [ ] )
199	ไม้บรรทัด(定規)	ผมมีไม้บรรทัด 5 ( อัน ตัว ไม้ ดอก [ <u>ใบ</u> ] )
200	กระดาษทิชชู(トイレットペーパー)	ในกล่องนี้มีกระดาษทิชชู 2 ( <u>อัน</u> ม้วน ตัว แ่ง [ ] )

ประวัติย่อผู้วิจัย

## ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายอิโรนากะ โทมิตะ
วันเดือนปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2522
สถานที่เกิด	โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2463/1 เบสท์เฮ้าส์ ห้อง 526 บางกะปิ ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนอุราฮะของมหาวิทยาลัยโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
พ.ศ. 2544	B.A. (การศึกษาระหว่างประเทศ) จากคณะมนุษยศาสตร์และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
พ.ศ. 2551	ศศ.ม. (ภาษาไทย) จากสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ